Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B ►C1 **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/36/ES**

ze dne 7. září 2005

o uznávání odborných kvalifikací ◄

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Směrnice Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	141	20.12.2006
►M2	Nařízení Komise (ES) č. 1430/2007 ze dne 5. prosince 2007	L 320	3	6.12.2007

Opravena:

►C1 Oprava, Úř. věst. L 265, 11.10.2007, s. 27 (2005/36/ES)
►C2 Oprava, Úř. věst. L 271, 16.10.2007, s. 18 (2005/36/ES)
►C3 Oprava, Úř. věst. L 93, 4.4.2008, s. 28 (2005/36/ES)

▼B

►C1 SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/36/ES

ze dne 7. září 2005

o uznávání odborných kvalifikací ◄

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 40, čl. 47 odst. 1, čl. 47 odst. 2 první a třetí větu a článek 55 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 3 odst. 1 písm. c) Smlouvy představuje odstranění překážek volného pohybu osob a služeb mezi členskými státy jeden z cílů Společenství. Pro státní příslušníky členských států to znamená zejména možnost vykonávat povolání, ať již jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec, v jiném členském státě než v tom, ve kterém získali odbornou kvalifikaci. Kromě toho čl. 47 odst. 1 Smlouvy stanoví, že budou přijaty směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci.

(2) Po zasedání Evropské rady v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 Komise přijala sdělení „Strategie vnitřního trhu pro služby“ zaměřené zejména na to, aby bylo volné poskytování služeb v rámci Společenství stejně snadné jako v rámci jednotlivého členského státu. Po přijetí sdělení Komise s názvem „Nové evropské trhy práce, otevřené a přístupné všem“ pověřila Evropská rada na zasedání ve Stockholmu ve dnech 23. a 24. března 2001 Komisi, aby pro zasedání Evropské rady na jaře 2002 předložila konkrétní návrhy na jednotnější, průhlednější a pružnější režim uznávání kvalifikací.

(3) Zárukou udělenou touto směrnicí osobám, které získaly odbornou kvalifikaci v jednom členském státě, týkající se přístupu ke stejnému povolání a jeho výkonu v jiném členském státě se stejnými právy jako státní příslušníci tohoto státu, není dotčeno dodržování ze strany migrující výdělečně činné osoby případných nediskriminujících podmínek, které tento členský stát stanovil, za předpokladu, že jsou objektivně zdůvodněné a přiměřené.

(4) Aby se usnadnilo volné poskytování služeb, měla by existovat zvláštní pravidla pro rozšíření možnosti vykonávat činnosti pod původním profesním označením. V případě služeb informační společnosti poskytovaných na dálku by se měla použít rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne

([1]) Úř. věst. C 181 E, 30.7.2002, s. 183.
([2]) Úř. věst. C 61, 14.3.2003, s. 67.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 11. února 2004 (Úř. věst. C 97 E, 22.4.2004, s. 230), společný postoj Rady ze dne 21. prosince 2004 (Úř. věst. C 58 E, 8.3.2005, s. 1) a postoj Evropského parlamentu ze dne 11. května 2005. Rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2005.

▼B

8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu ([1]).

(5) Vzhledem k různým systémům pro dočasné nebo příležitostné přeshraniční poskytování služeb na straně jedné a pro usazování na straně druhé by měla být vyjasněna kritéria pro rozlišování mezi těmito dvěma koncepty v případě přestěhování poskytovatele služeb na území hostitelského členského státu.

(6) Snadnější poskytování služeb musí být zajištěno v souvislosti s přísným dodržováním požadavků na ochranu veřejného zdraví a bezpečnosti a ochrany spotřebitelů. Proto by se mělo počítat se zvláštními ustanoveními pro regulovaná povolání, která mají důsledky pro veřejné zdraví nebo bezpečnost a jejichž příslušníci dočasně nebo příležitostně poskytují přeshraniční služby.

(7) Hostitelské členské státy mohou případně v souladu s právem Společenství stanovit požadavky na ohlášení. Tyto požadavky nesmějí vést k nepřiměřenému zatížení poskytovatelů služeb a bránit volnému poskytování služeb nebo ho činit méně přitažlivým. Potřeba těchto požadavků by se měla pravidelně přezkoumávat s ohledem na pokrok, kterého bylo dosaženo při stanovení rámce Společenství pro správní spolupráci mezi členskými státy.

(8) Na poskytovatele služeb by se měla vztahovat disciplinární pravidla hostitelského členského státu, která jsou přímo a konkrétně spojena s odbornými kvalifikacemi, např. definice povolání, rozsah činností, které k povolání patří nebo které mu jsou vyhrazeny, užívání titulů a vážné zanedbání povinné péče při výkonu povolání, které přímo a konkrétně souvisí s ochranou a bezpečností spotřebitele.

(9) Zásady a záruky pro svobodu usazování, na nichž jsou založeny různé platné systémy uznávání, by se měly zachovat, ale na základě zkušeností by se měla zlepšit jejich pravidla. Kromě toho se několikrát změnily příslušné směrnice a měla by se uspořádat a racionalizovat jejich ustanovení sjednocením použitelných zásad. Proto je nutné nahradit směrnice Rady 89/48/EHS ([2]) a 92/51/EHS ([3]), směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/42/ES ([4]) o obecném systému uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci a směrnice Rady 77/452/EHS ([5]), 77/453/EHS ([6]), 78/686/EHS ([7]), 78/687/EHS ([8]), 78/1026/EHS ([9]), 78/1027/EHS ([10]), 80/154/EHS ([11]),

([1]) Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 19, 24.1.1989, s. 16. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES (Úř. věst. L 206, 31.7.2001, s. 1).
([3]) Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 25. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2004/108/ES (Úř. věst. L 32, 5.2.2004, s. 15).
([4]) Úř. věst. L 201, 31.7.1999, s. 77.
([5]) Úř. věst. L 176, 15.7.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.
([6]) Úř. věst. L 176, 15.7.1977, s. 8. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/19/ES.
([7]) Úř. věst. L 233, 24.8.1978, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.
([8]) Úř. věst. L 233, 24.8.1978, s. 10. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.
([9]) Úř. věst. L 362, 23.12.1978, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/19/ES.
([10]) Úř. věst. L 362, 23.12.1978, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/19/ES.
([11]) Úř. věst. L 33, 11.2.1980, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

▼B

80/155/EHS ([1]), 85/384/EHS ([2]), 85/432/EHS ([3]), 85/433/EHS ([4]) a 93/16/EHS ([5]) týkající se povolání zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře a sloučit je do jednoho dokumentu.

(10) Touto směrnicí není dotčena možnost členských států uznávat v souladu se svými předpisy požadované odborné kvalifikace získané mimo území Evropské unie státními příslušníky třetích zemí. Uznávání by mělo v každém případě respektovat minimální požadavky na odbornou přípravu pro určitá povolání.

(11) V případě povolání, na něž se vztahuje obecný systém pro uznávání kvalifikací (dále jen „obecný systém“), by mělo být členským státům ponecháno právo stanovit minimální úroveň kvalifikace, která by zaručovala kvalitu služeb poskytovaných na jejich území. Podle článků 10, 39 a 43 Smlouvy by však neměly členské státy vyžadovat na státních příslušnících členských států, aby získali ty kvalifikace, které obecně podmiňují ziskem diplomů vydaných v jejich vlastních vzdělávacích systémech, pokud dotyčné osoby již získaly úplnou kvalifikaci nebo její část v jiném členském státě. V důsledku toho by mělo být stanoveno, že každý hostitelský členský stát, ve kterém je určité povolání regulováno, musí vzít v úvahu kvalifikace získané v jiném členském státě a musí určit, zda tyto kvalifikace odpovídají kvalifikacím, které vyžaduje. Tento obecný systém však nebrání členskému státu v tom, aby pro každou osobu, která na jeho území vykonává povolání, nepředepsal zvláštní požadavky, jež vyplývají z použití profesních pravidel odůvodněných obecným veřejným zájmem. Tato pravidla se týkají například organizace povolání, profesních norem včetně etických kodexů, dohledu a odpovědnosti. Konečně tato směrnice nemá zasahovat do oprávněného zájmu členských států zabránit tomu, aby se jejich státní příslušníci vyhýbali vynucování vnitrostátního práva týkajícího se povolání.

(12) Tato směrnice upravuje uznávání odborných kvalifikací členskými státy získaných v jiných členských státech. Neupravuje však to, zda mají členské státy uznávat rozhodnutí jiných členských států o uznání v souladu s touto směrnicí. Osoby, jejichž odborná kvalifikace byla uznána v souladu s touto směrnicí, se tak nesmějí odvolávat na toto uznání za účelem získání v členském státě, ze kterého pocházejí, práv, která se nevyplývají z odborné kvalifikace získané v tomto členském státě, pokud neprokáží, že získaly doplňující odbornou kvalifikaci v hostitelském členském státě.

(13) K vymezení mechanismu uznávání kvalifikace podle obecného systému je potřeba rozdělit různé vnitrostátní programy vzdělávání a přípravy do různých úrovní. Tyto úrovně, které se určují pouze pro účely použití obecného systému, nemají účinek na vnitrostátní systémy vzdělávání a přípravy ani na pravomoc členských států v této oblasti.

(14) Mechanismus uznávání kvalifikace stanovený směrnicí 89/48/EHS a směrnicí 92/51/EHS se nemění. V důsledku toho by měl mít držitel diplomu prokazujícího, že úspěšně dokončil odbornou přípravu na postsekundární úrovni v délce alespoň

([1]) Úř. věst. L 33, 11.2.1980, p. 8. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/19/ES.
([2]) Úř. věst. L 223, 21.8.1985, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.
([3]) Úř. věst. L 253, 24.9.1985, s. 34. Směrnice ve znění směrnice 2001/19/ES.
([4]) Úř. věst. L 253, 24.9.1985, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.
([5]) Úř. věst. L 165, 7.7.1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

▼B

jednoho roku, možnost přístupu k regulovanému povolání v členském státě, kde je přístup k tomuto povolání podmíněn obdržením diplomu prokazujícího úspěšné dokončení vyššího nebo univerzitního vzdělání v délce čtyři roky, bez ohledu na úroveň, ke které požadovaný diplom v hostitelském členském státě náleží. Naopak tam, kde je přístup k regulovanému povolání podmíněn úspěšným dokončením vyššího nebo univerzitního vzdělání delšího než čtyři roky, může být přístup k tomuto povolání umožněn pouze držitelům diplomu prokazujícího úspěšné dokončení vyššího nebo univerzitního vzdělání v délce nejméně tři roky.

(15) Pokud neexistuje harmonizace minimálních požadavků na odbornou přípravu pro přístup k povoláním, na něž se vztahuje obecný systém, hostitelský členský stát by měl mít možnost uložit vyrovnávací opatření. Takové opatření by mělo být přiměřené a mělo by zejména zohledňovat odbornou praxi žadatele. Zkušenosti ukazují, že možnost, aby si migrující osoba vybrala mezi zkouškou způsobilosti a adaptačním obdobím, nabízí přiměřené záruky, co se týče úrovně jeho kvalifikace, takže jakákoli odchylka od tohoto výběru by měla být v každém případě odůvodněna naléhavým požadavkem v obecném zájmu.

(16) K podpoře volného pohybu odborníků a k zajištění odpovídající úrovně kvalifikace by různá profesní sdružení a organizace nebo členské státy měly být schopny navrhnout společné platformy na evropské úrovni.Tato směrnice by za určitých podmínek v souladu s pravomocí členských států měla určit kvalifikace potřebné pro výkon povolání na jejich území a obsah a organizaci jejich systémů vzdělávání a odborné přípravy a v souladu s právem Společenství, zejména právními předpisy Společenství pro hospodářskou soutěž, tyto iniciativy zohlednit a prosazovat v této souvislosti automatičtější charakter uznávání v rámci obecného systému. Profesní sdružení, která mohou předkládat společné platformy, by měla být reprezentativní na vnitrostátní i evropské úrovni. Společnou platformou je soubor kritérií, která umožňují vyrovnat v co možná největším rozsahu podstatné rozdíly, které byly zjištěny mezi požadavky na odbornou přípravu v nejméně dvou třetinách členských států, včetně všech členských států, které toto povolání regulují. Tato kritéria by mohla zahrnovat například požadavky jako další odborná příprava, adaptační období v rámci praxe pod dohledem, zkouška způsobilosti nebo stanovená minimální úroveň odborné praxe nebo jejich kombinaci.

(17) Aby se zohlednily veškeré situace, které dosud nepodléhají úpravě týkající se uznávání odborných kvalifikací, měl by se obecný systém rozšířit na ty případy, na které se nevztahuje zvláštní systém, a to buď z toho důvodu, že na povolání se nevztahuje žádný z těchto systémů, nebo proto, že ačkoli se na povolání vztahuje zvláštní systém, žadatel nesplnil ze zvláštních a výjimečných důvodů podmínky, aby ho bylo možno využít.

(18) Je nutno zjednodušit pravidla, která povolují přístup k řadě průmyslových, obchodních a řemeslných činností v členských státech, ve kterých jsou tato povolání regulována, pokud byly tyto činnosti vykonávány po přiměřeně dlouhou a nepříliš vzdálenou dobu v jiném členském státě, současně je však u těchto činností nutné zachovat systém automatického uznávání na základě odborné praxe.

(19) Svoboda pohybu a vzájemné uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů, porodních asistentek, farmaceutů a architektů by měla být založena na základní zásadě automatického uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci na základě koordinovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu. Kromě toho by měl být v členských

▼B

státech přístup k povolání lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta podmíněn získáním dané kvalifikace, která zaručí, že dotyčná osoba absolvovala odbornou přípravu, která splňuje stanovené minimální požadavky. Tento systém by měl být doplněn řadou nabytých práv, která mohou kvalifikovaní odborníci za určitých podmínek využít.

(20) Aby mohly být zohledněny zvláštní rysy systému kvalifikací pro lékaře a zubní lékaře a odpovídající *acquis communautaire* v oblasti vzájemného uznávání kvalifikací, měla by se zásada automatického uznávání u oborů lékařství a zubního lékařství, jež jsou zastoupeny nejméně ve dvou členských státech, nadále vztahovat na všechny obory, jež jsou uznány ke dni přijetí této směrnice. V zájmu zjednodušení systému by se však po vstupu této směrnice v platnost mělo u nových lékařských oborů omezit rozšiřování automatického uznávání pouze na ty, jež jsou zastoupeny alespoň ve dvou pětinách členských států. Touto směrnicí není kromě toho dotčena možnost členských států uzavřít dohodu o automatickém uznávání některých společných oborů lékařství a zubního lékařství, které nejsou automaticky uznávány podle této směrnice, podle vlastních pravidel.

(21) Automatickým uznáváním dosažené kvalifikace lékaře se základní odbornou přípravou by neměla být dotčena pravomoc členských států spojit případně tuto kvalifikaci s odbornými činnostmi.

(22) Všechny členské státy by měly uznat povolání zubního lékaře jakožto zvláštní povolání, které se liší od povolání lékaře bez ohledu na to, zda má specializaci v oboru odontostomatologie. Členské státy by měly zajistit, aby odborná příprava zubních lékařů zaručila, že získali dovednosti potřebné pro prevenci, diagnostiku a léčbu anomálií a nemocí zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání. Odbornou činnost zubního lékaře by měli vykonávat držitelé dokladu o dosažené kvalifikaci zubního lékaře stanoveného v této směrnici.

(23) Nejeví se žádoucí zavést jednotný studijní plán pro porodní asistentky ve všech členských státech. Členským státům by se měla ponechat co největší volnost v organizování výuky.

(24) S cílem zjednodušit směrnici by se měl použít pojem „farmaceut“, aby se vymezila oblast působnosti ustanovení týkajících se automatického uznávání kvalifikací, aniž jsou dotčeny zvláštnosti vnitrostátních právních předpisů upravujících tyto činnosti.

(25) Držitelé kvalifikace farmaceuta jsou odborníky v oboru léčiv a měli by mít v zásadě přístup ve všech členských státech k minimálnímu rozsahu činností v této oblasti. Při definici tohoto minimálního rozsahu by tato směrnice neměla mít omezující účinek, pokud jde o činnosti dostupné v členských státech farmaceutům, zejména se zřetelem na biomedicínské analýzy, ani by jim neměla poskytovat žádný monopol, neboť vytváření monopolu je i nadále výhradní záležitostí členských států. Tato směrnice nebrání členským státům, aby k umožnění přístupu k činnostem nezahrnutým do koordinovaného minimálního výčtu činností vyžadovaly doplňující podmínky vzdělání. To znamená, že hostitelský členský stát by měl mít možnost stanovit takové podmínky pro státní příslušníky, kteří jsou držiteli kvalifikací, na které se vztahuje automatické uznávání ve smyslu této směrnice.

(26) Tato směrnice nezajišťuje koordinaci všech podmínek pro přístup k činnostem v oboru farmacie a pro jejich výkon. Zejména zeměpisné rozmístění lékáren a monopol dodávek léčiv by měl zůstat i nadále záležitostí členských států. Touto směrnicí se nemění vnitrostátní právní a správní předpisy členských států, které společnostem zakazují, aby vykonávaly některé činnosti farma-

▼B

ceuta, nebo podmiňují výkon těchto činností určitými podmínkami.

(27) Architektura, kvalita staveb, jejich harmonické splynutí s okolním prostředím, ohled na přírodní a městské prostředí a na veřejné a individuální kulturní dědictví jsou předmětem veřejného zájmu. Vzájemné uznávání kvalifikací by proto mělo být založeno na kritériích kvality a kvantity, která zajistí, že držitelé uznaných kvalifikací jsou schopni porozumět a dát praktické vyjádření potřebám jednotlivců, sociálních skupin a úřadů v oblasti územního plánování, projektování, organizace a provádění staveb, uchování a zhodnocení architektonického dědictví a zachování přirozené rovnováhy.

(28) Vnitrostátní právní předpisy v oboru architektury a o přístupu k odborným činnostem architekta a jejich výkonu se co do rozsahu velmi liší. Ve většině členských států jsou činnosti v oboru architektury ze zákona nebo fakticky vykonávány osobami, které jsou držiteli titulu architekt, samostatně nebo společně s jiným profesním označením, aniž by tyto osoby měly na výkon těchto činností výhradní právo, nestanoví-li zákon jinak. Zmíněné činnosti nebo některé z nich mohou být rovněž vykonávány jinými odborníky, zejména inženýry, kteří absolvovali speciální odbornou přípravu v oblasti stavebnictví a stavebního inženýrství. S cílem zjednodušit směrnici by se měl použít pojem „architekt“, aby se vymezila oblast působnosti ustanovení týkajících se automatického uznávání kvalifikací v oboru architektury, aniž jsou dotčeny zvláštnosti vnitrostátních právních předpisů upravujících tyto činnosti.

(29) Pokud má profesní organizace nebo sdružení pro regulovaná povolání na vnitrostátní a evropské úrovni, jak je stanoveno v článku 15, odůvodněný požadavek týkající se zvláštních ustanovení o uznávání kvalifikace na základě koordinace minimálních podmínek kladených na odbornou přípravu, posoudí Komise účelnost přijetí návrhu na změnu této směrnice.

(30) K zajištění účinnosti systému uznávání odborných kvalifikací by měly být stanoveny jednotné formality a procesní pravidla pro jeho provádění a určité podrobné údaje o výkonu povolání.

(31) Jelikož spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí by mohla usnadnit provádění směrnice a dodržování povinností z ní vyplývajících, měly by být stanoveny způsoby spolupráce.

(32) Zavedení profesního průkazu profesními sdruženími nebo organizacemi na evropské úrovni by mohlo usnadnit mobilitu pracovníků, a zejména urychlit výměnu informací mezi hostitelským členským státem a členským státem, ze kterého pocházejí. Tento profesní průkaz by měl umožnit sledovat profesní životopis příslušníků povolání, kteří se usazují v různých členských státech. Tyto průkazy by mohly obsahovat informace o odborném vzdělání příslušníka povolání (absolvovaná univerzita nebo vzdělávací zařízení, kvalifikace, praxe v povolání), jeho právní postavení, uložené sankce, jež se týkají jeho povolání, a údaje o příslušném oprávněném orgánu, vše při plném dodržení předpisů o ochraně osobních údajů.

(33) Vytvoření sítě kontaktních míst, která mají poskytovat občanům členských států informace a pomoc, umožní zajistit průhlednost systému uznávání. Tato kontaktní místa budou poskytovat občanům, kteří o to požádají, a Komisi veškeré informace a adresy potřebné pro postup uznávání. Určení jednoho kontaktního místa každým členským státem v rámci této sítě se nedotýká rozdělení pravomocí na vnitrostátní úrovni. Zejména to nebrání určit na vnitrostátní úrovni několik úřadů, přičemž kontaktní místo určené v rámci výše zmíněné sítě je pověřeno koordinací

▼B

ostatních úřadů a případně informováním občanů o příslušném úřadu.

(34) Správa různých systémů uznávání vytvořených oborovými směrnicemi a obecného systému se ukázala jako těžkopádná a složitá. Proto je nutné správu zjednodušit a směrnici aktualizovat, aby se zohlednil vědecký a technický pokrok, zejména jsou-li minimální požadavky na odbornou přípravu koordinovány s ohledem na automatické uznávání kvalifikací. Za tímto účelem by měl být zřízen jednotný výbor pro uznávání odborných kvalifikací a mělo by být zajištěno vhodné zapojení zástupců profesních organizací, a to i na evropské úrovni.

(35) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([1]).

(36) Pravidelná zpráva o provádění směrnice předkládaná členskými státy obsahující statistické údaje umožní posoudit dopad systému pro uznávání odborných kvalifikací.

(37) Měl by existovat vhodný postup pro přijímání dočasných opatření, setká-li členský stát při provádění určitých ustanovení této směrnice s vážnými obtížemi.

(38) Touto směrnicí není dotčena pravomoc členských států uspořádat vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení a určit činnosti, které musí být vykonávány v rámci tohoto systému.

(39) S ohledem na rychlost technologických změn a vědeckého pokroku má u velkého počtu povolání zvláštní význam celoživotní učení. V této souvislosti musí členské státy přijmout podrobné úpravy celoživotního učení, které odborníkům umožní držet krok s technickým a vědeckým pokrokem.

(40) Jelikož cílů této směrnice, totiž racionalizace, zjednodušení a zlepšení pravidel pro uznávání odborných kvalifikací, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(41) Použití čl. 39 odst. 4 Smlouvy a článku 45 Smlouvy není touto směrnicí dotčeno, zejména pokud jde o notáře.

(42) S ohledem na právo usazování a poskytování služeb se použije tato směrnice, aniž jsou dotčeny jiné zvláštní právní předpisy pro uznávání odborných kvalifikací, např. v oblasti dopravy, zprostředkovatelů pojištění a oprávněných auditorů. Tato směrnice se netýká uplatňování směrnice Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů ([2]) nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace ([3]). Uznávání odborných kvalifikací advokátů za účelem okamžitého usazení pod profesním označením hostitelského členského státu by mělo být zahrnuto do této směrnice.

(43) Tato směrnice se zabývá rovněž svobodnými povoláními, nakolik jsou regulována; svobodné povolání je v souladu s touto směrnicí

([1]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Úř. věst. L 78, 26.3.1977, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.
([3]) Úř. věst. L 77, 14.3.1998, s. 36. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

▼B

povolání vykonávané osobou, která na základě odpovídající odborné kvalifikace osobně, na vlastní odpovědnost a odborně nezávisle poskytuje duševní a koncepční služby v zájmu klienta a ve veřejném zájmu. Výkon takového povolání může v členských státech podléhat v souladu se Smlouvou zvláštním právním omezením založeným na vnitrostátních právních předpisech a na právních předpisech stanovených autonomně v tomto rámci příslušným profesním sdružením nebo organizací, které zaručují a dále rozvíjí profesionalitu, kvalitu a vztah důvěry s klientem.

(44) Touto směrnicí nejsou dotčena opatření nezbytná k zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví a spotřebitelů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel

Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členský stát, který podmiňuje přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon na svém území získáním určité odborné kvalifikace (dále jen „hostitelský členský stát“), uznává pro přístup k tomuto povolání a jeho výkon odborné kvalifikace nabyté v jednom nebo více jiných členských státech (dále jen „domovský členský stát“), které jejich držitele opravňují vykonávat v tomto členském státě stejné povolání.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na každého státního příslušníka členského státu, který chce vykonávat regulované povolání včetně svobodných povolání, v jiném státě, než ve kterém získal svou odbornou kvalifikaci, buď jako osoba samostatně výdělečně činná, nebo jako zaměstnanec.

2. Každý členský stát může na svém území podle svých předpisů povolit státním příslušníkům členských států, ►C3 kteří jsou držiteli odborné kvalifikace, která nebyla získána v členském státě, ◄ vykonávat regulované povolání ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a). V případě povolání uvedených v hlavě III kapitole III musí toto první uznání respektovat minimální požadavky na odbornou přípravu stanovené v této kapitole.

3. Pokud je pro dané regulované povolání stanovena v samostatném právním nástroji Společenství jiná zvláštní úprava, která přímo souvisí s uznáváním odborných kvalifikací, neuplatňují se odpovídající ustanovení této směrnice.

Článek 3

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „regulovaným povoláním“ odborná činnost nebo soubor činností, u níž je přístup k ní nebo její výkon nebo jeden ze způsobů jejího výkonu v členském státě vyhrazen přímo nebo nepřímo na základě právních a správních předpisů držitelům určité odborné kvalifikace;

▼B

►C3 takovým způsobem výkonu vyhrazeným právními a správními předpisy držitelům určité odborné kvalifikace je zejména používání profesního označení. ◄ Neuplatňuje-li se první věta této definice, považuje se povolání uvedené v odstavci 2 za regulované;

b) „odbornou kvalifikací“ kvalifikace doložená dokladem o dosažené kvalifikaci, ►C3 osvědčení způsobilosti uvedené v čl. 11 písm. a) bodě i) ◄ nebo odborná praxe;

c) „dokladem o dosažené kvalifikaci“ diplomy, osvědčení nebo jiné doklady vydané příslušným orgánem v členském státě určeným v souladu s jeho právními a správními předpisy, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil odbornou přípravu získanou převážně ve Společenství. Neuplatňuje-li se první věta této definice, považuje se doklad o dosažené kvalifikaci uvedený v odstavci 3 za zde uvedený doklad o dosažené kvalifikaci;

d) „příslušným úřadem“ úřad nebo subjekt výslovně zmocněný členským státem vydávat nebo přijímat doklady o dosažené kvalifikaci a jiné doklady nebo informace, jakož i přijímat žádosti a rozhodnutí uvedená v této směrnici;

e) „regulovaným vzděláváním a odbornou přípravou“ příprava, která je zaměřena speciálně na výkon určitého povolání a která zahrnuje studium, které je případně doplněno ►C3 odbornou přípravou ◄ nebo zkušební ►C3 ———— ◄ praxí ►C3 nebo praxí pod dohledem ◄.

Struktura a úroveň ►C3 odborné přípravy, zkušební praxe nebo praxe pod dohledem ◄ se stanoví v právních a správních předpisech dotyčného členského státu nebo se kontroluje nebo schvaluje orgánem určeným k tomuto účelu;

f) „odbornou praxí“ skutečný a dovolený výkon dotyčného povolání v členském státě;

g) „adaptačním obdobím“ výkon regulovaného povolání v hostitelském členském státě pod dohledem odpovědné osoby kvalifikované pro toto povolání, jenž může být doplněn další odbornou přípravou. Toto období praxe pod dohledem je předmětem hodnocení. Podrobná pravidla, kterými se řídí adaptační období a jeho hodnocení a postavení migrujících osob pracujících pod dohledem, stanoví příslušný orgán hostitelského členského státu.

Právní postavení, které je v hostitelském členském státě přiznáno osobě, která absolvuje praxi pod dohledem, zejména co se týče práva na trvalý pobyt a závazků, sociálních práv a dávek, příspěvků a odměn, stanoví příslušné orgány tohoto členského státu v souladu s použitelným právem Společenství;

h) „zkouškou způsobilosti“ zkouška, která se omezuje na odborné znalosti žadatele a kterou vykonávají příslušné orgány hostitelského členského státu s cílem ohodnotit schopnosti žadatele vykonávat regulované povolání v uvedeném členském státě. K této zkoušce připraví příslušné orgány seznam oblastí, na které se na základě srovnání vzdělání a odborné přípravy vyžadovaných členským státem a vzdělání a odborné přípravy získaných žadatelem nevztahuje diplom ►C3 nebo jiný doklad o dosažené kvalifikaci žadatele ◄.

Zkouška způsobilosti musí vzít v úvahu skutečnost, že žadatel je kvalifikovaný ►C3 příslušník povolání ◄ v členském státě původu nebo v členském státě, odkud přichází. Zkouška zahrnuje oblasti vybrané z těch, které jsou na seznamu a jejichž znalost je základním předpokladem pro výkon povolání v hostitelském členském státě. Zkouška také může zahrnovat znalost stavovských předpisů, které se týkají dotyčných činností v hostitelském členském státě.

▼B

Podrobné podmínky zkoušky způsobilosti a postavení žadatele v hostitelském členském státě, který si přeje připravit se na zkoušku způsobilosti v tomto státě, stanoví příslušné orgány tohoto hostitelského členského státu;

i) „ředitelem podniku“ osoba, která v dotyčné profesní oblasti vykonávala v podniku funkci:

   i) ředitele podniku nebo vedoucího pobočky, nebo

   ii) zástupce vlastníka nebo ředitele podniku, jestliže tato funkce zahrnuje odpovědnost odpovídající odpovědnosti zastoupeného vlastníka nebo ředitele, nebo

   iii) vedoucího pracovníka pověřeného obchodními nebo technickými záležitostmi a odpovědného za jedno nebo více oddělení podniku.

2. Povolání vykonávané členy sdružení nebo organizace uvedené v příloze I se považuje za regulované povolání.

►C3 Účelem sdružení nebo organizací uvedených v prvním pododstavci ◄ je zejména podporovat a zachovávat vysokou úroveň v dotyčném oboru. Za tímto účelem jsou uznány členským státem ve zvláštní formě a svým členům vydávají doklady o dosažené kvalifikaci, zajišťují, aby jejich členové dodržovali pravidla pro výkon povolání, která stanoví, ►C3 a udělují jim právo užívat označení nebo jeho zkratku ◄ nebo výhody z postavení odpovídajícího této dosažené kvalifikaci.

Pokud členský stát uzná sdružení nebo organizaci podle prvního odstavce, uvědomí o tom Komisi, která zveřejní tuto informaci v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Doklad o dosažené kvalifikaci vydaný třetí zemí se považuje za doklad o dosažené kvalifikaci, pokud má držitel tříletou odbornou praxi v dotyčném povolání na území členského státu, který v souladu s čl. 2 odst. 2 doklad o dosažené kvalifikaci uznal, a která byla osvědčena tímto členským státem.

Článek 4

Účinky uznání

1. Uznání odborné kvalifikace hostitelským členským státem umožňuje, aby oprávněná osoba měla v tomto členském státě přístup ke stejnému povolání, pro které získala kvalifikaci v domovském členském státě, a vykonávala je v hostitelském členském státě za stejných podmínek jako jeho státní příslušníci.

2. Pro účely této směrnice se povolání, které chce žadatel vykonávat v hostitelském členském státě, považuje za stejné, jako je povolání, pro které získal kvalifikaci v domovském členském státě, pokud jsou činnosti, které zahrnuje, srovnatelné.

HLAVA II

VOLNÉ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

Článek 5

Zásada volného poskytování služeb

1. Aniž jsou dotčeny zvláštní právní předpisy Společenství a články 6 a 7 této směrnice, neomezí členské státy z žádného důvodu vztahujícího se k odborné kvalifikaci poskytování služeb v jiném členském státě:

▼B

a) je-li poskytovatel služby v souladu se zákonem usazen v členském státě za účelem výkonu stejného povolání (dále jen „členský stát usazení“) a

►C3 b) pokud se poskytovatel služby pohybuje, ◄ vykonával-li toto povolání v členském státě usazení po dobu nejméně dvou let během předcházejících deseti let a není-li povolání v tomto státě regulováno. Podmínka, která vyžaduje, aby poskytovatel služby vykonával povolání po dobu dvou let, se neuplatňuje, je-li povolání nebo vzdělávání a odborná příprava na toto povolání regulována.

2. ►C3 Tato hlava se použije pouze tehdy, pokud se poskytovatel služby pohybuje na území hostitelského členského státu, ◄ aby zde dočasně a příležitostně vykonával povolání uvedené v odstavci 1.

Povaha dočasného a příležitostného poskytování služeb se posuzuje případ od případu, zejména s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost.

3. ►C3 Pokud se poskytovatel služeb pohybuje, podléhá pravidlům pro výkon povolání stavovské, zákonné nebo správní povahy, která jsou přímo spojena s odbornou kvalifikací, například definice povolání, užívání profesních označení a vážné zanedbání povinné péče při výkonu povolání, ◄ které přímo a konkrétně souvisí s ochranou a bezpečností spotřebitele, jakož i disciplinárním předpisům, které se v hostitelském členském státě vztahují na ►C3 příslušníky povolání ◄, kteří zde vykonávají stejné povolání.

Článek 6

Osvobození

Podle čl. 5 odst. 1 osvobodí hostitelský členský stát poskytovatele služeb usazené v jiném členském státě od požadavků, které ukládá ►C3 příslušníkům povolání ◄ usazeným na svém území, týkajících se:

a) povolení, registrace nebo členství v profesní organizaci nebo subjektu. Členské státy mohou pro snadnější uplatňování disciplinárních předpisů platných na jejich území podle čl. 5 odst. 3 stanovit automatickou dočasnou registraci nebo formální členství v takové profesní organizaci nebo subjektu za předpokladu, že tato registrace nebo členství nezpozdí nebo jakýmkoli způsobem neztíží poskytování služeb a nepředstavuje pro poskytovatele služeb dodatečné náklady. Kopii ohlášení a případně jeho obnovení podle čl. 7 odst. 1 doplněnou u povolání, která mají důsledky pro veřejné zdraví a bezpečnost podle čl. 7 odst. 4 nebo která využívají automatického uznávání podle hlavy III kapitoly III, kopií dokladů podle čl. 7 odst. 2 zašle příslušný orgán příslušné profesní organizaci nebo subjektu, což pro tento účel představuje automatickou dočasnou registraci nebo formální členství;

b) registrace u subjektu sociálního zabezpečení, ►C3 aby bylo možné u pojišťovacích subjektů vyúčtování činností vykonávaných ve prospěch pojištěnců. ◄

Poskytovatel služby však předem a v naléhavém případě následně uvědomí subjekt uvedený v písmenu b) o službách, které poskytl.

Článek 7

▼C3

Předběžné ohlášení v případě, že se poskytovatel služby pohybuje

▼B

1. ►C3 Členské státy mohou požadovat, aby v případě, že se poskytovatel služby poprvé pohybuje z jednoho členského státu do

▼B

druhého ◄ za účelem poskytování služeb, předem uvědomil příslušný orgán v hostitelském členském státě v písemném ohlášení, které zahrne rovněž údaje o pojistném krytí nebo jiných prostředcích osobní nebo kolektivní ochrany s ohledem na odpovědnost při výkonu povolání. Toto ohlášení se jednou ročně obnovuje, pokud poskytovatel služeb chce v daném roce dočasně nebo příležitostně poskytovat služby v tomto členském státě. Poskytovatel služeb může doručit ohlášení jakoukoli formou.

2. Pro první poskytnutí služby nebo v případě věcné změny oproti situaci doložené doklady mohou členské státy požadovat, aby k ohlášení byly připojeny tyto doklady:

a) doklad o státní příslušností poskytovatele služeb,

b) osvědčení potvrzující, že držitel je v souladu se zákonem usazen v členském státě za účelem výkonu dotyčných činností a že mu výkon těchto činností není v okamžiku vydání osvědčení zakázán, a to ani dočasně,

c) doklad o odborné kvalifikaci,

d) v případech uvedených v čl. 5 odst. 1 písm. b) jakýkoli důkaz o tom, že poskytovatel služeb vykonával dotyčnou činnost po dobu nejméně dvou let v předcházejících deseti letech,

e) pro povolání související s bezpečností, kde členský stát vyžaduje od svých vlastních státních příslušníků doklad o tom, že nebyli odsouzeni za spáchání trestného činu.

3. Služba se poskytuje pod profesním označením členského státu usazení, existuje-li v tomto státě pro dotyčnou odbornou činnost takové označení. Toto označení je uvedeno v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu usazení tak, aby se předešlo záměně s profesním označením hostitelského členského státu. Pokud v členském státě usazení neexistuje takové profesní označení, uvede poskytovatel služeb svou dosaženou kvalifikaci v úředním jazyce nebo jednom z úředních jazyků tohoto státu. Výjimečně je v případech uvedených v hlavě III kapitole III služba poskytována pod profesním označením hostitelského členského státu.

4. V případě prvního poskytnutí služeb u regulovaných povolání, která mají důsledky pro veřejné zdraví nebo bezpečnost a která nevyužívají automatického uznávání podle hlavy III kapitoly III, může příslušný orgán hostitelského členského státu zkontrolovat odbornou kvalifikaci poskytovatele služeb před tímto prvním poskytnutím. Tato předběžná kontrola je možná pouze tehdy, je-li jejím účelem předejít vážnému poškození zdraví nebo bezpečnosti příjemce služby kvůli nedostatečné odborné kvalifikaci poskytovatele služeb a pokud nepřesahuje to, co je za tímto účelem nezbytné.

Příslušný orgán se snaží uvědomit poskytovatele služby o svém rozhodnutí nekontrolovat jeho kvalifikaci nebo o výsledku této kontroly ve lhůtě nanejvýš jednoho měsíce po obdržení ohlášení a průvodních dokladů. Existují-li obtíže, které by mohly vést k prodlení, uvědomí příslušný orgán poskytovatele služeb ve lhůtě jednoho měsíce o důvodech prodlení a o časovém rámci pro rozhodnutí, které musí být vydáno do dvou měsíců po přijetí kompletních dokladů.

Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací poskytovatele služeb a odbornou přípravou, ►C3 která je vyžadována v hostitelském členském státě ◄, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl poškodit veřejné zdraví nebo bezpečnost, poskytne hostitelský členský stát poskytovateli služby možnost, aby prokázal, zejména pomocí zkoušky způsobilosti, že nabyl chybějící znalosti nebo schopnosti. V každém případě musí být možné poskytovat služby ve lhůtě jednoho měsíce po vydání rozhodnutí podle předchozího pododstavce.

▼B

Službu je možné poskytovat, pokud příslušný orgán nereaguje ve lhůtách stanovených v předchozích pododstavcích.

V případech, kdy kvalifikace byla ověřena podle tohoto odstavce, poskytuje se služba pod profesním označením hostitelského členského státu.

Článek 8

Správní spolupráce

1. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou pro každé poskytnutí služeb požádat příslušné orgány členského státu usazení, aby jim poskytly informace o usazení poskytovatele služeb v souladu s právními předpisy, jeho bezúhonnosti a o tom, že neexistují žádné disciplinární nebo trestněprávní sankce profesní povahy. Příslušné orgány členského státu usazení poskytnou tyto informace v souladu s článkem 56.

2. Příslušné orgány zajistí výměnu všech informací, které jsou nezbytné pro správné vyřízení stížnosti příjemce služby na poskytovatele služeb. Příjemci jsou o výsledku stížnosti informováni.

Článek 9

Informace poskytované příjemcům služeb

Je-li služba poskytována pod profesním označením členského státu usazení nebo pod dosaženou kvalifikací poskytovatele služby, mohou vedle ostatních informačních požadavků podle práva Společenství příslušné orgány hostitelského členského státu požadovat, aby poskytovatel služeb poskytl příjemcům služeb některou nebo všechny tyto informace:

a) je-li poskytovatel služeb zapsán v obchodním rejstříku nebo v obdobném veřejném rejstříku, rejstřík, v němž je zapsán, a jeho registrační číslo, nebo obdobný prostředek identifikace uvedený v rejstříku;

b) podléhá-li činnost povolovacímu režimu v členském státě usazení, název a adresa příslušného kontrolního orgánu;

c) profesní sdružení nebo podobný subjekt, u něhož je poskytovatel služeb zapsán;

d) profesní označení, nebo pokud takové označení neexistuje, dosažená kvalifikace poskytovatele služby a členský stát, ve kterém byla udělena;

e) vykonává-li poskytovatel služeb činnost podléhající dani z přidané hodnoty, identifikační číslo podle čl. 22 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ([1]);

f) údaje o pojistném krytí nebo jiných prostředcích osobní nebo kolektivní ochrany s ohledem na odpovědnost při výkonu povolání.

([1]) Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

▼B

HLAVA III

SVOBODA USAZOVÁNÍ

KAPITOLA I

Obecný systém uznávání dokladů o odborné kvalifikaci

Článek 10

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na všechna povolání, na která se nevztahují kapitoly II a III této hlavy a v níže uvedených případech, kdy žadatel ze zvláštních a výjimečných důvodů nesplňuje podmínky stanovené v těchto kapitolách:

a) pro činnosti uvedené v příloze IV, pokud migrující osoba nesplňuje požadavky článků 17, 18 a 19;

b) pro lékaře se základní odbornou přípravou, ►C3 specializované lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, zubní lékaře, ►C3 specializované zubní lékaře ◄, veterinární lékaře, porodní asistentky, farmaceuty a architekty, pokud migrující osoba nesplňuje požadavky skutečné odborné praxe v souladu se zákonem podle článků 23, 27, 33, 37, 39, 43 a 49;

c) pro architekty, je-li migrující osoba držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který není uveden v příloze V bodu 5.7;

►C3 d) aniž je dotčen čl. 21 odst. 1 a články 23 a 27, pro lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele, zubní lékaře, veterinární lékaře, porodní asistentky, farmaceuty a architekty, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci pro určitou ◄ ►C3 specializaci ◄ ►C3 a kteří museli absolvovat odbornou přípravu vedoucí k získání označení uvedených v příloze V bodech 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1, a sice výlučně za účelem uznání příslušné ◄ ►C3 specializace ◄;

►C3 e) pro sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou zdravotní péči a pro specializované zdravotní sestry a ošetřovatele, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci pro určitou odbornost a kteří museli absolvovat odbornou přípravu vedoucí k získání označení ◄ uvedených v příloze V bodu 5.2.2, pokud migrující osoba usiluje o uznání v jiném členském státě, ve kterém jsou příslušné odborné činnosti vykonávány specializovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří neabsolvovali odbornou přípravu zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči;

▼C3

f) pro specializované zdravotní sestry a ošetřovatele, kteří neabsolvovali odbornou přípravu zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, pokud migrující osoba usiluje o uznání v jiném členském státě, ve kterém jsou příslušné odborné činnosti vykonávány zdravotními sestrami a ošetřovateli odpovědnými za všeobecnou péči, specializovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří neabsolvovali odbornou přípravu zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, nebo specializovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci pro určitou odbornost a kteří museli absolvovat odbornou přípravu vedoucí k získání označení uvedených v příloze V bodu 5.2.2;

▼B

g) pro migrující osoby, které splňují požadavky čl. 3 odst. 3.

▼B

Článek 11

Úrovně kvalifikace

Pro účely uplatňování článku 13 jsou odborné kvalifikace rozděleny do těchto úrovní:

a) osvědčení způsobilosti vydané příslušným orgánem domovského členského státu určeným podle právních a správních předpisů tohoto státu na základě:

   ►C3 i) buď vzdělávacího programu, který netvoří ◄ součást osvědčení nebo diplomu ve smyslu písmen b), c), d) nebo e), nebo zvláštní zkoušky bez předchozí odborné přípravy, nebo výkonu povolání v členském státě na plný pracovní úvazek po dobu tří po sobě následujících let nebo po odpovídající dobu v případě částečného úvazku během předchozích deseti let,

   ii) nebo obecného základního nebo středoškolského vzdělání, které potvrzuje, že držitel získal obecné znalosti;

b) osvědčení, které prokazuje úspěšné ukončení středoškolského studia:

   i) buď obecné povahy, doplněného studiem nebo odbornou přípravou vyjma studia nebo odborné přípravy uvedených v písmenu c) nebo ►C3 zkušební praxí nebo praxí pod dohledem ◄ vyžadovanou navíc k tomuto studiu,

   ii) nebo technické nebo odborné povahy, případně doplněného studiem nebo odbornou přípravou uvedenou v bodě i) nebo ►C3 zkušební praxí nebo praxí pod dohledem ◄ vyžadovanou navíc k tomuto studiu;

▼C3

c) diplom, který prokazuje úspěšné ukončení:

▼B

   i) buď odborné přípravy na postsekundární úrovni, vyjma přípravu uvedenou v písmenech d) a e), v délce nejméně jednoho roku nebo po odpovídající dobu rozvolněného studia, u níž je zpravidla jednou z podmínek přijetí úspěšné ukončení středoškolského studia požadovaného pro přijetí do vysokoškolského studia nebo vyššího vzdělání, nebo dokončení školní docházky na úrovni druhého cyklu střední školy, a také odborná příprava, která může být požadována navíc k uvedenému postsekundárnímu studiu,

   ii) nebo v případě regulovaného povolání odborné přípravy se zvláštní strukturou uvedenou v příloze II, která je rovnocenná úrovni odborné přípravy podle bodu i), zajišťuje srovnatelnou odbornou úroveň a připravuje uchazeče o vzdělání na srovnatelnou úroveň povinností a funkcí. Seznam v příloze II lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2, aby se zohlednila odborná příprava, která splňuje požadavky uvedené v předchozí větě;

d) diplom, který potvrzuje ukončení odborné přípravy na postsekundární úrovni v délce nejméně tří a nejvýše čtyř let nebo v odpovídající délce v případě rozvolněného studia, na univerzitě, vysoké škole nebo jiném zařízení podobné úrovně, a také odborné přípravy, která může být požadována navíc k uvedenému postsekundárnímu studiu;

e) diplom, který potvrzuje, že držitel úspěšně ukončil postsekundární studium v délce nejméně čtyř let nebo v odpovídající délce v případě rozvolněného studia, na univerzitě, vysoké škole nebo jiném zařízení podobné úrovně, a v případě potřeby rovněž potvrzení o úspěšném ukončení odborné přípravy, která může být požadována navíc k uvedenému postsekundárnímu studiu.

▼B

Článek 12

Rovnocenné kvalifikace

Jakýkoli doklad o dosažené kvalifikaci nebo jakýkoli soubor dokladů o dosažené kvalifikaci, který byl vydán příslušným orgánem v členském státě a který prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil odbornou přípravu ve Společenství, kterou tento členský stát uznává jako rovnocennou odbornou přípravu a která uděluje držiteli stejná práva na přístup nebo výkon povolání nebo připravuje na výkon tohoto povolání, se považuje za doklad o dosažené kvalifikaci druhu uvedeného v článku 11, včetně dotyčné úrovně.

►C3 Odborná kvalifikace, která, přestože nesplňuje požadavky stanovené v platných právních a správních předpisech domovského členského státu pro přístup k povolání a jeho výkon, přiznává držiteli nabytá práva na základě těchto předpisů, se také považuje za doklad o dosažené kvalifikaci za stejných podmínek, jaké jsou uvedeny v prvním pododstavci. To platí zejména tehdy, ◄ když členský stát, ze kterého držitel pochází, zvýší úroveň odborné přípravy vyžadované pro přístup k povolání a jeho výkon a pokud osoba, která absolvovala dřívější odbornou přípravu, jež nesplňuje nároky nové kvalifikace, požívá práva nabytá na základě vnitroprávních právních nebo správních předpisů; v tomto případě považuje hostitelský členský stát tuto odbornou přípravu pro účely uplatnění článku 13 za odpovídající nové úrovni odborné přípravy.

Článek 13

Podmínky uznávání

1. Pokud je v hostitelském členském státě přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon podmíněn držením zvláštní odborné kvalifikace, povolí příslušné orgány tohoto členského státu přístup k tomuto povolání a jeho výkon za stejných podmínek, jaké se vztahují na jeho vlastní státní příslušníky, žadatelům, které jsou držiteli osvědčení způsobilosti nebo dokladu o dosažené kvalifikaci, který jiný členský stát požaduje k získání přístupu k tomuto povolání a jeho výkonu na svém území.

Osvědčení způsobilosti nebo doklad o dosažené kvalifikaci splňuje tyto podmínky:

a) byly vydány příslušným orgánem členského státu určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu;

b) prokazují úroveň odborné kvalifikace, která je přinejmenším rovnocenná úrovni bezprostředně předcházející úrovni podle článku 11, která je požadována v hostitelském členském státě.

2. Přístup k povolání a jeho výkon podle odstavce 1 se přizná rovněž žadatelům, kteří vykonávali dotyčné povolání uvedené v tomto odstavci na plnou pracovní dobu po dobu dvou let během předchozích deseti let v jiném členském státě, ve kterém toto povolání není regulováno, za předpokladu, že jsou držiteli jednoho nebo více osvědčení způsobilosti nebo dokladů o dosažené kvalifikaci.

Osvědčení způsobilosti a doklady o dosažené kvalifikaci splňují tyto podmínky:

a) byly vydány příslušným orgánem členského státu určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu;

b) prokazují úroveň odborné kvalifikace, která je přinejmenším rovnocenná úrovni bezprostředně předcházející úrovni podle článku 11, která je požadována v hostitelském členském státě;

c) prokazují, že držitel byl připraven na výkon dotyčného povolání.

▼B

Dvouletou odbornou praxi podle prvního pododstavce však nelze vyžadovat, pokud doklad o dosažené kvalifikaci, jehož je žadatel držitelem, potvrzuje regulované vzdělávání a odbornou přípravu ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. e) na úrovních kvalifikace podle čl. 11 písm. b), c), d) nebo e). Regulované vzdělávání a odborná příprava uvedená v příloze III se považuje za regulované vzdělávání a odbornou přípravu na úrovni popsané v čl. 11 písm. c). Postupem podle čl. 58 odst. 2 lze změnit seznam uvedený v příloze III, aby se zohlednilo regulované vzdělávání a odborná příprava, která zajišťuje srovnatelnou odbornou úroveň a která připravuje uchazeče o vzdělání na srovnatelnou úroveň odpovědností a funkcí.

3. Odchylně od odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) může hostitelský členský stát umožnit přístup k regulovanému povolání a jeho výkon, pokud je přístup k tomuto povolání na jeho území podmíněn získáním kvalifikace, která potvrzuje úspěšné ukončení vysokoškolského nebo univerzitního vzdělání v délce čtyři roky, a je-li žadatel držitelem kvalifikace uvedené v čl. 11 písm. c).

Článek 14

Vyrovnávací opatření

1. Bez ohledu na článek 13 může hostitelský stát také požadovat, aby žadatel absolvoval adaptační období nepřesahující tři roky nebo složil zkoušku způsobilosti, pokud:

a) délka odborné přípravy, kterou prokazuje podle čl. 13 odst. 1 nebo 2, je nejméně o jeden rok kratší než doba požadovaná hostitelským členským státem;

b) odborná příprava, kterou absolvoval, se podstatně liší od obsahu osvědčeného dokladem o dosažené kvalifikaci, který je požadován hostitelským členským státem;

c) regulované povolání v hostitelském členském státě zahrnuje jednu nebo více regulovaných odborných činností, které nejsou součástí příslušného povolání v domovském členském státě žadatele ve smyslu čl. 4 odst. 2, a tento rozdíl spočívá ve specifické odborné přípravě požadované v hostitelském členském státě, jejíž obsah se podstatně liší od obsahu zahrnutého v osvědčení způsobilosti nebo dokladu o dosažené kvalifikaci žadatele.

2. Pokud hostitelský členský stát využije možnosti podle odstavce 1, musí poskytnout žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti.

Pokud se členský stát s ohledem na dané povolání domnívá, že je nutné odchýlit se od požadavku stanoveného v předchozím pododstavci, který poskytuje žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti, uvědomí o tom předem ostatní členské státy a Komisi a dostatečně tuto odchylku odůvodní.

Pokud se Komise po obdržení všech nezbytných informací domnívá, že odchylka uvedená v druhém pododstavci není přiměřená nebo neodpovídá právu Společenství, požádá ve lhůtě tří měsíců dotčený členský stát, aby od plánovaného opatření upustil. Neodpoví-li Komise ve výše uvedené lhůtě, lze odchylku použít.

3. Odchylně od zásady práva žadatele na volbu podle odstavce 2 může pro povolání, jejichž výkon vyžaduje přesnou znalost vnitrostátního práva a v nichž poskytování právních rad nebo právní pomoci týkající se vnitrostátního práva je základním a nezbytným předpokladem dotyčné odborné činnosti, hostitelský členský stát stanovit buď adaptační období, nebo zkoušku způsobilosti.

►C3 To platí rovněž pro případy stanovené v čl. 10 písm. b) a c), v čl. 10 písm. d) týkajícím se lékařů a zubních lékařů, v čl. 10 písm. písm. f), pokud migrující osoba usiluje o uznání v jiném členském státě, ve

▼B

kterém jsou dotyčné odborné činnosti vykonávány zdravotními sestrami a ošetřovateli odpovědnými za všeobecnou péči nebo specializovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci pro určitou odbornost a kteří museli absolvovat odbornou přípravu vedoucí k získání označení ◄ uvedených v příloze V bodu 5.2.2 a v čl. 10 písm. g).

V případech podle čl. 10 odst. a) může hostitelský členský stát požadovat adaptační období nebo zkoušku způsobilosti, chce-li migrující osoba vykonávat odborné činnosti v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, které vyžadují znalost a uplatňování zvláštních platných vnitrostátních předpisů, za předpokladu, že znalost a uplatňování těchto předpisů vyžadují příslušné orgány hostitelského členského státu od vlastních státních příslušníků pro přístup k těmto činnostem.

4. Pro účely uplatňování odst. 1 písm. b) a c) se „podstatně se lišícím obsahem“ rozumí záležitosti, jejichž znalost je nezbytným předpokladem pro výkon povolání a u kterých odborná příprava migrující osoby vykazuje významné rozdíly oproti odborné přípravě vyžadované hostitelským členským státem, pokud jde o délku nebo obsah.

5. Odstavec 1 se uplatňuje při řádném zohlednění zásady proporcionality. Zejména pokud hostitelský členský stát zamýšlí vyžadovat od žadatele absolvování adaptačního období nebo složení zkoušky způsobilosti, musí nejprve zjistit, zda znalosti, které žadatel nabyl během odborné praxe v členském státě nebo v třetí zemi, mohou zcela nebo částečně vyrovnat podstatné rozdíly uvedené v odstavci 4.

Článek 15

Upuštění od vyrovnávacích opatření na základě společných platforem

1. Pro účely tohoto článku se výrazem „společné platformy“ rozumí soubor kritérií pro odborné kvalifikace, která jsou s to vyrovnat podstatné rozdíly, které byly zjištěny u požadavků na odbornou přípravu u daného povolání v různých členských státech. Podstatné rozdíly se stanoví srovnáním délky a obsahu odborné přípravy v nejméně dvou třetinách členských států, včetně všech členských států, které toto povolání regulují. Rozdíly v obsahu odborné přípravy mohou vyplývat z podstatných rozdílů v rozsahu odborných činností.

2. Společné platformy podle odstavce 1 mohou Komisi předložit členské státy nebo profesní sdružení nebo organizace, které jsou reprezentativní na vnitrostátní i evropské úrovni. Pokud Komise po konzultaci členských států zastává názor, že návrh společné platformy usnadní vzájemné uznávání odborných kvalifikací, může navrhnout opatření k jejich přijetí postupem podle čl. 58 odst. 2.

3. Pokud odborná kvalifikace žadatele splňuje kritéria stanovená v opatření přijatém podle odstavce 2, hostitelský členský stát upustí od uplatňování vyrovnávacích opatření podle článku 14.

4. Odstavce 1 až 3 se nedotýkají pravomoci členských států určit odborné kvalifikace požadované pro výkon povolání na jejich území, stejně jako obsah a organizaci jejich systémů vzdělávání a odborné přípravy.

5. Má-li členský stát za to, že kritéria stanovená v opatření přijatém podle odstavce 2 již nenabízejí dostatečné záruky s ohledem na odborné kvalifikace, uvědomí o tom Komisi, která případně předloží návrh opatření postupem podle čl. 58 odst. 2.

6. Do 20. října 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto článku a případně navrhne jeho změny.

▼B

KAPITOLA II

Uznávání odborné praxe

Článek 16

Požadavky na odbornou praxi

Pokud je v členském státě přístup k některé z činností vyjmenovaných v příloze IV nebo její výkon podmíněn získáním obecných, obchodních nebo odborných znalostí a schopností, uzná členský stát předchozí výkon činnosti v jiném členském státě za dostatečný důkaz o těchto znalostech a schopnostech. Činnost musela být vykonávána v souladu s články 17, 18 a 19.

Článek 17

Činnosti uvedené na seznamu I přílohy IV

1. Pro činnosti uvedené na seznamu I přílohy IV musí být dotyčná činnost předem vykonávána:

a) po dobu šesti po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku; nebo

b) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně ►C3 tříletou odbornou přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné; nebo

c) po dobu čtyř po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně ►C3 dvouletou odbornou přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné; nebo

d) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení, prokáže-li oprávněná osoba, že vykonávala dotyčnou činnost nejméně pět let v postavení zaměstnance; nebo

e) po dobu pěti po sobě následujících let ve vedoucím postavení, z toho nejméně tři roky v technické funkci představující odpovědnost alespoň za jedno oddělení podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně ►C3 tříletou odbornou přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné.

2. V případech podle písmen a) a d) nesmí být činnost ke dni podání žádosti dotyčnou osobou u příslušného orgánu podle článku 56 ukončena před více než deseti lety.

3. Ustanovení odst. 1 písm. e) se nepoužije pro činnosti skupiny ex 855 (kadeřnictví) podle klasifikace ISIC.

Článek 18

Činnosti uvedené na seznamu II přílohy IV

1. Pro činnosti uvedené na seznamu II přílohy IV musí být dotyčná činnost předem vykonávána:

a) po dobu pěti po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku; nebo

b) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně ►C3 tříletou odbornou

▼B

přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné; nebo

c) po dobu čtyř po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně ►C3 dvouletou odbornou přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné; nebo

d) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že vykonávala dotyčnou činnost nejméně pět let v postavení zaměstnance; nebo

e) po dobu pěti po sobě následujících let v postavení zaměstnance, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně ►C3 tříletou odbornou přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné; nebo

f) po dobu šesti po sobě následujících let v postavení zaměstnance, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně ►C3 dvouletou odbornou přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné.

2. V případech podle písmen a) a d) nesmí být činnost ke dni podání žádosti dotyčnou osobou u příslušného orgánu podle článku 56 ukončena před více než deseti lety.

Článek 19

Činnosti uvedené na seznamu III přílohy IV

1. Pro činnosti uvedené na seznamu III přílohy IV musí být dotyčná činnost předem vykonávána:

a) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku; nebo

b) po dobu dvou po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala ►C3 odbornou přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné; nebo

c) po dobu dvou po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že vykonávala dotyčnou činnost nejméně tři roky v postavení zaměstnance; nebo

d) po dobu tří po sobě následujících let v postavení zaměstnance, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala ►C3 odbornou přípravu doloženou ◄ osvědčením uznaným státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné.

2. V případech podle písmen a) a c) nesmí být činnost ke dni podání žádosti dotyčnou osobou u příslušného orgánu podle článku 56 ukončena před více než deseti lety.

Článek 20

Změna seznamů činností v příloze IV

Seznamy činností v příloze IV, pro které se uznává odborná praxe podle článku 16, lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 za účelem aktualizace nebo vyjasnění klasifikace za předpokladu, že to nepředstavuje změnu činností týkajících se jednotlivých kategorií.

▼B

KAPITOLA III

Uznávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 21

Zásada automatického uznávání

1. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci zajišťující přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, ►C3 specializovaného zubního lékaře ◄, veterinárního lékaře, farmaceuta a architekta uvedené v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1, které splňují minimální požadavky na odbornou přípravu uvedené v článcích 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 a 46, a za účelem přístupu k odborným činnostem a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Takové doklady o dosažené kvalifikaci musí být vydány příslušnými orgány členských států a případně doplněny osvědčeními uvedenými v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1.

První a druhý pododstavec se nedotýkají nabytých práv podle článků 23, 27, 33, 37, 39 a 49.

2. Každý členský stát uznává pro výkon činností všeobecného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v příloze V bodu 5.1.4, které jsou vydávány státním příslušníkům členských států ostatními členskými státy v souladu s minimálními požadavky na odbornou přípravu podle článku 28.

Předchozí pododstavec se nedotýká nabytých práv podle článku 30.

3. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky uvedené v příloze V bodu 5.5.2, které jsou vydávány státním příslušníkům členských států jinými členskými státy a které splňují minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40 a kritéria podle článku 41, a za účelem přístupu k odborným činnostem a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává. Toto ustanovení se nedotýká nabytých práv podle článků 23 a 43.

4. Členské státy nejsou povinny uznat doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v příloze V bodu 5.6.2 pro zřizování nových lékáren otevřených pro veřejnost. Za účelem tohoto odstavce se za nové lékárny považují rovněž lékárny, které jsou otevřeny po dobu kratší než tři roky.

5. Doklady o dosažené kvalifikaci architekta uvedené v příloze V bodu 5.7.1, které podléhají automatickému uznávání podle odstavce 1, prokazují ukončení studia, které bylo zahájeno nejdříve v referenčním akademickém roce uvedeném v této příloze.

6. Každý členský stát podmíní přístup k odborné činnosti lékařů, zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů, porodních asistentek a farmaceutů a jejich výkon získáním dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2, který potvrzuje, že dotyčná osoba získala během své odborné přípravy znalosti a dovednosti uvedené v čl. 24 odst. 3, čl. 31 odst. 6, čl. 34 odst. 3, čl. 38 odst. 3, čl. 40 odst. 3 a čl. 44 odst. 3.

▼B

Znalosti a dovednosti podle čl. 24 odst. 3, čl. 31 odst. 6, čl. 34 odst. 3, čl. 38 odst. 3, čl. 40 odst. 3 a čl. 44 odst. 3 lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nesmí vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

7. Členské státy sdělí Komisi znění právních a správních předpisů, které přijmou s ohledem na vydávání dokladů o dosažené kvalifikaci v oblasti, na niž se vztahuje tato kapitola. U dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených v oddíle 8 je toto oznámení určeno navíc i ostatním členským státům.

▼C2

Komise zveřejní tuto informaci v *Úředním věstníku Evropské unie* s uvedením označení přijatých členskými státy pro doklady o dosažené kvalifikaci a případně subjektu, který tyto doklady vydává, průvodních osvědčení a příslušných profesních označení uvedených v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1.

▼B

Článek 22

Společná ustanovení o odborné přípravě

Pokud jde o odbornou přípravu uvedenou v článcích 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 a 46:

a) členské státy mohou povolit rozvolněnou odbornou přípravu za podmínek stanovených příslušnými orgány; tyto orgány zajistí, aby celková délka, úroveň a kvalita takové odborné přípravy nebyla nižší než v případě řádné odborné přípravy;

b) v souladu se specifickými postupy každého členského státu zajistí další vzdělávání a odbornou přípravu, aby osoby, které ukončily vzdělávání, byly s to držet krok s vývojem v daném povolání v rozsahu, který je nezbytný pro zachování bezpečného a účinného výkonu tohoto povolání.

Článek 23

Nabytá práva

1. Aniž jsou dotčena specifická nabytá práva dotyčných profesí, v případech, kdy doklady o dosažené kvalifikaci lékaře, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, ►C3 specializovaného zubního lékaře ◄, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta, jichž jsou státní příslušníci členských států držiteli, nevyhovují všem požadavkům na odbornou přípravu podle článků 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 a 44, uzná každý členský stát jako dostatečný důkaz doklady o dosažené kvalifikaci, které byly vydány těmito členskými státy, dokládají-li úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před referenčními dny stanovenými v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2, a které doplňuje potvrzení osvědčující, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

2. Stejná ustanovení se použijí na doklady o dosažené kvalifikaci, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, ►C3 specializovaného zubního lékaře ◄, veterinárního lékaře,

▼B

porodní asistentky a farmaceuta, získané na území bývalé Německé demokratické republiky, které nesplňují všechny minimální požadavky na odbornou přípravu podle článků 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 a 44, pokud takovýto doklad potvrzuje úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před:

a) 3. říjnem 1990 pro lékaře se základní odbornou přípravou, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, zubní lékaře se základní odbornou přípravou, ►C3 specializované zubní lékaře ◄, veterinární lékaře, porodní asistentky a farmaceuty a

b) 3. dubnem 1992 pro ►C3 specializované lékaře ◄.

Doklad o dosažené kvalifikaci podle prvního pododstavce opravňuje držitele vykonávat odborné činnosti na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady o dosažené kvalifikaci vydané příslušnými německými orgány a uvedené v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2.

3. Aniž je dotčen čl. 37 odst. 1, každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta a architekta, jejichž držiteli jsou státní příslušníci členských států a které byly vydány v bývalém Československu nebo jejichž odborná příprava byla zahájena pro Českou republiku a Slovensko před 1. lednem 1993, pokud orgány některého z těchto dvou států potvrdí, že tyto doklady o dosažené kvalifikaci mají na jejich území stejnou platnost jako doklady o dosaženém vzdělání, které vydávají, a co se týče architektů, jako doklady o dosažené kvalifikaci uvedené pro tyto členské státy v příloze VI bodu 6, pokud jde o přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou, ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta s ohledem na činnosti podle čl. 45 odst. 2 a architekta s ohledem na činnosti podle článku 48, jakož i výkon těchto odborných činností.

Toto osvědčení musí být doplněno potvrzením vydaným stejnými orgány osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly dotyčné činnosti na jejich území po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

4. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, ►C3 specializovaného zubního lékaře ◄, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta a architekta, jejichž držiteli jsou příslušníci členských států a které byly vydány v bývalém Sovětském svazu nebo jejichž odborná příprava byla zahájena:

a) pro Estonsko před 20. srpnem 1991,

b) pro Lotyšsko před 21. srpnem 1991,

c) pro Litvu před 11. březnem 1990,

pokud orgány některého z těchto tří výše uvedených členských států osvědčí, že tyto doklady mají na jejich území stejnou platnost jako doklady, které vydávají, a co se týče architektů, jako doklady o dosaženém vzdělání uvedené pro tyto členské státy v příloze VI bodu 6.1, pokud jde o přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, ►C3 specializovaného zubního lékaře ◄, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta s ohledem na činnosti podle čl. 45 odst. 2 a architekta s ohledem na činnosti podle článku 48, jakož i výkon těchto odborných činností.

▼B

Toto osvědčení musí být doplněno potvrzením vydaným stejnými orgány osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly dotyčné činnosti na jejich území po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

Pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci veterinárního lékaře vydané v bývalém Sovětském svazu nebo jejichž odborná příprava byla zahájena pro Estonsko před 20. srpnem 1991, musí být osvědčení uvedené v předchozím pododstavci doplněno potvrzením vydaným estonskými orgány osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly dotyčné činnosti na jejich území po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání potvrzení.

5. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, ►C3 specializovaného zubního lékaře ◄, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta a architekta, jejichž držiteli jsou státní příslušníci členských států a které byly vydány v bývalé Jugoslávii nebo jejichž odborná příprava byla zahájena pro Slovinsko před 25. červnem 1991, pokud orgány výše uvedeného členského státu osvědčí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou platnost jako doklady, které vydávají, a co se týče architektů, jako doklady o dosažené kvalifikaci uvedené pro tyto členské státy v příloze VI bodu 6.1, pokud jde o přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a ►C3 specializovaného lékaře ◄, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, ►C3 specializovaného zubního lékaře ◄, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta s ohledem na činnosti podle čl. 45 odst. 2 a architekta s ohledem na činnosti podle článku 48, jakož i výkon těchto činností.

Toto osvědčení musí být doplněno potvrzením vydaným stejnými orgány osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly dotyčné činnosti na jejich území po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

6. Státním příslušníkům členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta neodpovídají označením uvedeným pro tento členský stát v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2, uznává každý členský stát jako dostatečný důkaz doklady o dosažené kvalifikaci, které byly vydány těmito členskými státy a které jsou doplněny osvědčením vydaným příslušnými orgány nebo subjekty.

Osvědčení uvedené v prvním pododstavci potvrzuje, že tyto doklady o dosažené kvalifikaci dokládají úspěšné ukončení odborné přípravy v souladu s články 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 a 44 a jsou členským státem, který je vydává, považovány za rovnocenné kvalifikacím, jejichž označení je uvedeno v příloze V bodech 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2.

▼M1

Článek 23a

Zvláštní okolnosti

1. Odchylně od ustanovení této směrnice může Bulharsko držitelům kvalifikace „фелдшер“ (feldsher) udělené v Bulharsku před 31. prosincem 1999, kteří tuto profesi ke dni 1. ledna 2000 vykonávali v rámci bulharského systému sociálního zabezpečení, povolit pokračovat v jejím výkonu, i když část jejich činnosti spadá do oblasti působnosti

▼M1

této směrnice týkající se lékařů, zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za výkon všeobecné péče.

2. Držitelé bulharské kvalifikace „фелдшер“ (feldsher) uvedené v odstavci 1 nejsou oprávněni k uznání odborné kvalifikace podle této směrnice v jiném členském státě jako lékaři či zdravotní sestry a ošetřovatelé odpovědní za výkon všeobecné péče podle této směrnice.

▼B

Oddíl 2

Lékaři

Článek 24

Základní lékařská odborná příprava

1. Přijetí na základní lékařskou odbornou přípravu je podmíněno získáním diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách.

2. Celková doba základní lékařské odborné přípravy zahrnuje nejméně šest let studia nebo 5 500 hodin teoretické a praktické výuky na vysoké škole nebo pod dohledem vysoké školy.

Pro osoby, které zahájily studium před 1. lednem 1972, může odborná příprava uvedená v prvním pododstavci zahrnovat šestiměsíční praktickou výuku na vysokoškolské úrovni vykonanou pod dohledem příslušných orgánů v rámci řádné odborné přípravy.

3. Základní lékařská odborná příprava zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

a) přiměřené znalosti ve vědách, na kterých je lékařství založeno, a řádné pochopení vědeckých metod včetně zásad měření biologických funkcí, hodnocení vědecky prokázaných skutečností a analýzy údajů;

b) přiměřené znalosti anatomie, fyziologie a chování jedinců zdravých a nemocných a vztahů mezi zdravotním stavem člověka a jeho fyzickým a sociálním prostředím;

c) přiměřené znalosti klinických oborů a klinické praxe, které poskytují komplexní přehled o duševních a tělesných nemocech, dále znalost lékařství a jeho preventivní, diagnostické a terapeutické stránky a znalosti o reprodukci;

d) přiměřené klinické zkušenosti získané pod vhodným dohledem v nemocnicích.

Článek 25

Specializovaná lékařská odborná příprava

1. Přijetí na specializovanou lékařskou odbornou přípravu je podmíněno dokončením a potvrzením šestiletého studia v rámci programu odborné přípravy uvedeném v článku 24, v jehož průběhu získal uchazeč o odborné vzdělání náležité základní lékařské znalosti.

2. Specializovaná lékařská odborná příprava zahrnuje teoretickou a praktickou výuku na vysoké škole nebo ve fakultní nemocnici nebo případně v zařízení zdravotní péče schváleném k tomuto účelu příslušnými orgány nebo subjekty.

Členské státy zajistí, aby minimální délka oborů specializované odborné přípravy uvedených v příloze V bodu 5.1.3 nebyla kratší než délka stanovená v uvedeném bodu. Odborná příprava se uskutečňuje pod kontrolou příslušných orgánů nebo subjektů. Zahrnuje osobní účast

▼B

lékaře — uchazeče o odborné vzdělání na činnosti a povinnostech dotyčných zařízení.

3. Odborná příprava probíhá jako řádné studium ve specifických zařízeních schválených příslušnými orgány. Zahrnuje účast na veškerých lékařských činnostech v oboru, ve kterém příprava probíhá, včetně pohotovostní služby, a to tak, že uchazeč o odborné vzdělání věnuje veškerou svou odbornou činnost praktické a teoretické výuce během celého pracovního týdne a během celého roku v souladu s postupy stanovenými příslušnými orgány. V souladu s tím jsou tato místa přiměřeně odměňována.

4. Členské státy podmíní vydání ►C3 dokladu o dosažené kvalifikaci ve specializačním oboru lékařství ◄ získáním dokladu o dosažené kvalifikaci v oblasti základní lékařské odborné přípravy uvedeného v příloze V bodu 5.1.1.

5. Minimální délky odborné přípravy uvedené v příloze V bodu 5.1.3 lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Článek 26

Druhy specializované lékařské odborné přípravy

Doklady o dosažené kvalifikaci ►C3 specializovaného lékaře ◄ podle článku 21 vydané příslušnými orgány nebo subjekty uvedenými v příloze V bodu 5.1.2 odpovídají pro dotyčnou specializovanou odbornou přípravu označením používaným v různých členských státech a uvedeným v příloze V bodu 5.1.3.

►C3 O zařazení nových specializačních oborů lékařství ◄, které jsou zastoupeny nejméně ve dvou pětinách členských států, do přílohy V bodu 5.1.3 lze rozhodnout postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem aktualizovat směrnici na základě změn vnitrostátních právních předpisů.

Článek 27

Specifická nabytá práva odborných lékařů

1. Hostitelský stát může požadovat od ►C3 specializovaných lékařů ◄, jejichž rozvolněná specializovaná odborná příprava se řídila právními a správními předpisy platnými ke dni 20. června 1975 a kteří zahájili specializovanou odbornou přípravu nejpozději 31. prosince 1983, doplnění jejich dokladů o dosažené kvalifikace potvrzením osvědčujícím, že skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let během pěti let předcházejících vydání potvrzení.

2. Každý členský stát uznává doklady o kvalifikaci ►C3 specializovaných lékařů ◄ vydané ve Španělsku lékařům, kteří dokončili specializovanou odbornou přípravu před 1. lednem 1995, i když tato odborná příprava nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 25, pokud je tato kvalifikace doplněna potvrzením vydaným příslušnými španělskými orgány a osvědčujícím, že dotyčná osoba složila zvláštní zkoušku způsobilosti v rámci výjimečných opatření týkajících se uznávání stanovených v královském dekretu 1497/99, za účelem zjištění, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s úrovní lékařů, kteří jsou držiteli dokladu o kvalifikaci ►C3 specializovaného lékaře ◄ uvedeného pro Španělsko v příloze V bodech 5.1.2 a 5.1.3.

3. Každý členský stát, který zrušil právní a správní předpisy týkající se vydávání dokladů o dosažené kvalifikaci ►C3 specializovaného lékaře ◄ uvedené v příloze V bodech 5.1.2 a 5.1.3 a který přijal opatření týkající se nabytých práv ve prospěch vlastních státních přísluš-

▼B

níků, přiznává státním příslušníkům ostatních členských států právo využívat tato opatření, pokud jejich doklady o dosažené kvalifikaci byly vydány přede dnem, od kterého hostitelský členský stát přestal vydávat takové ►C3 doklady o dosažené kvalifikaci v dotyčných specializačních oborech. ◄

Dny, od kterých dotyčné členské státy zrušily tyto předpisy, jsou uvedeny v příloze V bodu 5.1.3.

Článek 28

Zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství

1. Přijetí na zvláštní odbornou přípravu ve všeobecném lékařství je podmíněno dokončením a potvrzením šestiletého studia v rámci programu odborné přípravy uvedeného v článku 24.

2. Zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vydanému před 1. lednem 2006, představuje nejméně dvouleté řádné studium. V případě dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných po tomto dni představuje nejméně tříleté řádné studium.

Pokud program odborné přípravy uvedený v článku 24 zahrnuje praktickou výuku zajištěnou schválenou nemocnicí s vhodným vybavením a odděleními všeobecného lékařství nebo v rámci schválené všeobecné lékařské praxe nebo ve schváleném zdravotním středisku, ve kterém lékaři poskytují primární lékařskou péči, lze dobu této praktické výuky v délce maximálně jednoho roku zahrnout do doby stanovené v prvním pododstavci pro ►C3 potvrzení o odborné přípravě vydaná od 1. ledna 2006. ◄

Možnosti stanovené v druhém pododstavci mohou využít pouze členské státy, ve kterých zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství trvala k 1. lednu 2001 dva roky.

3. Zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství představuje řádné studium vykonávané pod kontrolou příslušných orgánů nebo subjektů. Má spíše praktickou než teoretickou povahu.

Praktická výuka je zajištěna jednak nejméně po dobu šesti měsíců ve schválené nemocnici s vhodným vybavením a odděleními, a jednak nejméně po dobu šesti měsíců v rámci schválené všeobecné lékařské praxe nebo ve schváleném zdravotním středisku, ve kterém lékaři poskytují primární lékařskou péči.

Praktická výuka probíhá ve spolupráci s dalšími zdravotnickými zařízeními nebo strukturami, které se zabývají všeobecným lékařstvím. Aniž jsou tím však dotčeny minimální délky výuky stanovené v druhém pododstavci, může být praktická výuka v dalších zdravotnických zařízeních nebo strukturách zabývajících se všeobecným lékařstvím poskytována nejvýše po dobu šesti měsíců.

Výuka vyžaduje osobní účast uchazeče o odborné vzdělání na činnosti a povinnostech osob, s nimiž pracuje.

4. Členské státy podmíní vydání dokladu o dosažené kvalifikaci ve všeobecném lékařství získáním dokladu o dosažené kvalifikaci na základě základní lékařské odborné přípravy uvedeného v příloze V bodu 5.1.1.

5. Členské státy mohou vydat doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v příloze V bodu 5.1.4 lékaři, který nesplnil odbornou přípravu uvedenou v tomto článku, ale který absolvoval jinou další odbornou přípravu doloženou dokladem o dosažené kvalifikaci vydaným příslušnými orgány členského státu. Členské státy však mohou vydat takovýto doklad o dosažené kvalifikaci, pouze dokládá-li znalosti na úrovni kvalitativně rovnocenné úrovni znalostí dosažených odbornou přípravou stanovenou v tomto článku.

▼B

Členské státy určí mimo jiné rozsah další odborné přípravy, kterou uchazeč splnil, a rozsah jeho odborné praxe, které mohou nahradit odbornou přípravu stanovenou v tomto článku.

Členské státy však mohou vydat doklad o dosažené kvalifikaci uvedený v příloze V bodu 5.1.4, pouze získal-li uchazeč nejméně šestiměsíční zkušenost ve všeobecném lékařství v rámci všeobecné lékařské praxe nebo ve středisku, v němž lékaři poskytují primární lékařskou péči, podle odstavce 3.

Článek 29

Výkon činností všeobecného lékaře

Každý členský stát podmíní, s výhradou ustanovení o nabytých právech, výkon činností všeobecného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení získáním dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.1.4.

Členské státy mohou od této podmínky osvobodit osoby, které se právě účastní zvláštní odborné přípravy ve všeobecném lékařství.

Článek 30

Specifická nabytá práva všeobecných lékařů

1. Každý členský stát určí nabytá práva. Za nabyté právo musí nicméně považovat právo vykonávat činnosti všeobecného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení bez dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.1.4 všech lékařů, kteří mají toto právo k referenčnímu dni uvedenému ve zmíněném bodu na základě ustanovení použitelných pro povolání lékaře a týkajících se přístupu k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a kteří jsou s využitím článků 21 nebo 23 k tomuto dni usazeni na území daného státu.

Příslušné orgány každého členského státu na požádání vydají lékařům, kterým náleží nabytá práva podle prvního pododstavce, osvědčení potvrzující právo vykonávat činnosti všeobecného lékaře v rámci vnitrostátního systému sociálního zabezpečení bez dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.1.4.

2. Každý členský stát uznává osvědčení uvedená v odst. 1 druhém pododstavci vydávaná státním příslušníkům členských států jinými členskými státy a přiznává jim na svém území stejné účinky jako dokladům o dosažené kvalifikaci, které sám vydává a které umožňují výkon činností všeobecného lékaře v rámci jeho vnitrostátního systému sociálního zabezpečení.

Oddíl 3

Zdravotní sestry a ošetřovatelé odpovědní za všeobecnou péči

Článek 31

Odborná příprava zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči

1. Přijetí na odbornou přípravu zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči je podmíněno ukončením všeobecného školního vzdělání v trvání deseti let potvrzeného diplomem, osvědčením nebo jiným dokladem vydaným příslušnými orgány nebo subjekty členského státu nebo osvědčením o složení přijímací zkoušky

▼B

na rovnocenné úrovni do školy pro vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů.

2. Odborná příprava zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči představuje řádné studium a zahrnuje přinejmenším předměty studijního programu uvedeného v příloze V bodu 5.2.1.

Obsah uvedený v příloze V bodu 5.2.1 lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit jej vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nesmí vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

3. Odborná příprava zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči zahrnuje nejméně tři roky studia nebo 4 600 hodin teoretického a klinického výcviku, přičemž délka teoretického výcviku představuje alespoň jednu třetinu a délka klinického výcviku alespoň jednu polovinu minimální délky odborné přípravy. Členské státy mohou poskytnout částečnou výjimku osobám, které absolvovaly část výuky formou jiného výcviku, který má alespoň rovnocennou úroveň.

Členské státy zajišťují, aby instituce pro vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů odpovídaly za koordinaci teorie a praxe během celého studijního programu.

4. Teoretická výuka je součástí vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů, ve které uchazeč o odborné vzdělání získává odborné znalosti, pochopení a dovednosti nezbytné pro organizování, poskytování a vyhodnocování celkové zdravotní péče. Výuka je zajištěna učiteli ošetřovatelství a jinými kvalifikovanými osobami ve školách ošetřovatelství nebo jiných vzdělávacích zařízeních vybraných vzdělávacím ústavem.

5. Klinická výuka je součástí vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů, ve které se uchazeč o odborné vzdělání učí jako součást týmu a v přímém kontaktu se zdravými nebo nemocnými jednotlivci nebo skupinou organizovat, poskytovat a vyhodnocovat požadovanou komplexní ošetřovatelskou péči na základě znalostí a dovedností, které získal. Uchazeč o vzdělání se učí nejen jak pracovat v týmu, ale také jak tým vést a organizovat celkovou zdravotní péči, včetně zdravotnické výchovy pro jednotlivce a malé skupiny v rámci zdravotnického zařízení nebo ve skupině.

Tato výuka se uskutečňuje v nemocnicích a jiných zdravotnických zařízeních a ve skupině pod odpovědností učitelů ošetřovatelství ve spolupráci s jinými kvalifikovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli a s jejich pomocí. Na výuce se může podílet i jiný kvalifikovaný personál.

Uchazeči o odborné vzdělání se podílejí na činnostech dotyčného oddělení, pokud tyto činnosti přispívají k jejich odborné přípravě tak, že jim umožňují získat informace o úkolech ošetřovatelské péče.

6. Odborná příprava zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

a) přiměřené znalosti z věd, o které se opírá všeobecné ošetřovatelství, včetně dostatečného pochopení anatomie, fyziologie a chování zdravých a nemocných osob, jakož i vztahu mezi zdravotním stavem a fyzickým i sociálním prostředím lidské bytosti;

b) dostatečné znalosti o povaze a etice profese a o obecných zásadách zdraví a ošetřovatelství;

c) přiměřené klinické zkušenosti; tyto zkušenosti, které by měly být zvoleny s ohledem na svou studijní hodnotu, by měly být získány pod dohledem kvalifikovaného ošetřovatelského personálu a v místech, kde počet kvalifikovaných pracovníků a vybavení vyhovuje z hlediska ošetřovatelské péče o pacienty;

▼B

d) schopnost účastnit se praktického výcviku zdravotnického personálu a získávat zkušenosti z práce s tímto personálem;

e) zkušenosti z práce s příslušníky jiných profesí ve zdravotnictví.

Článek 32

Výkon odborných činností zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči

Pro účely této směrnice se činností zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči rozumějí činnosti vykonávané na odborném základě a uvedené v příloze V bodu 5.2.2.

Článek 33

Specifická nabytá práva zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči

1. Vztahují-li se všeobecné předpisy o nabytých právech na zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, musí činnosti podle článku 23 zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizování a provádění ošetřovatelské péče poskytované pacientovi.

2. V případě polských dokladů o kvalifikaci zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, uplatňují se pouze tato ustanovení o nabytých právech. V případě státních příslušníků členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči byly vydány nebo jejichž odborná příprava byla zahájena v Polsku před 1. lednem 2004 a kteří nesplňují minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 31, uznávají členské státy jako dostatečný důkaz doklad o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, je-li doplněn potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem činnosti zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči v Polsku po níže uvedenou dobu:

a) diplom bakaláře ošetřovatelství (dyplom licencjata pielęgniarstwa) — po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení;

b) diplom zdravotní sestry nebo ošetřovatele (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej) — s postsekundárním vzděláním získaným na odborné zdravotnické škole — po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

Uvedené činnosti musí zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizaci a výkon ošetřovatelské péče o pacienta.

3. Členské státy uznávají doklady o dosažené kvalifikaci vydané v Polsku zdravotním sestrám a ošetřovatelům, jejichž odborná příprava skončila před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 31, doložené diplomem „bakalář“, které byly získány na základě speciálního programu pro kariérní postup podle článku 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetřovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů (Úřední věstník Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885) a nařízení ministra zdravotnictví ze dne 11. května 2004 o podmínkách vzdělávání zdravotních sester, ošetřovatelů a porodních asistentek, kteří jsou držiteli dokladu o ukončeném středoškolském vzdělání (maturita — matura) a absolvovali střední zdravotnickou školu a další zdravotní odbornou přípravu pro povolání zdravotní sestry, ošetřovatele a porodní asistentky (Úřední věstník Polské republiky ze dne 13. května 2004 č. 110, pol. 1170), za účelem ověření, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí

▼B

a dovedností srovnatelnou se zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří jsou držiteli kvalifikací uvedených pro Polsko v příloze V bodu 5.2.2.

▼M1

Článek 33a

Co se týče rumunských dokladů o kvalifikaci zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, použijí se pouze tato ustanovení o nabytých právech:

V případě státních příslušníků členských států, jejichž osvědčení o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry, resp. ošetřovatele byly vydány v Rumunsku před dnem přistoupení, popř. se tito státní příslušníci začali v tomto oboru vzdělávat přede dnem vstoupení a nesplňují minimální požadavky odborné přípravy stanovené v článku 31, uznávají členské státy jako dostatečný důkaz pro výkon činnosti zdravotní sestry, resp. ošetřovatele v oblasti všeobecné péče (*Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist*) osvědčení o dosažené kvalifikaci získané na vyšší odborné škole (*școală postliceală*), jsou-li doloženy potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem činnosti zdravotní sestry nebo ošetřovatele odpovědných za výkon všeobecné péče v Rumunsku po dobu nejméně pěti po sobě jdoucích let v průběhu sedmi let předcházejících vydání osvědčení.

Uvedené činnosti musí zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizaci a výkon ošetřovatelské péče o pacienta.

▼B

Oddíl 4

Zubní lékaři

Článek 34

►C3 Základní odborná příprava ◄ v oboru zubního lékařství

1. Přijetí na ►C3 základní odbornou přípravu ◄ v oboru zubního lékařství předpokládá získání diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních s uznanou vysokoškolskou úrovní v členském státě.

2. Celková doba ►C3 základní odborné přípravy ◄ v oboru zubního lékařství zahrnuje nejméně pět let řádné teoretické a praktické výuky předmětů vyjmenovaných v příloze V bodu 5.3.1 na vysoké škole, ve vyšším vzdělávacím zařízení s uznanou vysokoškolskou úrovní nebo pod dohledem vysoké školy.

Obsah uvedený v příloze V bodu 5.3.1 lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit jej vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nesmí vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

3. ►C3 Základní odborná příprava ◄ v oboru zubního lékařství zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

a) přiměřené znalosti z oborů, na nichž je založena činnost zubního lékaře, a řádné pochopení vědeckých metod, zejména zásad měření biologických funkcí, hodnocení vědecky prokázaných skutečností a analýzy údajů;

b) přiměřené znalosti o anatomii, fyziologii a chování zdravých a nemocných jedinců a o vlivu přírodního a sociálního prostředí na zdravotní stav lidí, pokud mají tyto znalosti vztah k zubnímu lékařství;

▼B

c) přiměřené znalosti o stavbě a funkci zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání, zdravých i nemocných, a o jejich vztahu k obecnému zdravotnímu stavu a fyzické a sociální pohodě pacienta;

d) přiměřené znalosti klinických oborů a metod, které poskytují komplexní přehled o anomáliích, kazech a nemocích zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání ►C3 a o preventivním, diagnostickém a terapeutickém zubním lékařství; ◄

e) přiměřené klinické zkušenosti získané pod vhodným dohledem.

Toto vzdělání musí poskytnout dovednosti nezbytné pro veškeré činnosti prevence, diagnostiky a léčby anomálií a nemocí zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání.

Článek 35

►C3 Specializovaná odborná příprava ◄ v oboru zubního lékařství

1. Přijetí na ►C3 specializovanou odbornou přípravu ◄ v oboru zubního lékařství zahrnuje řádné ukončení a potvrzení pětiletého teoretického a praktického studia v rámci vzdělávání podle článku 34 nebo získání dokladů podle článků 23 a 37.

2. ►C3 Specializovaná odborná příprava ◄ v oboru zubního lékařství zahrnuje teoretickou a praktickou výuku ve vysokoškolském středisku, v léčebném výukovém nebo výzkumném středisku nebo popřípadě v zařízení zdravotní péče schváleném k tomuto účelu příslušnými orgány nebo subjekty.

Jedná se o řádné denní studium po dobu alespoň tří let pod kontrolou příslušných orgánů nebo subjektů. Zahrnuje osobní účast zubního lékaře uchazeče o odborné vzdělání na činnosti a povinnostech dotyčných zařízení.

Minimální délku odborné přípravy uvedenou v druhém pododstavci lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit ji vědeckému a technickému pokroku.

3. Členské státy podmíní vydání dokladu o dosažené kvalifikaci ►C3 specializovaného zubního lékaře ◄ získáním dokladu o ►C3 základní odborné přípravě ◄ uvedeného v příloze V bodu 5.3.2.

Článek 36

Výkon odborných činností zubního lékaře

1. Pro účely této směrnice se odbornými činnostmi zubních lékařů rozumějí činnosti uvedené v odstavci 3 a vykonávané pod profesními označeními uvedenými v příloze V bodu 5.3.2.

2. Povolání zubního lékaře je založeno na odborné přípravě v oboru zubního lékařství podle článku 34 a představuje zvláštní povolání, které se liší od povolání lékaře a ►C3 specializovaného lékaře ◄. Výkon činností zubního lékaře vyžaduje získání dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.3.2. Držitelé těchto dokladů o dosažené kvalifikaci se považují za rovné osobám, na něž se uplatňuje článek 23 nebo 37.

3. Členské státy zajistí, aby zubní lékaři měli právo na přístup k činnostem prevence, diagnózy a léčby anomálií a nemocí zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání a k výkonu těchto činností v souladu s předpisy a pravidly profesní etiky k referenčním dnům uvedeným v příloze V bodu 5.3.2.

▼B

Článek 37

Specifická nabytá práva zubních lékařů

1. Za účelem výkonu odborných činností zubních lékařů pod označeními uvedenými v příloze V bodu 5.3.2 uznává každý členský stát doklady o dosažené kvalifikaci lékaře ►M1 vydané v Itálii, Španělsku, Rakousku, České republice, na Slovensku a v Rumunsku ◄ osobám, jejichž lékařská odborná příprava byla zahájena před referenčními dny uvedenými pro dotčený členský stát ve zmíněné příloze, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány členského státu.

Toto osvědčení musí prokázat splnění dvou podmínek:

a) dotyčné osoby skutečně, v souladu se zákonem a převážně vykonávaly v tomto členském státě činnosti uvedené v článku 36 po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání tohoto osvědčení;

b) tyto osoby jsou oprávněny k výkonu uvedených činností za stejných podmínek jako držitelé dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených pro tento členský stát v příloze V bodu 5.3.2.

Osoby, které úspěšně ukončily nejméně tříleté studium osvědčené příslušnými orgány dotyčného členského státu jako rovnocenné odborné přípravě podle článku 34, jsou osvobozeny od tříletého výkonu činností podle druhého pododstavce písm. a).

V případě České republiky a Slovenska se uznávají doklady o dosažené kvalifikaci vydané v bývalém Československu stejně jako české a slovenské doklady o dosažené kvalifikaci a za stejných podmínek uvedených v předchozích pododstavcích.

2. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci lékaře vydané v Itálii osobám, které zahájily vysokoškolskou lékařskou odbornou přípravu po 28. lednu 1980 a nejpozději 31. prosince 1984, doplněné osvědčením vydaným příslušnými italskými orgány.

Toto osvědčení musí prokázat splnění tří podmínek:

a) dotyčné osoby složily příslušnou zkoušku způsobilosti prováděnou příslušnými italskými orgány za účelem zjištění, zda tyto osoby mají úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s osobami, které jsou držiteli dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených pro Itálii v příloze V bodu 5.3.2;

b) dotyčné osoby skutečně, v souladu se zákonem a převážně vykonávaly v Itálii činnosti podle článku 36 po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání tohoto osvědčení;

c) dotyčné osoby jsou oprávněny k výkonu činností uvedených v článku 36 za stejných podmínek jako držitelé dokladu o dosažené kvalifikaci uvedených v příloze V bodu 5.3.2 nebo je skutečně, v souladu se zákonem a převážně vykonávají.

Osoby, které úspěšně ukončily nejméně tříleté studium osvědčené příslušnými orgány dotyčného členského státu jako rovnocenné odborné přípravě podle článku 34, jsou osvobozeny od složení zkoušky způsobilosti uvedené v druhém pododstavci písm. a).

Osoby, které zahájily univerzitní studium v oboru lékařství po 31. prosinci 1984, se považují za rovné výše uvedeným osobám za předpokladu, že zmíněné tříleté studium bylo zahájeno před 31. prosincem 1994.

▼B

Oddíl 5

Veterinární lékaři

Článek 38

Odborná příprava veterinárních lékařů

1. Celková doba odborné přípravy v oboru veterinárního lékařství celkem zahrnuje nejméně pět let řádné denní teoretické a praktické výuky předmětů, které jsou vyjmenovány v příloze V bodu 5.4.1, na vysoké škole, ve vyšším vzdělávacím zařízení s uznanou vysokoškolskou úrovní nebo pod dohledem vysoké školy.

Obsah uvedený v příloze V bodu 5.4.1 lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit jej vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nesmí vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

2. Přijetí na tuto odbornou přípravu předpokládá získání diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních s uznanou vysokoškolskou úrovní v členském státě.

3. Odborná příprava veterinárního lékaře zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

a) přiměřené znalosti z oborů, na nichž je založena činnost veterinárního lékaře;

b) přiměřené znalosti o anatomii a fyziologii zdravých zvířat, jejich chovu, reprodukci a obecné hygieně, jakož i o jejich krmení včetně technologie výroby a konzervace krmiv odpovídajících jejich potřebám;

c) přiměřené znalosti o chování a ochraně zvířat;

d) přiměřené znalosti o příčinách, povaze, průběhu, důsledcích, diagnostice a léčbě nemocí zvířat jednotlivě i skupinově; včetně zvláštních znalostí o nemocích přenosných na člověka;

e) přiměřené znalosti preventivního lékařství;

f) přiměřené znalosti o hygieně a technologii získávání, výroby a uvádění do oběhu živočišných potravin nebo potravin živočišného původu určených k výživě lidí;

g) přiměřené znalosti o právních a správních předpisech týkajících se výše uvedených oblastí;

h) přiměřené klinické a jiné praktické zkušenosti získané pod vhodným dohledem.

Článek 39

Specifická nabytá práva veterinárních lékařů

Aniž je dotčen čl. 23 odst. 4, s ohledem na státní příslušníky členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci veterinárního lékaře byly vydány a jejichž odborná příprava byla zahájena v Estonsku před 1. květnem 2004, uznávají členské státy takové doklady o dosažené kvalifikaci veterinárního lékaře, pokud jsou doplněny potvrzením osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly v Estonsku dotyčné činnosti po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání tohoto potvrzení.

▼B

Oddíl 6

Porodní asistentky

Článek 40

Odborná příprava porodních asistentek

1. Odborná příprava porodních asistentek zahrnuje celkem nejméně:

a) řádnou speciální odbornou přípravu pro porodní asistentky zahrnující teoretickou a praktickou výuku po dobu nejméně tří let (směr I) a předměty studijního programu uvedeného v příloze V bodu 5.5.1; nebo

b) řádnou speciální odbornou přípravu pro porodní asistentky, která trvá nejméně 18 měsíců (směr II) a zahrnuje předměty studijního plánu uvedené v příloze V bodu 5.5.1, které nebyly předmětem rovnocenné výuky zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči.

Členské státy zajišťují, aby zařízení pověřená vzděláváním porodních asistentek odpovídala za koordinaci teorie a praxe během celého studijního programu.

Obsah uvedený v příloze V bodu 5.5.1 lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit jej vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nesmí vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

2. Přístup k odborné přípravě pro porodní asistentky je vázán na splnění jedné z těchto podmínek:

a) dokončení nejméně deseti let povinné školní docházky pro směr I; nebo

b) získáním dokladu o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou zdravotní péči uvedeného v příloze V bodu 5.2.2 pro směr II.

3. Odborná příprava porodních asistentek zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

a) přiměřené znalosti z věd, o které se opírá činnost porodní asistentky, zejména z porodnictví a gynekologie;

b) přiměřené znalosti profesní etiky a právní úpravy oboru;

c) podrobné znalosti o biologických funkcích, anatomii a fyziologii v oblasti porodnictví a o novorozencích, a také znalosti o vztahu mezi zdravotním stavem a fyzickým a sociálním prostředím člověka a o jeho chování;

d) přiměřené klinické zkušenosti získané pod dohledem personálu kvalifikovaného v oblasti porodnictví a ve schválených zařízeních;

e) nezbytné znalosti vzdělání zdravotníků a zkušenosti ze spolupráce s nimi.

Článek 41

Postupy pro uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci porodní asistentky

1. Doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky uvedené v příloze V bodu 5.5.2 jsou automaticky uznávány podle článku 21, pokud splňují jedno z těchto kritérií:

▼B

a) řádná odborná příprava pro porodní asistentky po dobu nejméně tří let, která je:

   i) podmíněna buď získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o kvalifikaci, který opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních nebo který zaručuje srovnatelnou úroveň znalostí, nebo

   ii) následována dvouletou odbornou praxí, o níž bylo vydáno osvědčení v souladu s odstavcem 2;

b) řádná odborná příprava pro porodní asistentky po dobu nejméně dvou let nebo 3 600 hodin podmíněná získáním dokladů o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči uvedených v příloze V bodu 5.2.2;

c) řádná odborná příprava pro porodní asistentky po dobu nejméně 18 měsíců nebo 3 000 hodin podmíněná získáním dokladů o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči uvedených v příloze V bodu 5.2.2, po níž následuje jednoletá odborná praxe, o níž bylo vydáno osvědčení v souladu s odstavcem 2.

2. Osvědčení uvedené v odstavci 1 vydávají příslušné orgány domovského členského státu. Toto osvědčení potvrzuje, že držitel po získání dokladu o dosažené kvalifikaci porodní asistentky uspokojivě vykonával činnosti porodní asistentky po odpovídající dobu v nemocnici nebo zařízení zdravotní péče schváleném za tímto účelem.

Článek 42

Výkon odborných činností porodní asistentky

1. Tento oddíl se vztahuje na činnosti porodních asistentek stanovené každým členským státem, aniž je dotčen odstavec 2, a vykonávané pod profesními označeními uvedenými v příloze V bodu 5.5.2.

2. Členské státy zajistí, aby porodní asistentky měly přístup alespoň k těmto činnostem a jejich výkonu:

a) poskytovat správné informace a rady v oblasti plánovaného rodičovství;

b) diagnostikovat těhotenství, sledovat normální těhotenství, provádět vyšetření nezbytná ke sledování průběhu normálního těhotenství;

c) předepisovat nebo doporučovat vyšetření nezbytná pro co nejrychlejší diagnózu rizikového těhotenství;

d) vypracovávat program přípravy budoucích rodičů na jejich úlohu, zajišťovat úplnou přípravu na porod včetně poradenství v oblasti hygieny a výživy;

e) pomáhat rodičce při porodu a sledovat stav plodu v děloze vhodnými klinickými a technickými prostředky;

f) provádět spontánní porody, včetně případného nástřihu hráze, a v naléhavých případech i porody v poloze koncem pánevním;

g) rozpoznávat u matky nebo dítěte příznaky anomálií, které vyžadují zásah lékaře, a pomáhat lékaři v případě zásahu; přijímat neodkladná opatření v nepřítomnosti lékaře, zejména ruční vyjmutí placenty a případné následné ruční vyšetření dělohy;

h) vyšetřovat novorozence a pečovat o něj; činit veškeré kroky, které se jeví nezbytnými, a provádět popřípadě okamžitou resuscitaci;

i) pečovat o rodičku, sledovat ji v šestinedělí a poskytovat jí veškeré potřebné rady umožňující vývoj novorozence v nejlepších podmínkách;

j) uplatňovat léčbu předepsanou lékařem;

▼B

k) vypracovávat nezbytné písemné zprávy.

Článek 43

Specifická nabytá práva porodních asistentek

1. Každý členský stát v případě státních příslušníků členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky splňují všechny minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40, avšak podle článku 41 nejsou uznány, nejsou-li doplněny osvědčením o odborné praxi podle čl. 41 odst. 2, uznává za dostatečný důkaz doklad o dosažené kvalifikaci vydaný těmito členskými státy před referenčními dny uvedenými v příloze V bodu 5.5.2 doplněný potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci vykonávali skutečně a v souladu se zákonem dotyčné činnosti po dobu nejméně dvou po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání tohoto potvrzení.

2. Podmínky odstavce 1 se použijí pro státní příslušníky členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky potvrzují ukončení odborné přípravy na území bývalé Německé demokratické republiky splňující všechny minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40, kdy však doklad o dosažené kvalifikaci podle článku 41 nelze uznat, není-li doplněn osvědčením o odborné praxi podle čl. 41 odst. 2, v případě, že osvědčuje studium zahájené před 3. říjnem 1990.

3. V případě polských dokladů o dosažené kvalifikaci porodní asistentky se uplatňují pouze tato ustanovení o nabytých právech.

V případě státních příslušníků členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky byly vydány nebo jejichž odborná příprava byla zahájena v Polsku před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40, členské státy uznávají následující doklad o dosažené kvalifikaci porodní asistentky, je-li doplněn potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem činnosti porodní asistentky po níže uvedenou dobu:

a) diplom bakaláře porodní asistence (dyplom licencjata położnictwa) — po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení;

b) diplom porodní asistentky (dyplom położnej) — s postsekundárním vzděláním získaným na odborné zdravotnické škole — po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

4. Členské státy uznávají doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky vydané v Polsku porodním asistentkám, jejichž odborná příprava skončila před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40, doložené diplomem „bakalář“, které byly získány na základě speciálního programu pro kariérní postup uvedeného v článku 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetřovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů (Úřední věstník Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885) a nařízení ministra zdravotnictví ze dne 11. května 2004 o podmínkách vzdělávání zdravotních sester, ošetřovatelů a porodních asistentek, kteří jsou držiteli dokladu o ukončeném středoškolském vzdělání (maturita — matura) a absolvovali střední zdravotnickou školu a další zdravotní odbornou přípravu pro povolání zdravotní sestry, ošetřovatele a porodní asistentky (Úřední věstník Polské republiky ze dne 13. května 2004 č. 110, pol. 1170), za účelem ověření, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s porodními asistentkami, které jsou držiteli kvalifikací uvedených pro Polsko v příloze V bodu 5.5.2.

▼M1

Článek 43a

Co se týče rumunských dokladů o kvalifikaci porodní asistentky, použijí se pouze tato ustanovení o nabytých právech:

V případě státních příslušníků členských států, jejichž osvědčení o dosažené kvalifikaci porodní asistentky (asistent medical obstetrică-ginecologie) byly vydány v Rumunsku před dnem přistoupení a nesplňují minimální požadavky odborné přípravy stanovené v článku 40, uznávají členské státy jako dostatečný důkaz pro výkon činnosti porodní asistentky osvědčení o dosažené kvalifikaci, jsou-li doloženy potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem činnosti porodní asistentky v Rumunsku po dobu nejméně pěti po sobě jdoucích let v průběhu sedmi let předcházejících vydání osvědčení.

▼B

Oddíl 7

Farmaceuti

Článek 44

Odborná příprava farmaceutů

1. Přijetí na odbornou přípravu farmaceuta je podmíněno získáním diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních s uznanou vysokoškolskou úrovní v členském státě.

2. Doklad o dosažené kvalifikaci farmaceuta musí potvrzovat absolvování odborné přípravy v trvání nejméně pěti let zahrnující:

a) nejméně čtyři roky řádné denní teoretické a praktické výuky na vysoké škole, ve vyšším vzdělávacím zařízení s uznanou vysokoškolskou úrovní nebo pod dohledem vysoké školy;

b) nejméně šest měsíců praktického výcviku v lékárně otevřené pro veřejnost nebo v nemocnici pod dohledem farmaceutického oddělení uvedené nemocnice.

Studium zahrnuje alespoň program uvedený v příloze V bodu 5.6.1. Obsahy uvedené v příloze V bodu 5.6.1 lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nesmí vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

3. Odborná příprava farmaceutů zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

a) přiměřené znalosti o lécích a látkách použitých při výrobě léků;

b) přiměřené znalosti o farmaceutické technologii a fyzikálním, chemickém, biologickém a mikrobiologickém testování léčiv;

c) přiměřené znalosti o metabolismu a účincích léčiv, jakož i o účincích toxických látek a o způsobu užívání léčiv;

d) přiměřené znalosti k vyhodnocení vědeckých údajů týkajících se léčiv umožňující poskytovat náležité informace na základě těchto znalostí;

e) přiměřené znalosti o právních a jiných požadavcích souvisejících s lékárenskou praxí.

▼B

Článek 45

Výkon odborných činností farmaceuta

1. Pro účely této směrnice se činnostmi farmaceuta rozumí činnosti, které v jednom nebo více členských státech podléhají požadavku na odbornou kvalifikaci vztahujícího se na přístup k těmto činnostem a na jejich výkon a které mohou vykonávat držitelé dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených v příloze V bodu 5.6.2.

2. Členské státy zajistí, aby držitelé dokladů o dokladu o vysokoškolském nebo rovnocenném vzdělání ve farmacii vyhovujícího podmínkám stanoveným v článku 44 měli právo na přístup alespoň k těmto činnostem a na výkon těchto činností, ►C3 s výhradou případného uložení povinnosti doplnit si odbornou praxi: ◄

a) příprava farmaceutické formy léčiv;

b) výroba a testování léčiv;

c) testování léčiv v laboratoři pro zkoušení léčiv;

d) skladování, uchovávání a distribuce léčiv na úrovni velkoobchodů;

e) příprava, testování, skladování a dodávky léčiv v lékárnách otevřených pro veřejnost;

f) příprava, testování, skladování a výdej léčiv v nemocnicích;

g) poskytování informací a rad o léčivech.

3. Je-li v členském státě přístup k některé z činností farmaceuta a jejich výkon podmíněn vedle získání dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.6.2 i požadavkem na doplňkovou odbornou praxi, uznává dotyčný členský stát jako dostatečný důkaz potvrzení vydané příslušnými orgány domovského členského státu osvědčující, že zúčastněná osoba vykonávala dotyčné činnosti po stejnou dobu v domovském členském státě.

4. ►C3 Uznávání podle odstavce 3 se však nevztahuje na získání odborné praxe po dobu dvou let ◄ požadované v Lucemburském velkovévodství jako podmínka pro udělení státní koncese na provoz veřejné lékárny.

5. Pokud v některém členském státě existoval k 16. září 1985 mechanismus výběrového řízení na základě testů za účelem vybrat osoby z držitelů dokladů uvedených v odstavci 2, ►C3 které mají být jmenovány provozovateli nových lékáren ◄, jež mají být zřízeny v rámci vnitrostátního geografického distribučního systému, může takový členský stát odchylně od odstavce 1 zachovat tento mechanismus výběrového řízení a může uložit státním příslušníkům členských států držícím doklady o dosažené kvalifikaci farmaceuta uvedené v příloze V bodu 5.6.2 nebo kteří využívají článek 23, aby se takového výběrového řízení účastnili.

Oddíl 8

Architekti

Článek 46

Odborná příprava architektů

1. Celková délka odborné přípravy architekta zahrnuje nejméně buď čtyři roky řádného studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, nebo nejméně šest let studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, z toho nejméně tři roky ve formě řádného studia. Odborná příprava musí být ►C3 zakončena úspěšným složením zkoušky na vysokoškolské úrovni; ◄

▼B

Tato odborná příprava je zajištěna studiem na vysokoškolské úrovni, které se v rozhodující míře týká architektury a které musí zajistit vyváženost teoretických a praktických stránek přípravy v architektuře a zaručit získání těchto znalostí a dovedností:

a) schopnost vytvářet architektonické projekty splňující jak estetické, tak technické požadavky;

b) odpovídající znalost historie a teorie architektury a souvisejících umění, technologií a humanitních věd;

c) znalost výtvarného umění jako jednoho z vlivů na kvalitu architektonického díla;

d) odpovídající znalosti týkající se urbanistiky, územního plánování a dovedností spojených s procesem plánování;

e) schopnost porozumět vztahu mezi lidmi a architektonickými díly a mezi architektonickými díly a jejich prostředím, potřebě propojit architektonická díla a prostory mezi nimi s lidskými potřebami a měřítky;

f) schopnost chápat povolání architekta a jeho úlohu ve společnosti, zejména při přípravě návrhů, které zohledňují společenské faktory;

g) znalost metod průzkumu a přípravy zadání pro návrh projektu;

h) schopnost pochopit projektování stavby, konstrukční a stavebně technické problémy spojené s projektováním stavby;

i) odpovídající znalost fyzikálních otázek a technologií a funkce staveb, aby poskytovaly vnitřní podmínky pro pohodlí a ochranu před vlivy počasí;

j) nezbytné dovednosti pro projektování, aby byly uspokojeny požadavky uživatelů stavby v rámci omezení, daných nákladovými faktory a stavebními předpisy;

k) odpovídající znalost průmyslových odvětví, organizací, předpisů a postupů, které souvisejí s převáděním projektů do staveb a s integrací plánů do celkového plánování.

2. Znalosti a dovednosti uvedené v odstavci 1 lze změnit postupem podle čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nesmí vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

Článek 47

Odchylky od požadavků na odbornou přípravu architektů

1. Odchylně od článku 46 se za vyhovující článku 21 uznává rovněž odborná příprava na „Fachhochschulen“ ve Spolkové republice Německo v délce tří let ve formě, která existovala k 5. srpnu 1985, pokud odpovídá požadavkům stanoveným v článku 46 a umožňuje přístup k činnostem uvedeným v článku 48 v dotyčném členském státu s profesním označením architekt, za předpokladu, že tato příprava byla doplněna čtyřletou dobou odborné praxe ve Spolkové republice Německo doložené osvědčením vydaným profesní organizací, na jejímž seznamu je architekt, který chce využít této směrnice, zapsán.

Profesní organizace musí předem prokázat, že práce provedené dotyčným architektem v oboru architektury představují přesvědčivý důkaz praktického uplatnění všech znalostí a dovedností podle čl. 46 odst. 1. Osvědčení se vydává stejným postupem, jenž se používá pro zápis na seznam architektů.

▼B

2. Odchylně od článku 46 se za vyhovující článku 21 uznává rovněž odborná příprava v rámci programů zvyšování odbornosti nebo v rámci rozvolněného vysokoškolského studia, která odpovídá požadavkům stanoveným v článku 46 a kterou zakončila úspěšně složenou zkouškou z architektury osoba, která již sedm nebo více let pracuje v oboru architektury pod dohledem architekta nebo architektonického ateliéru. ►C3 Tato zkouška musí být na úrovni vysokoškolské zkoušky ◄ a musí být rovnocenná závěrečné zkoušce podle čl. 46 odst. 1 prvního pododstavce.

Článek 48

Výkon odborných činností architektů

1. Pro účely této směrnice se odbornými činnostmi v oboru architektury rozumí činnosti obvykle vykonávané pod profesním označením „architekt“.

2. Za osoby, které splňují požadavky stanovené pro výkon odborných činností v oboru architektury pod profesním označením „architekt“, se považují státní příslušníci členského státu oprávnění používat toto profesní označení v souladu se zákonem, který poskytuje příslušnému orgánu členského státu možnost udělit toto profesní označení státním příslušníkům členských států, kteří obzvláště vynikli svými úspěchy v oboru architektury. Výkon činností v oboru architektury je dotyčným osobám potvrzen v osvědčení, které vydává jejich domovský členský stát.

Článek 49

Specifická nabytá práva architektů

1. ►C3 Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci architekta uvedené v příloze VI, ◄ které byly vydány ostatními členskými státy a dosvědčují studium, jež bylo zahájeno nejpozději v referenčním akademickém roce uvedeném ve zmíněné příloze, a přiznává těmto dokladům o dosažené kvalifikaci, i když nesplňují minimální požadavky podle článku 46, pokud se jedná o přístup k odborným činnostem architekta a jejich výkon, stejné účinky jako dokladům o dosažené kvalifikaci v oboru architektury, které sám vydává.

Za těchto okolností se uznávají osvědčení vydávaná příslušnými orgány Spolkové republiky Německo dokládající rovnocennost dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných počínaje 8. květnem 1945 příslušnými orgány Německé demokratické republiky s doklady uvedenými ve zmíněné příloze.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, každý členský stát uznává následující doklady o dosažené kvalifikaci a přiznává jim na svém území, pokud se jedná o přístup k odborným činnostem architekta a jejich výkon pod profesním označením architekt, stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává: osvědčení vydávaná státním příslušníkům členských států členskými státy, ve kterých platí pravidla upravující přístup k činnostem architekta a jejich výkon, a to k těmto referenčním dnům:

a) 1. leden 1995 pro Rakousko, Finsko a Švédsko;

b) 1. květen 2004 pro Českou republiku, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovinsko a Slovensko;

c) 5. srpen 1987 pro ostatní členské státy.

►C3 Osvědčení uvedená v prvním pododstavci prokazují, ◄ že jejich držitel získal oprávnění používat profesní označení architekt před příslušným dnem a že skutečně vykonával dotyčné činnosti po dobu

▼B

nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání tohoto osvědčení podle uvedených pravidel.

KAPITOLA IV

Společná ustanovení o usazení

Článek 50

Dok lady a formality

1. Pokud příslušné orgány hostitelského členského státu rozhodnou o žádosti o povolení vykonávat dotyčné regulované povolání podle této hlavy, mohou vyžadovat doklady a osvědčení uvedená v příloze VII.

Doklady uvedené v příloze VII bodu 1 písm. d), e) a f) nesmějí být ke dni předložení starší tří měsíců.

Členské státy, subjekty a jiné právnické osoby zajistí důvěrnost obdržených informací.

2. V případě důvodných pochybností může hostitelský členský stát požadovat od příslušných orgánů členského státu potvrzení o pravosti osvědčení a dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných v tomto jiném členském státě a případně potvrzení o tom, že oprávněná osoba splňuje pro povolání uvedená v kapitole III této hlavy minimální požadavky na odbornou přípravu podle článků 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 a 46.

3. V případě důvodných pochybností, pokud byl doklad o dosažené kvalifikaci podle čl. 3 odst. 1 písm. c) vydán příslušným orgánem členského státu a zahrnuje odbornou přípravu, která byla zcela nebo částečně absolvována v zařízení zřízeném v souladu se zákonem na území jiného členského státu, je hostitelský členský stát oprávněn ověřit u příslušného orgánu členského státu, ve kterém byl doklad vydán:

a) zda studium v tomto zařízení bylo oficiálně schváleno vzdělávacím zařízením členského státu, který doklad vydal;

b) zda vydaný doklad o dosažené kvalifikaci odpovídá dokladu, který by byl vydán, kdyby se studium uskutečnilo zcela na území členského státu, který doklad vydal; a

c) zda doklad o dosažené kvalifikaci přiznává stejná profesní práva na území členského státu, který doklad vydal.

4. Pokud hostitelský členský stát požaduje od státních příslušníků tohoto členského státu pro přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon, aby učinili místopřísežné nebo čestné prohlášení, a toto místopřísežné nebo čestné prohlášení nemohou učinit státní příslušníci jiných členských států, zajistí hostitelský členský stát, aby byla dotyčné osobě nabídnuta jeho rovnocenná a vhodná formulace.

Článek 51

Postup pro vzájemné uznávání odborných kvalifikací

1. Příslušný orgán hostitelského členského státu potvrdí přijetí žádosti ve lhůtě jednoho měsíce a případně žadatele informuje o chybějících dokladech.

2. Vyřizování žádosti o povolení vykonávat regulované povolání musí být ukončeno co nejdříve a výsledek musí být sdělen spolu s odůvodněným rozhodnutím příslušného orgánu hostitelského členského státu nejpozději do tří měsíců po předložení všech dokladů žadatele. V případech patřících do kapitol I a II této hlavy lze však tuto lhůtu prodloužit o jeden měsíc.

▼B

3. Proti tomuto rozhodnutí nebo proti tomu, že nebylo vydáno ve stanovené lhůtě, musí být přípustný opravný prostředek podle vnitrostátních právních předpisů.

Článek 52

Užívání profesních označení

1. Pokud je v hostitelském členském státě regulováno užívání profesního označení činností dotyčného povolání, používají státní příslušníci členských států, kteří jsou oprávnění vykonávat regulované povolání na základě hlavy III, profesní označení hostitelského státu odpovídající uvedenému povolání v tomto členském státě a příslušné zkratky.

2. Pokud je v hostitelském členském státě povolání regulováno sdružením nebo organizací ve smyslu čl. 3 odst. 2, jsou státní příslušníci členských států oprávněni užívat profesní označení nebo jeho zkratku udělované organizací nebo sdružením, pouze prokáží-li členství v této organizaci nebo sdružení.

Pokud sdružení nebo organizace podmiňují členství určitými kvalifikačními požadavky, mohou je použít na státní příslušníky ostatních členských států, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci, pouze v souladu s touto směrnicí.

HLAVA IV

PRAVIDLA PRO VÝKON POVOLÁNÍ

Článek 53

Jazykové znalosti

Osoby, které využijí uznávání odborných kvalifikací, musí mít jazykové znalostí nezbytné k výkonu povolání v hostitelském členském státě.

Článek 54

Užívání akademických titulů

Aniž jsou dotčeny články 7 a 52, hostitelské členské státy přiznávají dotyčným osobám právo užívat jejich akademické tituly přiznané v domovských členských státech a popřípadě zkratky těchto titulů v jazyce domovského členského státu. Hostitelský členský stát může požadovat, aby tento titul byl doprovázen názvem a sídlem zařízení nebo zkušební komise, které jej udělily. Je-li možné zaměnit akademický titul domovského členského státu s titulem, který platí v hostitelském členském státě a vyžaduje zde další odbornou přípravu, kterou oprávněná osoba nezískala, může tento hostitelský členský stát stanovit, že tato osoba bude užívat svůj akademický titul domovského členského státu ve vhodné podobě, kterou hostitelský členský stát určí.

Článek 55

Schválení zdravotní pojišťovnou

Aniž je dotčen čl. 5 odst. 1 a článek 6 první pododstavec písm. b), členské státy, které podmiňují uzavření smlouvy o poskytování zdravotní péče mezi osobou, jež získala odbornou kvalifikaci na jejich území, a zdravotní pojišťovnou absolvováním přípravné zkušební doby nebo délkou odborné praxe, zprostí této povinnosti držitele dokladů o dosažené kvalifikaci lékaře a zubního lékaře získané v jiném členském státě.

▼B

HLAVA V

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE A ODPOVĚDNOST ZA PROVEDENÍ

Článek 56

Příslušné orgány

1. Příslušné orgány hostitelského a domovského členského státu úzce spolupracují a poskytují si vzájemnou pomoc s cílem usnadnit uplatňování této směrnice. Zajistí důvěrnost údajů, které si vymění.

2. Příslušné orgány hostitelského a domovského členského státu si vyměňují informace o disciplinárních a trestněprávních sankcích nebo jiných závažných zvláštních okolnostech, které by mohly mít důsledky na výkon činností podle této směrnice, přitom je nutno dodržovat ustanovení o ochraně osobních údajů obsažená ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ([1]) a 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ([2]).

Domovský členský stát prozkoumá správnost okolností a jeho orgány rozhodnou o povaze a rozsahu šetření, která je nutno provést, a uvědomí hostitelský členský stát o závěrech, které z dostupných údajů vyvodil.

3. Každý členský stát určí do 20. října 2007 orgány a subjekty pověřené vydávat nebo přijímat doklady o dosažené kvalifikaci a jiné doklady nebo informace a orgány a subjekty pověřené přijímat žádosti a vydávat rozhodnutí podle této směrnice a neprodleně o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

4. Každý členský stát jmenuje koordinátora pro činnosti orgánů uvedených v odstavci 1 a uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi.

Úkolem koordinátora je:

a) podporovat jednotné uplatňování této směrnice;

b) shromažďovat všechny informace podstatné pro její uplatňování v členských státech, např. o podmínkách pro přístup k regulovaným povoláním v členských státech.

Ke splnění úkolu uvedeného v písmenu b) mohou koordinátoři využít kontaktních míst uvedených v článku 57.

Článek 57

Kontaktní místa

Do 20. října 2007 každý členský stát určí kontaktní místo, jehož úkolem je:

a) poskytovat občanům a kontaktním místům ostatních členských států informace týkající se uznávání odborných kvalifikací podle této směrnice, jako například informace o právní úpravě povolání a výkonu těchto povolání, včetně právních předpisů o sociálním zabezpečení, a případně o pravidlech etiky;

b) napomáhat občanům při výkonu práv, která jsou jim touto směrnicí přiznána, případně ve spolupráci s ostatními kontaktními místy a příslušnými orgány hostitelského členského státu.

([1]) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.
([2]) Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

▼B

Kontaktní místa informují Komisi na její žádost o výsledcích případů, kterými se zabývají podle písmene b), ve lhůtě dvou měsíců od obdržení této žádosti.

Článek 58

Výbor pro uznávání odborných kvalifikací

1. Komisi je nápomocen Výbor pro uznávání odborných kvalifikací (dále jen „výbor“), složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je dva měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 59

Konzultace

Komise zajistí náležité konzultace s odborníky z příslušných profesních skupin, zejména v souvislosti s prací výboru uvedeného v článku 58, a předloží výboru zprávu o těchto konzultacích opatřenou komentářem.

HLAVA VI

JINÁ USTANOVENÍ

Článek 60

Zprávy

1. Od 20. října 2007 překládají členské státy každé dva roky Komisi zprávu o uplatňování tohoto systému. Kromě obecných poznámek je ve zprávě uveden statistický přehled vydaných rozhodnutí a popis hlavních problémů, které vyplývají z uplatňování této směrnice.

2. Od 20. října 2007 vypracuje Komise každých pět let zprávu o provádění této směrnice.

Článek 61

Ustanovení o odchylce

Setká-li se členský stát v určitých oblastech při provádění této směrnice s vážnými obtížemi, prověří Komise tyto obtíže společně s dotyčným členským státem.

Komise případně postupem podle čl. 58 odst. 2 rozhodne o tom, že povolí dotyčnému členskému státu, aby se po určitou dobu odchýlil od dotyčného ustanovení.

Článek 62

Zrušení

Směrnice 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS, 89/48/EHS, 92/51/EHS, 93/16/EHS a 1999/42/ES se zrušují s účinkem ode dne 20. října 2007. Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici a právní akty přijaté na základě těchto směrnic nejsou zrušením dotčeny.

▼B

Článek 63

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 20. října 2007. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 64

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 65

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA I

Seznam profesních sdružení nebo organizací, které splňují podmínky čl. 3 odst. 2

IRSKO [1]

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [2]
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [2]
3. The Association of Certified Accountants [2]
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

---

[1] Státní příslušníci Irska jsou rovněž členy těchto sdružení nebo organizací ve Spojeném království:
Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

[2] Pouze pro činnost účetního auditu.

▼B

28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼B

PŘÍLOHA II

Seznam oborů, které mají zvláštní strukturu, uvedených v čl. 11 písm. c) bodu ii)

1. *Oblast zdravotnická a péče o dítě*

Odborná příprava pro povolání:

v Německu:

▼M2

— zdravotní a dětská ošetřovatelka, zdravotní a dětský ošetřovatel („Gesundheits- und Kinderkrankenpfleger(in)“),

▼B

— rehabilitační pracovník („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)“) ([1]),

— ergoterapeut („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),

— logoped („Logopäde/Logopädin“),

— ortoptista („Orthoptist(in)“),

— státem uznaný vychovatel („staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),

— státem uznaný pedagog-terapeut („staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge (-in)“),

— zdravotní laborant („medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)“),

— radiologický laborant („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“),

— zdravotní technik („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),

— veterinární technik („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),

— dietní sestra, dietní ošetřovatel („Diätassistent(in)“),

— farmaceutický laborant („Pharmazieingenieur“) odborná příprava získaná do 31. března 1994 v bývalé Německé demokratické republice nebo na území nových spolkových zemí,

▼M2

_____

▼B

— logoped („Sprachtherapeut(in)“),

▼M2

— geriatrická ošetřovatelka, geriatrický ošetřovatel („Altenpflegerin und Altenpfleger“),

▼C2

která odpovídá vzdělávání a odborné přípravě o celkové délce nejméně třinácti let zahrnující:

— buď nejméně tříletou odbornou přípravu na specializované škole ukončenou zkouškou, v některých případech doplněnou jednoletým nebo dvouletým specializačním studiem ukončeným zkouškou,

— nebo nejméně dva a půl roku na specializované škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň šestiměsíční odbornou praxí nebo alespoň šestiměsíční stáží ve schváleném zařízení,

— nebo nejméně dva roky na specializované škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň jednoletou odbornou praxí nebo alespoň jednoletou stáží ve schváleném zařízení;

▼B

v České republice:

— „zdravotnický asistent“,

([1]) Od 1. června 1994 bylo profesní označení „Krankengymnast(in)“ nahrazeno označením „Physiotherapeut(in)“. Nicméně příslušníci tohoto povolání, kteří obdrželi diplomy před tímto datem, mohou, pokud chtějí, i nadále užívat dřívější označení „Krankengymnast(in)“.

▼B

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a 4 roky středního odborného vzdělání na střední zdravotnické škole, zakončeného maturitní zkouškou,

— „nutriční asistent“,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a 4 roky středního odborného vzdělání na střední zdravotnické škole, zakončeného maturitní zkouškou;

v Itálii:

— zubní laborant („odontotecnico“),

— oční optik („ottico“),

▼C2

která odpovídá vzdělávání a odborné přípravě o celkové délce nejméně třinácti let zahrnující:

— buď nejméně tříletou odbornou přípravu ve specializované škole ukončenou zkouškou, v některých případech doplněnou jednoletým nebo dvouletým specializačním studiem ukončeným zkouškou,

— nebo nejméně dva a půl roku na specializované škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň šestiměsíční odbornou praxí nebo alespoň šestiměsíční stáží ve schváleném zařízení,

— nebo nejméně dva roky na specializované škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň jednoletou odbornou praxí nebo alespoň jednoletou stáží ve schváleném zařízení;

▼B

na Kypru:

— zubní technik („οδοντοτεχνίτης“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrunujícímu nejméně 6 let základního vzdělání, 6 let středního vzdělání a 2 roky postsekundárního odborného vzdělání, následovaného 1 rokem odborné praxe,

— optik („τεχνικός οπτικός“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrnujícímu nejméně 6 let základního vzdělání, 6 let středního vzdělání a 2 roky postsekundárního vzdělání, následovaného 1 rokem odborné praxe;

v Lotyšsku:

— zubní sestra („zobārstniecības māsa“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 3 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o ►C3 specializaci ◄,

— biomedikální laborant („biomedicīnas laborants“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o ►C3 specializaci ◄,

— zubní technik („zobu tehniķis“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o ►C3 specializaci ◄,

— fyzioterapeutický asistent („fizioterapeita asistents“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 3 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o ►C3 specializaci ◄;

v Lucembursku:

— radiologický laborant („assistant(e) technique médical(e) en radiologie“),

— zdravotní laborant („assistant(e) technique médical(e) de laboratoire“),

▼B

— psychiatrická sestra, psychiatrický ošetřovatel („infirmier/ière psychiatrique“),

— zdravotnický asistent na chirurgii („assistant(e) technique médical(e) en chirurgie“),

▼M2

— pediatrická sestra, pediatrický ošetřovatel („infirmier(ère) en pédiatrie“),

— zdravotní sestra, ošetřovatel na anesteziologickém a resuscitačním oddělení („infirmier(ère) en anesthésie et en réanimation“),

— masér („masseur“),

▼B

— vychovatel („éducateur/trice“),

▼C2

která odpovídá vzdělávání a odborné přípravě o celkové délce nejméně třinácti let zahrnující:

— buď nejméně tříletou odbornou přípravu ve specializované škole ukončenou zkouškou, v některých případech doplněnou jednoletým nebo dvouletým specializačním studiem ukončeným zkouškou,

— nebo nejméně dva a půl roku na specializované škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň šestiměsíční odbornou praxí nebo alespoň šestiměsíční stáží ve schváleném zařízení,

— nebo nejméně dva roky na specializované škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň jednoletou odbornou praxí nebo alespoň jednoletou stáží ve schváleném zařízení;

▼B

v Nizozemsku:

— veterinární asistent („dierenartsassistent“),

▼C2

která odpovídá vzdělávání a odborné přípravě o celkové délce nejméně třinácti let zahrnující nejméně tříletou odbornou přípravu na specializované škole (typu „MBO“) nebo tři roky odborné přípravy v duálním učňovském systému („LLW“), v obou případech zakončené zkouškou;

▼B

v Rakousku:

— speciální základní odborná příprava pro zdravotní sestry a ošetřovatele specializující se na péči o děti a mládež („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),

▼M2

která odpovídá vzdělání a odborné přípravě o celkové délce nejméně 13 let, zahrnující nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 3 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, která musí být pro obdržení diplomu zakončena úspěšným složením zkoušky,

▼B

— speciální základní odborná příprava pro psychiatrické sestry a psychiatrické ošetřovatele („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),

▼M2

která odpovídá vzdělání a odborné přípravě o celkové délce nejméně 13 let, zahrnující nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 3 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, která musí být pro obdržení diplomu zakončena úspěšným složením zkoušky,

▼B

— optik specializovaný na kontaktní čočky („Kontaktlinsenoptiker“),

— pedikér („Fußpfleger“),

— výrobce pomůcek pro sluchově postižené („Hörgeräteakustiker“),

— drogista („Drogist“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně 14 let, včetně nejméně 5 let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy rozdělené na alespoň tříletý učňovský výcvik, zahrnující odbornou přípravu z části na

▼B

pracovišti a z části zajištěnou v zařízení pro odbornou přípravu, a období odborné praxe a přípravy zakončené odbornou zkouškou opravňující vykonávat povolání a připravovat učně,

— masér („Masseur“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce 14 let, včetně 5 let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy zahrnující 2 roky učňovského výcviku, období odborné praxe a přípravy trvající 2 roky a jednoletou přípravu zakončenou odbornou zkouškou opravňující vykonávat povolání a připravovat učně,

— učitel/učitelka v mateřské škole („Kindergärtner/in“),

— vychovatel („Erzieher“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce 13 let, včetně 5 let odborné přípravy ve specializované škole, zakončené zkouškou;

na Slovensku:

— učitel v tanečním oboru na základních uměleckých školách („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14,5 let, zahrnujícímu 8 let základního vzdělání, 4 roky vzdělání na specializované střední škole a 5 semestrů odborné přípravy v taneční pedagogice,

— vychovatel ve zvláštních výchovných zařízeních a v zařízeních sociálních služeb („vychovávatel' v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrnujícímu 8/9 let základního vzdělání, 4 roky studia na střední pedagogické škole nebo na jiné střední škole a 2 roky doplňkového distančního pedagogického studia.

2. *Obor mistra řemesel („Mester/Meister/Maître“), který představuje obory vzdělávání a odborné přípravy týkající se dovedností, na které se nevztahuje hlava III kapitola II této směrnice*

Odborná příprava pro povolání:

v Dánsku:

— optometrik („optometrist“),

toto studium trvá celkem 14 let, včetně 5 let odborné přípravy rozdělené na 2,5 roku teoretického vzdělávání zajišťovaného zařízením pro odbornou přípravu a 2,5 roku praktické přípravy na pracovišti, a je zakončeno uznávanou zkouškou týkající se řemesla a udělující právo užívat titul „Mester“,

— ortopedický technik („ortopædimekaniker“),

toto studium trvá celkem 12,5 roku, včetně odborné přípravy v délce 3,5 roku rozdělené na 6 měsíců teoretického vzdělávání v zařízení pro odbornou přípravu a 3 roky praktické přípravy na pracovišti, a je zakončeno uznanou zkouškou týkající se řemesla a udělující právo užívat titul „Mester“,

— ortopedický obuvník („ortopædiskomager“),

toto studium trvá celkem 13,5 roku, včetně odborné přípravy v délce 4,5 roku rozdělené na 2 roky teoretického vzdělávání v zařízení pro odbornou přípravu a 2,5 roku praktické přípravy na pracovišti, a je zakončeno uznávanou zkouškou týkající se řemesla a udělující právo užívat titul „Mester“;

v Německu:

— oční optik („Augenoptiker“),

— zubní technik („Zahntechniker“),

▼M2

— ortopedický technik („Orthopädietechniker“),

▼B

— výrobce pomůcek pro sluchově postižené („Hörgeräte-Akustiker“),

▼M2

———————

▼B

— ortopedický obuvník („Orthopädieschuhmacher“);

▼B

v Lucembursku:

— oční optik („opticien“),

— zubní technik („mécanicien dentaire“),

— výrobce pomůcek pro sluchově postižené („audioprothésiste“),

— ortopedický technik/bandážista („mécanicien orthopédiste/bandagiste“),

— ortopedický obuvník („orthopédiste-cordonnier“),

toto studium trvá celkem 14 let, včetně nejméně 5 let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy získávané částečně na pracovišti a částečně zajišťované zařízením pro odbornou přípravu, a je zakončeno zkouškou, jejíž úspěšné složení je nezbytné pro výkon činnosti považované za řemeslnou, ať již jako samostatně výdělečně činná osoba či jako zaměstnanec se srovnatelnou odpovědností;

v Rakousku:

— bandážista („Bandagist“),

— výrobce korzetů („Miederwarenerzeuger“),

— oční optik („Optiker“),

— ortopedický obuvník („Orthopädieschuhmacher“),

— ortopedický technik („Orthopädietechniker“),

— zubní technik („Zahntechniker“),

— zahradník („Gärtner“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně 14 let, včetně nejméně 5 let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy, rozdělené na alespoň 3 roky učňovského výcviku, zahrnujícího odbornou přípravu z části na pracovišti a z části zajištěnou v zařízení pro odbornou přípravu, a nejméně 2 roky odborné praxe a přípravy zakončené mistrovskou zkouškou opravňující vykonávat povolání, připravovat učně a používat titul „Meister“;

odborná příprava v oblasti zemědělství a lesnictví:

— mistr v zemědělství („Meister in der Landwirtschaft“),

— mistr ve venkovském domácím hospodářství („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),

— mistr v zahradnictví („Meister im Gartenbau“),

— mistr v zelinářství („Meister im Feldgemüsebau“),

— mistr v ovocnářství a ve zpracování ovoce („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),

— mistr ve vinařství a ve vinařských technikách („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),

— mistr v mlékárenství („Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft“),

— mistr v chovu koní („Meister in der Pferdewirtschaft“),

— mistr v rybářství („Meister in der Fischereiwirtschaft“),

— mistr v chovu drůbeže („Meister in der Geflügelwirtschaft“),

— mistr ve včelařství („Meister in der Bienenwirtschaft“),

— mistr v lesnictví („Meister in der Forstwirtschaft“),

— mistr v pěstování lesních stromů („Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft“),

— mistr v zemědělských skladech („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně 15 let, včetně nejméně 6 let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy rozdělené na nejméně 3 roky učňovského výcviku zahrnujícího odbornou přípravu z části na pracovišti a z části zajištěnou v zařízení pro odbornou přípravu a 3 roky odborné praxe zakončen mistrovskou zkouškou pro dotyčné povolání, která opravňuje připravovat učně a užívat titul „Meister“;

▼B

v Polsku:

— učitel praktické odborné přípravy („nauczyciel praktycznej nauki zawodu“),

která odpovídá vzdělání v délce:

i) 8 let základního vzdělání a 5 let středního odborného vzdělání, nebo rovnocenného středního vzdělání v oboru, následovanému pedagogickým kursem o celkové délce nejméně 150 hodin, kursem bezpečnosti práce a pracovní hygieny a 2 lety odborné praxe v povolání, kterému má osoba vyučovat, nebo

ii) 8 let základního vzdělání a 5 let středního odborného vzdělání, spolu s absolventským diplomem z postsekundární pedagogické odborné školy, nebo

iii) 8 let základního vzdělání a 2 — 3 roky základního středního odborného vzdělání a nejméně 3 roky odborné praxe, osvědčené titulem mistra v určitém povolání a následované pedagogickým kursem o celkové délce nejméně 150 hodin;

na Slovensku:

— mistr odborné výchovy („majster odbornej výchovy“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu 8 let základního vzdělání, 4 roky odborného vzdělání (dokončené střední odborné vzdělání nebo vyučení v daném (obdobném) kursu odborné přípravy nebo vyučení), odbornou praxi o celkové délce nejméně 3 roky v oblasti dokončeného vzdělání nebo vyučení osoby a doplňkové pedagogické studium na pedagogické fakultě nebo na technické univerzitě, anebo dokončené střední odborné vzdělání nebo vyučení v daném (obdobném) kursu odborné přípravy nebo vyučení, odbornou praxi o celkové délce nejméně 3 roky v oblasti dokončeného vzdělání nebo vyučení osoby a dodatečné studium pedagogiky na pedagogické fakultě, anebo k 1. září 2005 specializovaného vzdělání v oblasti speciální pedagogiky poskytovaného metodologickými středisky pro mistry odborné výchovy na zvláštních školách bez doplňkového pedagogického studia.

▼M2

2a. *Mistr řemesel (Meister/Maître) (všeobecné školní vzdělání a odborná příprava vedoucí k titulu mistra řemesel (Meister/Maître)) v těchto oborech:*

v Německu:

— obráběč kovů („Metallbauer“)

— mechanik chirurgických nástrojů („Chirurgiemechaniker“)

— karosář a konstruktér vozidel („Karosserie- und Fahrzeugbauer“)

— automechanik („Kraftfahrzeugtechniker“)

— opravář motocyklů a jízdních kol („Zweiradmechaniker“)

— chladírenský technik („Kälteanlagenbauer“)

— programátor („Informationstechniker“)

— mechanik-opravář zemědělských strojů („Landmaschinenmechaniker“)

— zbrojíř („Büchsenmacher“)

— klempíř („Klempner“)

— instalatér-topenář („Installateur und Heizungsbauer“)

— elektromechanik („Elektrotechniker“)

— konstruktér elektrických strojů („Elektromaschinenbauer“)

— konstruktér lodí („Boots- und Schiffbauer“)

— zedník a betonář („Maurer und Betonbauer“)

— konstruktér a montér kamen a teplovzdušného topení („Ofen- und Luftheizungsbauer“)

— tesař („Zimmerer“)

— pokrývač („Dachdecker“)

▼M2

— silničář („Straßenbauer“)

— technik tepelné a zvukové izolace („Wärme-, Kälte- und Schallschutzisolierer“)

— studnař („Brunnenbauer“)

— kameník a umělecký kameník („Steinmetz und Steinbildhauer“)

— štukatér („Stuckateur“)

— malíř pokojů a lakýrník („Maler und Lackierer“)

— montér lešení („Gerüstbauer“)

— kominík („Schornsteinfeger“)

— jemný mechanik („Feinwerkmechaniker“)

— truhlář („Tischler“)

— provazník („Seiler“)

— pekař („Bäcker“)

— cukrář („Konditor“)

— řezník („Fleischer“)

— kadeřník („Frisör“)

— sklenář („Glaser“)

— sklář – foukač skla a výrobce technického a laboratorního skla a skleněných přístrojů („Glasbläser und Glasapparatebauer“)

— vulkanizér a opravář pneumatik („Vulkaniseur und Reifenmechaniker“);

v Lucembursku:

— pekař – cukrář („boulanger-pâtissier“)

— cukrář – výrobce čokoládových výrobků, bonbonů, zmrzliny („pâtissier-chocolatier-confiseur-glacier“)

— řezník – uzenář („boucher-charcutier“)

— koňský řezník – uzenář („boucher-charcutier-chevalin“)

— lahůdkář („traiteur“)

— mlynář („meunier“)

— krejčí („tailleur-couturier“)

— modista-čepičář („modiste-chapelier“)

— kožešník („fourreur“)

— obuvník – opravář bot („bottier-cordonnier“)

— hodinář („horloger“)

— zlatník – klenotník („bijoutier-orfèvre“)

— kadeřník („coiffeur“)

— kosmetik („esthéticien“)

— všeobecný mechanik („mécanicien en mécanique générale“)

— montér výtahů, výtahových plošin, pojízdných schodišť a manipulační techniky („installateur d'ascenseurs, de monte-charges, d'escaliers mécaniques et de matériel de manutention“)

— zbrojíř („armurier“)

— kovář („forgeron“)

— mechanik průmyslových a stavebních strojů a zařízení („mécanicien de machines et de matériels industriels et de la construction“)

— autoelektrikář („mécanicien-électronicien d'autos et de motos“)

— karosář – opravář karoserií („constructeur réparateur de carosseries“)

▼M2

— autoklempíř, autolakýrník („débosseleur-peintre de véhicules automoteurs“)

— navíječ („bobineur“)

— mechanik – opravář audiovizuální techniky („électronicien d'installations et d'appareils audiovisuels“)

— montér – opravář televizních rozvodů („constructeur réparateur de réseaux de télédistribution“)

— elektromechanik kancelářské a výpočetní techniky („électronicien en bureautique et en nformatique“)

— mechanik zemědělských a vinařských strojů a zařízení („mécanicien de machines et de matériel agricoles et viticoles“)

— měďikovec („chaudronnier“)

— galvanizér („galvaniseur“)

— znalec a odhadce automobilů („expert en automobiles“)

— podnikatel ve stavebnictví („entrepreneur de construction“)

— podnikatel v oblasti výstavby, rekonstrukce a oprav pozemních komunikací („entrepreneur de voirie et de pavage“)

— pokladač pevných povrchů („confectionneur de chapes“)

— podnikatel v oblasti tepelné, zvukové a vodotěsné izolace („entrepreneur d'isolations thermiques, acoustiques et d'étanchéité“)

— instalatér – topenář („installateur de chauffage-sanitaire“)

— montér chladírenských zařízení („installateur frigoriste“)

— elektrikář („électricien“)

— montér světelných nápisů („installateur d'enseignes lumineuses“)

— elektromechanik komunikačních zařízení a výpočetní techniky („électronicien en communication et en informatique“)

— montér bezpečnostních zařízení („installateur de systèmes d'alarmes et de sécurité“)

— truhlář – nábytkář („menuisier-ébéniste“)

— parketář („parqueteur“)

— pokladač prefabrikovaných dílců („poseur d'éléments préfabriqués“)

— výrobce a montér okenic, žaluzií, markýz a rolet („fabricant poseur de volets, de jalousies, de marquises et de store“)

— podnikatel v oblasti kovových konstrukcí („entrepreneur de constructions métalliques“)

— konstruktér trub („constructeur de fours“)

— pokrývač – klempíř („couvreur-ferblantier“)

— tesař („charpentier“)

— kameník („marbrier-tailleur de pierres“)

— dlaždič („carreleur“)

— omítkář – venkovní a stropní omítky („plafonneur-façadier“)

— malíř pokojů – dekorační malby a techniky („peintre-décorateur“)

— sklenář („vitrier-miroitier“)

— tapetář („tapissier-décorateur“)

— kamnář – krbař – výroba a montáž krbů a kachlových kamen („constructeur poseur de cheminées et de poêles en faïence“)

— tiskař („imprimeur“)

— designér nových medií („opérateur média“)

— sítotiskař („sérigraphe“)

▼M2

— knihař („relieur“)

— mechanik lékařských a chirurgických nástrojů („mécanicien de matériel médico-chirurgical“)

— školitel v autoškole („instructeur de conducteurs de véhicules automoteurs“)

— výrobce a pokladač bednění a plechových střech („fabricant poseur de bardages et toitures métalliques“)

— fotograf („photographe“)

— výrobce a opravář hudebních nástrojů („fabricant réparateur d'instruments de musique“)

— instruktor plavání („instructeur de natation“);

v Rakousku:

— stavební mistr odpovědný za vykonávané činnosti („Baumeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten“)

— pekař („Bäcker“)

— mistr studnař („Brunnenmeister“)

— pokrývač („Dachdecker“)

— elektromechanik („Elektrotechniker“)

— řezník („Fleischer“)

— kadeřník a parukář (stylista) („Friseur und Perückenmacher (Stylist)“)

— technik hygienických a plynových instalací („Gas- und Sanitärtechnik“)

— sklenář („Glaser“)

— montáž skleněných povrchů a opracování plochého skla („Glasbeleger und Flachglasschleifer“)

— sklář – foukač skla a výrobce technického a laboratorního skla („Glasbläser und Glasinstrumentenerzeugung“)

— zušlechťování dutého skla (sdružená řemesla) („Hohlglasschleifer und Hohlglasveredler (verbundenes Handwerk)“)

— kamnář („Hafner“),

— topenář („Heizungstechnik“)

— technik ventilačních systémů (sdružená řemesla) („Lüftungstechnik (verbundenes Handwerk)“)

— technik klimatizace a chlazení („Kälte- und Klimatechnik“)

— elektromechanik komunikačních zařízení („Kommunikationselektronik“)

— cukrář včetně výrobců perníků a bonbonů, zmrzliny a čokoládových výrobků („Konditor (Zuckerbäcker) einschl. der Lebzelter und der Kanditen- Gefrorenes- und Schokoladewarenerzeugung“)

— automechanik („Kraftfahrzeugtechnik“)

— karosář včetně klempíře vozidlových karosérií a lakýrníka vozidel (sdružená řemesla) („Karosseriebauer einschl. Karosseriespengler u. –lackierer (verbundenes Handwerk)“)

— zpracování plastických hmot („Kunststoffverarbeitung“)

— malíř pokojů a natěrač („Maler und Lackierer“)

— lakýrník („Lackierer“)

— pozlacovač a kašér („Vergolder und Staffierer“)

— výrobce štítků a vývěsních štítů (sdružená řemesla) („Schilderherstellung (verbundenes Handwerk)“)

— mechatronik v oblasti výroby elektrických strojů a automatizace („Mechatroniker f. Elektromaschinenbau u. Automatisierung“)

— mechatronik v oblasti elektroniky („Mechatroniker f. Elektronik“)

▼M2

— mechanik kancelářské a výpočetní techniky („Büro- und EDV-Systemtechnik“)

— mechatronik v oblasti strojní a výrobní techniky („Mechatroniker f. Maschinen- und Fertigungstechnik“)

— mechatronik v oblasti lékařské techniky (sdružená řemesla) („Mechatroniker f. Medizingerätetechnik (verbundenes Handwerk)“)

— technik povrchových úprav („Oberflächentechnik“)

— umělecký kovář („Metalldesign (verbundenes Handwerk)“)

— zámečník („Schlosser“)

— kovář („Schmied“)

— mechanik zemědělských strojů („Landmaschinentechnik“)

— klempíř („Spengler“)

— mědikovec (sdružená řemesla) („Kupferschmied (verbundenes Handwerk)“)

— mistr kameník včetně výroby umělých kamenů a teraca („Steinmetzmeister einschl. Kunststeinerzeugung und Terrazzomacher“)

— štukatér a sádrař („Stukkateur und Trockenausbauer“)

— truhlář („Tischler“)

— modelář – maketář („Modellbauer“)

— bednář („Binder“)

— soustružník („Drechsler“)

— konstruktér lodí („Bootsbauer“)

— sochař (sdružená řemesla) („Bildhauer (verbundenes Handwerk)“)

— vulkanizér („Vulkaniseur“)

— zbrojíř (včetně obchodu se zbraněmi) („Waffengewerbe (Büchsenmacher) einschl. des Waffenhandels“)

— odborník v oblasti tepelné, zvukové a protipožární izolace („Wärme- Kälte- Schall- und Branddämmer“)

— mistr tesař odpovědný za vykonávané činnosti („Zimmermeister hinsichtl. der ausführenden Tätigkeiten“),

který odpovídá vzdělání a odborné přípravě o celkové délce nejméně 13 let, zahrnující nejméně 3 roky strukturované odborné přípravy získávané částečně na pracovišti a částečně zajišťované zařízením pro odbornou přípravu a zakončené zkouškou a nejméně roční teoretickou i praktickou přípravou pro obor mistra řemesel. Úspěšné složení zkoušky mistra řemesel opravňuje vykonávat povolání jako samostatně výdělečnou činnost, připravovat učně a používat profesní označení mistra řemesel („Meister/Maître“).

▼B

3. *Oblast námořnictví*

a) Námořní doprava

Odborná příprava pro povolání:

v České republice:

— palubní asistent,

— námořní poručík,

— první palubní důstojník,

— kapitán,

— strojní asistent,

— strojní důstojník,

— druhý strojní důstojník,

— první strojní důstojník,

▼B

— elektrotechnik,

— elektrodůstojník;

v Dánsku:

— kapitán lodi („skibsfører“),

— první důstojník („overstyrmand“),

— kormidelník, palubní důstojník („enestyrmand, vagthavende styrmand“),

— palubní důstojník („vagthavende styrmand“),

— lodní strojník („maskinchef“),

— první strojní důstojník („l. maskinmester“),

— první strojní důstojník/palubní strojní důstojník („l. maskinmester/vagthavende maskinmester“);

v Německu:

— kapitán lodi velké pobřežní plavby („Kapitän AM“),

— kapitán lodi pobřežní plavby („Kapitän AK“),

— palubní důstojník lodi velké pobřežní plavby („nautischer Schiffsoffizier AMW“),

— palubní důstojník lodi pobřežní plavby („nautischer Schiffsoffizier AKW“),

— první strojní důstojník třídy C („Schiffsbetriebstechniker CT — Leiter von Maschinenanlagen“),

— lodní mechanik třídy C („Schiffsmaschinist CMa — Leiter von Maschinenanlagen“),

— strojní důstojník třídy C („Schiffsbetriebstechniker CTW“),

— lodní mechanik třídy C — jediný strojní důstojník („Schiffsmaschinist CMaW — Technischer Alleinoffizier“);

v Itálii:

— palubní důstojník („ufficiale di coperta“),

— strojní důstojník („ufficiale di macchina“);

v Lotyšsku:

— lodní elektrodůstojník („kuģu elektromehāniķis“),

— operátor chladicího systému („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“);

v Nizozemsku:

— první palubní důstojník (loď pro pobřežní plavbu) (s doplňkovou přípravou) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“),

— diplomovaný strojník („diploma motordrijver“),

— úředník VTS („VTS-functionaris“),

▼M1

v Rumunsku:

— námořní kormidelník II/ 4 ST CW („timonier maritim“),

▼B

která odpovídá vzdělání:

— v České republice:

i) u palubního asistenta

1. osoba ve věku nejméně 20 let,

2. a) námořní akademie nebo námořní střední odborná škola — obor navigace, oba kursy musí být zakončeny maturitní zkouškou a provázeny schválenou námořní službou v délce nejméně šesti měsíců na lodi v průběhu studia, nebo

▼B

b) nejméně dvouletá schválená námořní služba ve funkci palubní strážní služby a dokončení schváleného kursu, který splňuje požadavky na způsobilost stanovené v části A-II/1 předpisu STCW (Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků) uskutečněného námořní akademií nebo námořní střední odbornou školou strany úmluvy STCW a složení zkoušky před zkušební komisí uznanou MD (Ministerstvo dopravy České republiky);

ii) u námořního poručíka

1. schválená námořní služba ve funkci palubního asistenta na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT po nejméně 6 měsíců v případě absolventa námořní střední odborné školy nebo námořní akademie nebo po jeden rok v případě absolventa schváleného kursu, v tom nejméně šest měsíců ve funkci člena palubní strážní služby,

2. řádně vyplněná a potvrzená kniha výcviku palubního asistenta;

iii) u prvního palubního důstojníka

průkaz způsobilosti námořního poručíka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT a nejméně dvanáctiměsíční schválená námořní služba v tomto postavení;

iv) u kapitána

= služební průkaz kapitána na lodích o hrubé prostornosti 500 až 3 000 RT,

= průkaz způsobilosti prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 3 000 RT a nejméně šestiměsíční schválená námořní služba ve funkci prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT a nejméně šestiměsíční schválená námořní služba ve funkci prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 3 000 RT;

v) u strojního asistenta

1. osoba ve věku nejméně 20 let,

2. námořní akademie nebo námořní střední odborná škola — obor námořního strojnictví a schválená námořní služba nejméně šesti měsíců na lodi v průběhu studia;

vi) u strojního důstojníka

schválená námořní služba ve funkci strojního asistenta v délce nejméně 6 měsíců po absolvování námořní akademie nebo námořní střední odborné školy;

vii) u druhého strojního důstojníka

schválená námořní služba v délce nejméně 12 měsíců ve funkci třetího strojního důstojníka na lodích poháněných hlavním mechanickým pohonem o výkonu nejméně 750 kW;

viii) u prvního strojního důstojníka

příslušný služební průkaz druhého strojního důstojníka na lodích poháněných hlavním mechanickým pohonem o výkonu nejméně 3 000 kW a nejméně 6 měsíců schválené námořní služby v této funkci;

ix) u elektrotechnika

1. osoba ve věku nejméně 18 let,

2. námořní nebo jiná akademie, elektrotechnická fakulta nebo technická škola nebo univerzita, všechny kursy musí být zakončeny maturitní zkouškou a provázeny schválenou praxí nejméně 12 měsíců v oblasti elektrotechniky;

x) u elektrodůstojníka

1. námořní akademie nebo námořní střední odborná škola, obor námořní elektrotechniky nebo jiná vysoká nebo střední škola v oblasti elektrotechniky, všechny kursy musí být zakončeny maturitní zkouškou nebo státní zkouškou,

▼B

2. schválená námořní služba ve funkci elektrotechnika po dobu nejméně 12 měsíců v případě absolventů akademie, vysoké školy nebo univerzity nebo 24 měsíců v případě absolventa střední školy;

— v Dánsku 9 let základního vzdělávání následovaného základní odbornou přípravou nebo službou na moři trvající 17 až 36 měsíců doplněnou:

i) u palubních důstojníků specializovanou odbornou přípravou v délce 1 roku,

ii) u ostatních specializovanou odbornou přípravou v délce 3 let;

— v Německu o celkové délce 14 až 18 let, včetně 3 let základní odborné přípravy a jednoleté služby na moři, po níž následují 1 nebo 2 roky specializované odborné přípravy doplněné popřípadě odbornou praxí v navigaci v délce 2 roky;

— v Lotyšsku:

i) u lodního elektrodůstojníka („kuģu elektromehāniķis“)

1. osoba ve věku nejméně 18 let,

2. odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let a 6 měsíců, zahrnujícímu nejméně 9 let základního vzdělání a nejméně 3 roky odborného vzdělání. Navíc je vyžadována námořní služba v délce nejméně 6 měsíců jako lodní elektrotechnik nebo asistent lodního elektrodůstojníka na lodích s generátory o výkonu více než 750 kW. Odborné vzdělání se zakončuje zvláštní zkouškou prováděnou příslušným orgánem v souladu s programem odborné přípravy schváleným ministerstvem dopravy;

ii) u operátora chladicího systému („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“)

1. osoba ve věku nejméně 18 let,

2. odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 9 let základního vzdělání a nejméně 3 roky odborného vzdělání. Navíc je vyžadována námořní služba v délce nejméně 12 měsíců jako asistent operátora chladicího systému. Odborné vzdělání se zakončuje zvláštní zkouškou prováděnou příslušným orgánem v souladu s programem odborné přípravy schváleným ministerstvem dopravy;

— v Itálii o celkové délce 13 let, z nichž je alespoň 5 let profesní přípravy zakončené zkouškou a popřípadě doplněné stáží;

— v Nizozemsku:

i) u prvního palubního důstojníka (loď pro pobřežní plavbu) (s doplňkovou přípravou) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“) a diplomovaného strojníka („diploma motordrijver“) zahrnující 14 let studia, z nichž alespoň 2 roky probíhají ve specializovaném zařízení pro odbornou přípravu, doplněnou dvanáctiměsíční stáží,

ii) u úředníka VTS („VTS-functionaris“) o celkové délce nejméně 15 let, zahrnující alespoň 3 roky vyššího odborného vzdělávání („HBO“) nebo středního odborného vzdělávání („MBO“) a doplněné vnitrostátními a regionálními specializačními studii, každé v délce nejméně 12 týdnů teoretické přípravy a zakončené zkouškou,

které jsou uznány Mezinárodní úmluvou STCW (Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, 1978),

▼M1

— v Rumunsku, u námořního kormidelníka II/ 4 ST CW („timonier maritim“):

1. osoba ve věku nejméně 18 let;

2. a) průkaz způsobilosti námořníka (námořní střední odborná škola); námořní služba v délce 24 měsíců jako námořník na námořní lodi, z čehož nejméně 12 měsíců vykonaných během posledních pěti let; absolvování schváleného kursu pro povýšení na řídící funkci (7 dní);

b) nebo příslušný průkaz způsobilosti námořníka (námořní střední odborná škola) a průkaz způsobilosti radiového operátora a technického operátora v námořní mobilní službě; námořní služba

▼M1

v délce 24 měsíců jako námořník a jako radiový operátor a technický operátor v námořní mobilní službě nebo jako operátor GMDSS-GOC; absolvování schváleného kursu pro povýšení na řídící funkci (7 dní).

▼B

b) Námořní rybolov:

Odborná příprava pro povolání:

v Německu:

— kapitán, hlubinný rybolov („Kapitän BG/Fischerei“),

— kapitán, pobřežní rybolov („Kapitän BLK/Fischerei“),

— palubní důstojník lodi určené pro hlubinný rybolov („nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei“),

— palubní důstojník lodi určené pro pobřežní rybolov („nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei“);

v Nizozemsku:

— první strojní důstojník V („stuurman werktuigkundige V“),

— strojní důstojník IV rybářské lodi („werktuigkundige IV visvaart“),

— první důstojník IV rybářské lodi („stuurman IV visvaart“),

— první strojní důstojník VI rybářské lodi („stuurman werktuigkundige VI“),

která odpovídá vzdělání:

— v Německu o celkové délce 14 až 18 let, včetně 3 let základní odborné přípravy a jednoleté služby na moři, po níž následuje 1 nebo 2 roky specializované odborné přípravy doplněné popřípadě odbornou praxí v navigaci v délce 2 roky,

— v Nizozemsku zahrnujícímu 13 až 15 let studia, ze kterého alespoň 2 roky probíhají ve specializovaných odborných školách, doplněného odbornou praxí v délce 12 měsíců,

a je uznané Úmluvou z Torremolinos (Mezinárodní úmluva o bezpečnosti rybářských plavidel z roku 1977).

4. *Technická oblast*

Odborná příprava pro povolání:

v České republice:

— autorizovaný technik, autorizovaný stavitel,

která odpovídá odborné přípravě v délce nejméně 9 let, zahrnující 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a 5 let odborné praxe a zkoušku odborné způsobilosti pro výkon vybraných činností ve výstavbě (podle zákona č. 50/1976 Sb. (stavební zákon) a zákona č. 360/1992 Sb.);

— fyzická osoba řídící drážní vozidlo,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného státní zkouškou o pohonu vozidel;

— drážní revizní technik,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání na střední strojní nebo elektrotechnické škole, zakončeného maturitní zkouškou;

— učitel autoškoly,

osoba nejméně 24 let věku; odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zaměřeného na dopravu nebo strojnictví, zakončeného maturitní zkouškou;

— kontrolní technik STK,

▼B

osoba nejméně 21 let věku; odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného nejméně 2 roky technické praxe; dotyčná osoba musí být držitelem řidičského průkazu, nesmí mít záznam v trestním rejstříku a musí absolvovat zvláštní výcvik pro státní kontrolní techniky v délce nejméně 120 hodin a úspěšně složit zkoušku;

— mechanik měření emisí,

odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání, zakončeného maturitní zkouškou; dále musí žadatel absolvovat nejméně 3 roky technické praxe a zvláštní výcvik pro mechaniky měření emisí v délce 8 hodin a úspěšně složit zkoušku;

— kapitán I. třídy,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 15 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 3 roky středního vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného zkouškou potvrzenou průkazem způsobilosti. Toto odborné vzdělání musí být následováno 4 roky odborné praxe zakončené zkouškou;

— restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel,

která odpovídá vzdělání o celkové délce 12 let, pokud zahrnuje úplné střední odborné vzdělání v oboru restaurování, nebo 10 až 12 let studia v příbuzném oboru a 5 letům odborné praxe v případě úplného středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou, nebo 8 letům odborné praxe v případě středního odborného vzdělání zakončeného závěrečnou zkouškou;

— restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let a 5 letům odborné praxe v případě úplného středního odborného vzdělání v oboru restaurování, zakončeného maturitní zkouškou;

— odpadový hospodář,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného nejméně 5 lety praxe v oboru odpadového hospodářství během posledních 10 let;

— technický vedoucí odstřelů,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání, zakončeného maturitní zkouškou,

a následovaného

2 roky praxe jako střelmistr v podzemí (pro činnost v podzemí) nebo 1 rokem praxe na povrchu (pro činnost na povrchu), včetně 6 měsíců jako pomocník střelmistra,

výcvikovým kursem v délce 100 hodin teoretické a praktické přípravy, následovaným zkouškou před příslušným obvodním báňským úřadem,

odbornou praxí v délce nejméně 6 měsíců při projektování a provádění trhacích prací velkého rozsahu,

výcvikovým kursem v délce 32 hodin teoretické a praktické přípravy, následovaným zkouškou před Českým báňským úřadem;

▼M2

———————

▼B

v Lotyšsku:

— asistent železničního strojvůdce („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

osoba nejméně 18 let věku, odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky odborného vzdělání; odborná příprava je zakončena zvláštní zkouškou zaměstnavatele; průkaz způsobilosti vydává příslušný orgán na dobu 5 let;

▼B

v Nizozemsku:

— soudní vykonavatel („gerechtsdeurwaarder“),

— výrobce zubních protéz („tandprotheticus“),

která představuje studium a odbornou přípravu:

i) v případě soudního vykonavatele („gerechtsdeurwaarder“) trvající 19 let, skládající se z 8 let povinné školní docházky a 8 let středoškolského vzdělávání, včetně 4 let technického vzdělávání zakončeného státní zkouškou a doplněného 3 lety teoretické a praktické odborné přípravy;

ii) v případě výrobce zubních protéz („tandprotheticus“) trvající nejméně 15 let denního studia a 3 roky rozvolněné přípravy, včetně 8 let základního vzdělávání, 4 let středního všeobecného vzdělávání a 3 let odborné přípravy zahrnující teoretickou i praktickou přípravu na zubního technika, doplněné 3 lety rozvolněné přípravy na výrobce zubních protéz a zakončené zkouškou;

v Rakousku:

— lesník („Förster“),

— technický poradce („Technisches Büro“),

— pronajímatel pracovní síly („Überlassung von Arbeitskräften — Arbeitsleihe“),

— zprostředkovatel práce („Arbeitsvermittlung“),

— investiční poradce („Vermögensberater“),

— soukromý detektiv („Berufsdetektiv“),

— strážný („Bewachungsgewerbe“),

— obchodník s nemovitostmi („Immobilienmakler“),

— správce nemovitostí („Immobilienverwalter“),

— organizátor stavby („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer“),

— společnost zabývající se vymáháním pohledávek („Inkassobüro/Inkassoinstitut“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně 15 let, včetně 8 let povinné školní docházky, následované alespoň 5 lety technického nebo obchodního středoškolského studia zakončeného technickou nebo obchodní maturitní zkouškou a doplněné nejméně 2 lety vzdělávání a výcviku na pracovišti zakončenými odbornou zkouškou;

— pojišťovací poradce („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce 15 let, včetně 6 let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy, rozdělené na 3 roky učňovského výcviku a 3 roky odborné praxe a výcviku, zakončené zkouškou;

— stavební mistr pro plánování a technické výpočty („planender Baumeister“),

— tesařský mistr pro plánování a technické výpočty („planender Zimmermeister“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně 18 let včetně nejméně 9 let odborné přípravy rozdělené na 4 roky středoškolského technického studia a 5 let odborné praxe a výcviku zakončené odbornou zkouškou, která opravňuje vykonávat povolání a připravovat učně, pokud se taková odborná příprava týká práva plánovat stavby, provádět technické výpočty a stavební dozor („privilegium Marie Terezie“);

— účetní-podnikatel („gewerblicher Buchhalter“) podle Gewerbeordnung 1994 (živnostenský řád z roku 1994);

— samostatný účetní („selbständiger Buchhalter“) podle Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe 1999 (zákon o povoláních v oblasti veřejného účetnictví z roku 1999);

v Polsku:

— diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na stanici kontroly vozidel na základní úrovni („diagnosta

▼B

przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 3 letům praxe v opravně vozidel nebo v automechanické dílně, jež zahrnuje 51 hodin základní odborné přípravy v kontrole způsobilosti motorových vozidel k provozu a složení zkoušky způsobilosti;

— diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na okresní stanici kontroly vozidel („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 4 letům praxe v opravně vozidel nebo v automechanické dílně, jež zahrnuje 51 hodin základní odborné přípravy v kontrole způsobilosti motorových vozidel k provozu a složení zkoušky způsobilosti;

— diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na stanici kontroly vozidel („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

která odpovídá:

i) 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 4 letům praxe v opravně vozidel nebo v automechanické dílně, nebo

ii) 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti jiné než v oblasti motorových vozidel a 8 letům praxe v opravně vozidel nebo v automechanické dílně a zahrnuje celkem 113 hodin úplné odborné přípravy zahrnující základní a specializovanou přípravu, se zkouškami po každém stupni.

Délka v hodinách a obecný obsah jednotlivých kursů v rámci úplné odborné přípravy pro diagnostika jsou odděleně uvedeny v nařízení ministra infrastruktury ze dne 28. listopadu 2002 o podrobných požadavcích na diagnostiky (Úřední věstník z roku 2002, č. 208, pol. 1769);

— výpravčí („dyżurny ruchu“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 4 rokům středního odborného vzdělání se zaměřením na železniční dopravu, následovanému přípravným kursem pro práci jako výpravčí v délce 45 dnů a složením zkoušky způsobilosti, nebo která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 rokům středního odborného vzdělání se zaměřením na železniční dopravu, následovanému přípravným kursem pro práci jako výpravčí v délce 63 dnů a složením zkoušky způsobilosti.

5. *Studium ve Spojeném království schválené jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“) nebo jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“)*

Odborná příprava pro povolání:

— registrovaná veterinární sestra a ošetřovatel („listed veterinary nurse“),

— důlní elektroinženýr („mine electrical engineer“),

— důlní inženýr („mine mechanical engineer“),

— zubní terapeut („dental therapist“),

— zubní hygienik („dental hygienist“),

— oční optik („dispensing optician“),

— správce dolu („mine deputy“),

— konkurzní správce („insolvency practitioner“),

— notář oprávněný k převodu nemovitostí („licensed conveyancer“),

— první důstojník na nákladní/osobní lodi — bez omezení („first mate — freight/passenger ships — unrestricted“),

— druhý důstojník na nákladní/osobní lodi — bez omezení („second mate — freight/passenger ships — unrestricted“),

▼B

— třetí důstojník na nákladní/osobní lodi — bez omezení („third mate — freight passenger ships unrestricted“),

— palubní důstojník na nákladní/osobní lodi — bez omezení („deck officer - freight/passenger ships — unrestricted“),

— strojní důstojník na nákladní/osobní lodi — neomezená oblast obchodování („engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area“),

— odborně způsobilá osoba pro řízení nakládání s odpady („certified technically competent person in waste management“),

která vede k získaní kvalifikací schválených jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“) nebo ve Skotsku schválených jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“) a odpovídá úrovním 3 a 4 Národního rámce profesních kvalifikací Spojeného království („United Kingdom National Framework of Vocational Qualifications“).

Tyto úrovně jsou vymezeny takto:

— úroveň 3: způsobilost vykonávat velký rozsah různých pracovních úkolů v celé řadě oblastí a většina z nich je složitá a není rutinní. Je v nich zahrnuta značná odpovědnost, samostatnost a často je požadován dozor nad ostatními nebo poskytování rad ostatním,

— úroveň 4: způsobilost vykonávat velký rozsah složitých technických a odborných pracovních úkolů v celé řadě oblastí a se značným stupněm osobní odpovědnosti a samostatnosti. Funkce vykonávané na této úrovni zahrnují často odpovědnost za práci vykonávanou ostatními osobami a rozdělování zdrojů.

▼B

PŘÍLOHA III

Seznam regulovaného vzdělávání a odborné přípravy podle čl. 13 odst. 2 třetího pododstavce

Ve Spojeném království:

Regulované vzdělávání a odborná příprava vedoucí k získaní kvalifikací schválených jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“) nebo ve Skotsku schválených jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“) na úrovni 3 a 4 Národního rámce profesních kvalifikací Spojeného království („United Kingdom National Framework of Vocational Qualifications“).

Tyto úrovně jsou vymezeny takto:

— úroveň 3: způsobilost vykonávat velký rozsah různých pracovních úkolů v celé řadě oblastí a většina z nich je složitá a není rutinní. Je v nich zahrnuta značná odpovědnost, samostatnost a často je požadován dozor nad ostatními nebo poskytování rad ostatním,

— úroveň 4: způsobilost vykonávat velký rozsah složitých technických a odborných pracovních úkolů v celé řadě oblastí a se značným stupněm osobní odpovědnosti a samostatnosti. Funkce vykonávané na této úrovni zahrnují často odpovědnost za práci vykonávanou ostatními osobami a rozdělování zdrojů.

V Německu:

Následující regulované vzdělávání:

— regulované vzdělávání připravující na výkon povolání technického asistenta („technishe(r) Assistent(in)“), obchodního asistenta („kaufmänische(r) Assistent(in)“), sociálních povolání („soziale Berufe“) a povolání diplomovaných instruktorů dýchaní a správné výslovnosti („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)“) v celkové délce nejméně 13 let, které vyžaduje úspěšné ukončení středoškolského studia („mittlerer Bildungsbschluss“), a zahrnuje:

  i) nejméně 3 roky [1] odborné přípravy na specializované škole („Fachschule“) zakončené zkouškou a případně doplněné specializovaným studiem v délce 1 roku nebo 2 let rovněž zakončeným zkouškou, nebo

  ii) nejméně 2,5 roku na specializované škole („Fachschule“) zakončené zkouškou a doplněné odbornou praxí v délce nejméně 6 měsíců nebo stáží ve schváleném zařízení v délce nejméně 6 měsíců, nebo

  iii) nejméně 2 roky na specializované škole („Fachschule“) zakončené zkouškou a doplněné odbornou praxí v délce nejméně 1 roku nebo stáží ve schváleném zařízení v délce nejméně 1 roku;

— regulované vzdělávání pro výkon povolání diplomovaného („staatlich geprüft“) technika („Techniker(in)“), ekonoma („Betriebswit(in)“), návrháře („Gestalter(in)“), pomocníka v rodině („Familienpfleger(in)“) v celkové délce nejméně 16 let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení povinné školní docházky nebo rovnocenného vzdělání (v délce nejméně 9 let) a úspěšné ukončení studia na příslušné odborné škole („Berufsschule“) v délce nejméně 3 let a které po ukončení alespoň 2 let odborné praxe zahrnuje denní studium a odbornou přípravu v délce alespoň 2 let nebo rozvolněné studium a odbornou přípravu odpovídající délky;

— regulované vzdělávání a regulovaná další příprava v zaměstnání o celkové délce nejméně 15 let, kde je obecným předpokladem úspěšné ukončení povinné školní docházky (v délce nejméně 9 let) a odborné přípravy (obvykle 3 roky), a zpravidla zahrnuje alespoň dva roky odborné praxe (ve většině případů 3 roky) a zkoušku v rámci další přípravy v zaměstnání, přičemž příprava na ni obecně vyžaduje studium, která buď probíhá souběžně s odbornou praxí (nejméně 1 000 hodin), nebo má formu denního studia (po dobu nejméně 1 roku).

Německé orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.

V Nizozemsku:

([1]) Minimální délka může být zkrácena ze 3 na 2 roky, pokud dotyčná osoba má kvalifikaci nezbytnou k přijetí na vysokou školu („Abitur“), tj. 13 let předchozího vzdělávání a odborné přípravy, nebo kvalifikaci nezbytnou k přijetí na „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), tj. 12 let předchozího vzdělávání a odborné přípravy.

▼M2

Regulované vzdělávání, které odpovídá úrovni kvalifikace 3 a 4 vnitrostátního centrálního rejstříku odborných příprav stanovených zákonem o vzdělávání a odborné přípravě či odborných příprav staršího data, jejichž úroveň je považována za uvedené úrovně kvalifikace.

Úrovně 3 a 4 kvalifikační struktury odpovídají těmto popisům:

— Úroveň 3: Odpovědnost za aplikaci a kombinaci standardizovaných postupů. Kombinace či tvorba postupů v závislosti na činnosti organizace nebo na přípravě činnosti. Schopnost odůvodnit svoji činnost před svými kolegy (bez hierarchické vazby). Hierarchická odpovědnost za kontrolu a doprovod běžných standardizovaných či automatizovaných postupů vykonávaných jinými osobami. Většinou se jedná o odborné znalosti a schopnosti.

— Úroveň 4: Odpovědnost za výkon svěřených úkolů, jakož i tvorbu a kombinaci nových postupů. Schopnost odůvodnit svoji činnost před svými kolegy (bez hierarchické vazby). Výslovná hierarchická odpovědnost týkající se plánování a/nebo správy a/nebo organizace a/nebo vývoje celého výrobního cyklu. Jedná se o schopnosti a znalosti specializované a/nebo nezávislé na povolání.

Obě dvě úrovně odpovídají regulovanému vzdělávání v celkové délce nejméně 15 let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení 8 let základního vzdělávání a alespoň 4 let středního přípravného odborného vzdělávání („VMBO“), po kterém následují nejméně 3 roky odborné přípravy úrovně 3 nebo 4 ve středním odborném vzdělávacím zařízení zakončené zkouškou. (Délka odborné přípravy může být zkrácena ze 3 na 2 roky, pokud dotyčná osoba má kvalifikaci nezbytnou k přijetí na vysokou školu (14 let předchozího vzdělávání) či pro přijetí na vyšší odbornou školu (13 let předchozího vzdělávání)).

Nizozemské orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.

▼B

V Rakousku:

— studium na vyšších odborných školách („Berufsbildende Höhere Schulen“) a vyšších vzdělávacích zařízeních pro zemědělství a lesnictví („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“), včetně zvláštních forem („einschliesslich der Sonderformen“), jejichž struktura a úroveň jsou stanoveny právními a správními předpisy.

  Tyto obory mají celkovou délku nejméně 13 let a zahrnují 5 let odborné přípravy, zakončené závěrečnou zkouškou, jejíž složení je důkazem odborné způsobilosti;

— studium na mistrovských školách („Meisterschulen“), v mistrovských třídách („Meisterklassen“), podnikových mistrovských školách („Werkemeisterschulen“) nebo školách stavebních řemesel („Bauhandwerkeschulen“), jejichž struktura a úroveň jsou stanoveny právními a správními předpisy.

  Toto studium má celkovou délku nejméně 13 let, které zahrnují 9 let povinné školní docházky a poté buď nejméně 3 roky odborné přípravy na specializované škole, nebo nejméně 3 roky odborné přípravy ve firmě a souběžně s tím na odborné škole („Berufsschule“), zakončené v obou případech zkouškou a potom doplněné úspěšným ukončením alespoň 1 roku studia na mistrovské škole („Meisterschule“), v mistrovských třídách („Meisterklassen“), v podnikové mistrovské škole („Werkemeisterschule“) nebo na škole stavebních řemesel („Bauhandwerkeschule“). Ve většině případů je celková délka studia nejméně 15 let, zahrnující období odborné praxe, která buď předchází studiu v těchto zařízeních, nebo je doprovázena rozvolněným studiem (alespoň 960 hodin).

Rakouské orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.

▼B

PŘÍLOHA IV

Činnosti související s kategoriemi odborné praxe podle článků 17, 18 a 19

Seznam I

Oddíly zahrnuté směrnicí 64/427/EHS ve znění směrnice 69/77/EHS a směrnicemi 68/366/EHS a 82/489/EHS

1

Směrnice 64/427/EEC

(směrnice o liberalizaci 64/429/EHS)

Klasifikace NICE (odpovídá oddílům 23 — 40 ISIC)

Oddíl	23	Výroba textilií
	232	Výroba a zpracování textilních materiálů na vlnařských strojích
	233	Výroba a zpracování textilních materiálů na bavlnářských strojích
	234	Výroba a zpracování textilních materiálů na hedvábnických strojích
	235	Výroba a zpracování textilních materiálů pomocí strojů na len a konopí
	236	Jiná textilní vlákna (juta, pevná vlákna atd.), provaznické zboží
	237	Výroba pleteného a háčkovaného zboží
	238	Konečná úprava textilií
	239	Jiná textilní odvětví
Oddíl	24	Výroba obuvi, oděvů a lůžkovin
	241	Strojní výroba obuvi (kromě gumové a dřevěné)
	242	Ruční výroba a opravy obuvi
	243	Výroba oděvů (kromě kožichů)
	244	Výroba matrací a lůžkovin
	245	Odvětví kůže a kožešin
Oddíl	25	Výroba dřeva a korku, kromě výroby nábytku
	251	Řezání a průmyslová příprava dřeva
	252	Výroba polotovarů ze dřeva
	253	Sériová výroba dřevěných stavebních prvků včetně podlah
	254	Výroba dřevěných obalů
	255	Výroba ostatních dřevěných výrobků (kromě nábytku)
	259	Výroba předmětů ze slámy, korku, košíkářského zboží, proutěného pletiva, výroba kartáčů
Oddíl	26	260 Výroba dřevěného nábytku
Oddíl	27	Výroba papíru a papírových produktů
	271	Výroba buničiny, papíru a kartónu
	272	Zpracování papíru a kartónu a výroba předmětů z buničiny

▼B

Oddíl	28	280 Tisk, vydavatelství a související činnosti
Oddíl	29	Kožedělný průmysl
	291	Koželužny a úpravny usní
	292	Výroba koženého a obdobného zboží
Oddíl	ex 30	Výroba gumových a plastových výrobků, umělých vláken a škrobových výrobků
	301	Zpracování gumy a azbestu
	302	Zpracování plastických hmot
	303	Výroba umělých vláken
Oddíl	ex 31	Chemický průmysl
	311	Výroba základních chemických látek a jejich další zpracování
	312	Specializovaná výroba chemických výrobků s hlavním určením pro průmyslové a zemědělské účely (včetně výroby rostlinných nebo živočišných tuků a olejů pro průmyslové využití skupiny 312 ISIC)
	313	Specializovaná výroba chemických výrobků s hlavním určením pro domácí spotřebu nebo kancelářské použití (kromě výroby zdravotnických a farmaceutických výrobků (skupina ex 319 ISIC))
Oddíl	32	320 Ropný průmysl
Oddíl	33	Výroba nekovových výrobků z nerostných hmot
	331	Výroba stavebních výrobků z pálené hlíny
	332	Výroba skla a skleněných předmětů
	333	Výroba keramických předmětů, porcelánu a keramiky a žárovzdorného zboží
	334	Výroba cementu, vápna a sádry
	335	Výroba stavebních výrobků z betonu, cementu a sádry
	339	Zpracování kamene a výroba jiných nekovových výrobků z nerostných hmot
Oddíl	34	Výroba a primární zpracování železných a neželezných kovů
	341	Železářský průmysl (definovaný ve Smlouvě o ESUO, včetně hutnických integrovaných koksoven)
	342	Výroba ocelových trubek
	343	Tažení drátů, tažení za studena, válcování pásové oceli, tváření za studena
	344	Výroba a primární zpracování neželezných kovů
	345	Slévárny železných a neželezných kovů

▼B

Oddíl	35	Výroba kovových výrobků (kromě strojů a dopravních zařízení)
	351	Kování, těžké lisování, zápustkové kování
	352	Sekundární zpracování a povrchová úprava kovů
	353	Kovové konstrukce
	354	Výroba parních kotlů, nádrží a dalších průmyslových dutých výrobků
	355	Výroba nástrojů a nářadí a hotových kovových výrobků (kromě elektrických zařízení)
	359	Pomocné strojírenské činnosti
Oddíl	36	Výroba neelektrických strojů
	361	Výroba zemědělských strojů a traktorů
	362	Výroba kancelářských strojů
	363	Výroba obráběcích strojů pro zpracování kovů, nářadí a nástrojů pro stroje
	364	Výroba strojů pro textilní průmysl a jejich doplňků, výroba šicích strojů
	365	Výroba strojů a zařízení pro potravinářský průmysl a pro chemický průmysl a související odvětví
	366	Výroba strojů a zařízení pro doly, slévárny oceli a litiny, pro stavebnictví; výroba mechanického manipulačního zařízení
	367	Výroba manipulačního vybavení
	368	Výroba strojů pro jiné konkrétní průmyslové účely
	369	Výroba jiných neelektrických strojů a přístrojů
Oddíl	37	Elektrotechnika
	371	Výroba elektrických vodičů a kabelů
	372	Výroba motorů, generátorů, transformátorů, rozvaděčů a obdobného vybavení pro dodávku elektrické energie
	373	Výroba elektrického zařízení pro přímé obchodní využití
	374	Výroba telekomunikačního vybavení, elektroměrů, jiných měřicích přístrojů a elektrického zdravotnického vybavení
	375	Výroba elektronického zařízení, rozhlasových a televizních přijímačů a elektroakustického zařízení
	376	Výroba elektrických přístrojů pro domácnosti
	377	Výroba svítidel a osvětlovací techniky
	378	Výroba baterií a akumulátorů
	379	Opravy, montáž a odborná technická instalace (instalace elektrického zařízení)
Oddíl ex	38	Výroba dopravního zařízení
	383	Výroba motorových vozidel a jejich částí
	384	Opravy motorových vozidel, motocyklů a jízdních kol
	385	Výroba motocyklů, jízdních kol a jejich částí
	389	Výroba dopravního zařízení jinde nezařazeného

▼B

Oddíl	39	Různá výrobní odvětví
	391	Výroba přesných přístrojů a měřicích a kontrolních nástrojů
	392	Výroba zdravotnickochirurgických nástrojů a vybavení a ortopedických přístrojů (kromě ortopedické obuvi)
	393	Výroba fotografických a optických zařízení
	394	Výroba a oprava hodinek a hodin
	395	Výroba zlatnických a šperkařských předmětů
	396	Výroba a opravy hudebních nástrojů
	397	Výroba her, hraček a sportovního zboží
	399	Ostatní výrobní odvětví
Oddíl	40	Stavebnictví
	400	Stavebnictví (nespecializované); demolice
	401	Výstavba budov (obytných nebo jiných)
	402	Stavebnictví; stavby silnic, mostů, železnic atd.
	403	Instalační práce
	404	Dekorační a dokončovací práce

2

Směrnice 68/366/EHS

(směrnice o liberalizaci 68/365/EHS)

Klasifikace NICE

Oddíl	20A	200 Výroba živočišných a rostlinných tuků a olejů
	20B	Potravinářský průmysl (kromě výroby nápojů)
	201	Porážení, zpracování a konzervování masa
	202	Mléko a mléčné výrobky
	203	Konzervování a nakládání ovoce a zeleniny
	204	Konzervování ryb a dalších mořských produktů
	205	Výroba mlýnských výrobků
	206	Výroba pekárenských výrobků, včetně sucharů a sušenek
	207	Cukrovarnictví
	208	Výroba kakaa, čokolády a cukrovinek
	209	Výroba různých potravinářských výrobků
Oddíl	21	Výroba nápojů
	211	Výroba ethylalkoholu kvašením, výroba droždí a lihovin
	212	Výroba vína a obdobných nesladových alkoholických nápojů
	213	Pivovarnictví a sladovnictví
	214	Výroba nealkoholických nápojů a vody sycené oxidem uhličitým
	ex 30	Výroba gumových výrobků, plastových materiálů, umělých nebo syntetických vláken a škrobových produktů
	304	Výroba škrobových produktů

▼B

3

Směrnice 82/489/EHS

Klasifikace ISIC

ex 855	Kadeřnictví (kromě pedikérských služeb a odborných škol pro pracovníky salónů krásy a kadeřníky)

Seznam II

Oddíly směrnic 75/368/EHS, 75/369/EHS a 82/470/EHS

1

Směrnice 75/368/EHS (činnosti uvedené v čl. 5 odst. 1)

Klasifikace ISIC

ex 04	Rybolov	
	043	Rybolov ve vnitrozemských vodách
ex 38	Výroba dopravního zařízení	
	381	Stavby a opravy lodí
	382	Výroba železničního vybavení
	386	Výroba letadel (včetně kosmického vybavení)
ex 71	Činnosti spojené s dopravou a činnosti jiné než doprava těchto oddílů:	
	ex 711	Služby poskytované ve spacích a jídelních vozech; údržba železničního vozového parku v opravnách; úklid vagonů
	ex 712	Údržba vozového parku pro městskou, příměstskou a meziměstskou osobní dopravu
	ex 713	Údržba vozového parku pro silniční osobní dopravu (jako jsou motorová vozidla, autobusy, taxi)
	ex 714	Provoz a údržba vybavení souvisejícího se silniční dopravou (jako jsou silnice, tunely a silniční mosty, kde se platí mýtné, silniční sklady zboží, parkoviště, autobusová a tramvajová depa)
	ex 716	Činnosti spojené s vnitrostátní vodní dopravou (jako je provoz a údržba splavných toků, přístavů a jiných zařízení pro vnitrostátní vodní dopravu; remorkážní a pilotážní služby v přístavech, balisáž, nakládání a vykládání lodí a jiné obdobné činnosti, jako je zachraňování plavidel, vlečení a provozování úschovny loděk)
73	Komunikace: poštovní služby a telekomunikace	
ex 85	Osobní služby	
	854	Prádelny a jejich služby, chemické čištění a barvení
	ex 856	Fotografická studia: portréty a obchodní fotografie, kromě novinářských fotografií
	ex 859	Osobní služby jinde neuvedené (pouze údržba a úklid budov nebo sídel)

▼B

2

Směrnice 75/369/EHS (článek 6: pokud je činnost považována za průmyslovou nebo řemeslnou)

Klasifikace ISIC

Ambulantní výkon těchto činností:

a) koupě a prodej zboží:

— ambulantními prodejci nebo podomními obchodníky (skupina ex 612 ISIC),

— na krytých tržištích mimo stálá prodejní zařízení a na otevřených tržištích;

b) činnosti, pro které platí již přijatá přechodná opatření, která výslovně vylučují nebo neuvádějí jejich ambulantní výkon.

3

Směrnice 82/470/EHS (čl. 6 odst. 1 a 3)

Skupiny 718 a 720 klasifikace ISIC

Činnosti zahrnují zejména:

— organizování, nabídku k prodeji a prodej, paušálně nebo za provizi, jednotlivých nebo hromadných položek (doprava, ubytování, strava, výlety atd.) cesty nebo pobytu, nezávisle na důvodu cestování (čl. 2 bod B písm. a)),

— jednání jako zprostředkovatel mezi provozovateli různých druhů dopravy a osobami, které odbavují nebo nechávají odbavovat zboží, jakož i provozování souvisejících činností:

aa) uzavíráním smluv s provozovateli dopravy na účet příkazce,

bb) výběrem druhu dopravy, podniku a trasy považovaných za nejvýhodnější pro příkazce,

cc) přípravou technických hledisek dopravy (např. balení nezbytné pro dopravu); prováděním různých vedlejších operací v dopravě (např. zajištěním ledu pro chladicí vozy),

dd) plněním formalit spojených s dopravou, jako je vystavování nákladních listů; sběrem a výdejem zásilek,

ee) koordinací různých fází dopravy, zajištěním průjezdu, dosílky, překládky a jiných dokončovacích operací,

ff) sjednáváním dopravného pro dopravce a možností dopravy pro osoby, které zboží odbavují nebo nechávají odbavovat:

— odhad dopravních nákladů a kontrola vyúčtování,

— výkon některých trvalých nebo příležitostných úkonů jménem a na účet majitele lodi nebo námořního dopravce (s přístavními orgány, provozovateli lodí atd.).

[Činnosti podle čl. 2 bodu A písm. a), b) a d)].

Seznam III

Směrnice 64/222/EHS, 68/364/EHS, 68/368/EHS, 75/368/EHS, 75/369/EHS, 70/523/EHS a 82/470/EHS

1

Směrnice 64/222/EEC

(směrnice o liberalizaci 64/223/EHS a 64/224/EHS)

1. Nezávislá velkoobchodní činnost, s výjimkou oblasti léčiv a farmaceutických výrobků, toxických výrobků a patogenních původců a oblasti uhlí (skupina ex 611).

2. Profesní činnosti zprostředkovatele, který je pověřen jednou nebo několika osobami pro sjednávání nebo uzavírání obchodních transakcí jménem a na účet těchto osob.

3. Profesní činnosti zprostředkovatele, který, aniž by byl trvale pověřen, spojuje osoby, které chtějí uzavřít smlouvu přímo, připravuje jejich obchodní transakci nebo pomáhá při jejím uzavírání.

▼B

4. Profesní činnosti zprostředkovatele, který uzavírá obchodní transakce svým jménem na účet jiného.

5. Profesní činnosti zprostředkovatele, který provozuje na účet jiného velkoobchodní aukční prodej.

6. Profesní činnosti zprostředkovatele, který jde ode dveří ke dveřím a shání zakázky.

7. Profesionální poskytování služeb zprostředkovatelem, který je zaměstnancem jednoho nebo několika obchodních, průmyslových nebo řemeslných podniků.

2

Směrnice 68/364/EHS

(směrnice o liberalizaci 68/363/EHS)

Skupina ex 612 ISIC: Maloobchod

Vyloučené činnosti:

012	Pronájem zemědělských strojů
640	Činnosti v oblasti nemovitostí, pronájem
713	Pronájem automobilů, vozů a koní
718	Pronájem železničních vozů a vagonů
839	Pronájem strojů pro obchody
841	Rezervace vstupenek v kinech a pronájem kinematografických filmů
842	Rezervace vstupenek v divadlech a pronájem divadelního vybavení
843	Pronájem lodí, jízdních kol, automatů na mince
853	Pronájem zařízených pokojů
854	Pronájem vypraného prádla
859	Pronájem ošacení

3

Směrnice 68/368/EHS

(směrnice o liberalizaci 68/367/EEC)

Klasifikace ISIC

Oddíl ex 85 ISIC

1. Restaurace a prodej nápojů (skupina 852 ISIC).

2. Hotely a obdobná zařízení, kempy (skupina 853 ISIC).

4

Směrnice 75/368/EHS (článek 7)

Veškeré činnosti uvedené v příloze směrnice 75/368/EHS, kromě činností uvedených v čl. 5 odst. 1 zmíněné směrnice (seznam II bod 1 této přílohy).

Klasifikace ISIC

ex 62	Banky a jiné peněžní ústavy
ex 620	Společnosti pro nákup a prodej patentů a licenční společnosti

▼B

ex 71 Doprava

ex 713 Silniční osobní doprava, kromě dopravy motorovými vozidly

ex 719 Potrubní doprava tekutých uhlovodíků a jiných tekutých chemických produktů

ex 82 Veřejně prospěšné služby

827 Činnost knihoven, muzeí, botanických a zoologických zahrad

ex 84 Rekreační služby

843 Rekreační služby jinde neuvedené:
— sportovní činnosti (sportovní hřiště, organizace sportovních akcí atd.), s výjimkou činností sportovních instruktorů
— oddechové činnosti (dostihové stáje, sportoviště, dostihová závodiště atd.)
— ostatní rekreační činnosti (cirkusy, zábavní parky a jiné druhy zábavy)

ex 85 Osobní služby

ex 851 Domácí služby

ex 855 Salóny krásy a služby manikérů, kromě služeb pedikérů a odborných škol pro pracovníky salónů krásy a kadeřníky

ex 859 Osobní služby jinde neuvedené, kromě činnosti sportovních a paralékařských masérů a horských průvodců, rozdělené takto:
— dezinfekce a boj proti škodlivým živočichům
— pronájem ošacení a úschova předmětů
— sňatkové kanceláře a obdobné služby
— astrologie, věštectví apod.
— hygienické služby a související činnosti
— pohřebnictví a údržba hřbitovů
— průvodci a tlumočníci

5

Směrnice 75/369/EHS (článek 5)

Ambulantní výkon těchto činností:

a) koupě a prodej zboží

— ambulantními prodejci nebo podomními obchodníky (skupina ex 612 ISIC)

— na krytých tržištích mimo stálá prodejní zařízení a na otevřených tržištích

b) činnosti, pro které platí již přijatá přechodná opatření, která výslovně vylučují nebo neuvádějí jejich ambulantní výkon.

6

Směrnice 70/523/EHS

Samostatně výdělečné činnosti v oblasti velkoobchodu s uhlím a zprostředkovatelské činnosti v obchodu s uhlím (třída ex 6112 klasifikace ISIC)

7

Směrnice 82/470/EHS (čl. 6 odst. 2)

[Činnosti uvedené v čl. 2 bodu A písm. c) a e), bodu B písm. b) bodu C a bodu D]

Tyto činnosti zahrnují zejména:

— pronájem železničních vozů nebo vagonů pro přepravu osob nebo zboží

— jednání jako zprostředkovatel při nákupu, prodeji, nebo pronájmu lodí

▼B

— přípravu, sjednávání a uzavírání smluv pro přepravu vystěhovalců

— přijímání všech předmětů a zboží do úschovy na účet ukladatele, v celním režimu či mimo něj, ve skladech, obecných skladištích, skladech nábytku, chladírnách, silech atd.

— vystavování dokladů zastupujících uložený předmět nebo zboží

— zajištění ohrad, krmiva a výběhů pro dobytek dočasně umístěný před prodejem nebo během průjezdu na trh nebo z trhu

— provádění kontroly nebo technického posouzení motorových vozidel

— měření, vážení a kalibrování zboží.

▼B

PŘÍLOHA V

Uznávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu

V. 1 LÉKAŘI

5.1.1 *Doklady o dosažené kvalifikaci v oblasti základní lékařské odborné přípravy*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/ Diplôme de docteur en médecine	— Les universités/De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. prosinec 1976
▼M1 България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по „Медицина“ и професионална квалификация „Магистър-лекар“	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		1. leden 2007
▼B Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. květen 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. prosinec 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. prosinec 1976

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. květen 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. leden 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. leden 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		20. prosinec 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinec 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. prosinec 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. květen 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. květen 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. květen 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	20. prosinec 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. květen 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- ċina u l-Kirurġija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	1. květen 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. prosinec 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. leden 1994

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. květen 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. leden 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		1. leden 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		1. květen 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		1. květen 2004
Suomi/ Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. leden 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. leden 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinec 1976

5.1.2 *Doklady o dosažené kvalifikaci* ►C3 *specializovaného lékaře* ◄

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. prosinec 1976
▼M1 България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицин-ска академия	1. leden 2007
▼B Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. květen 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. prosinec 1976

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. prosinec 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. květen 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. leden 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. leden 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. prosinec 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. prosinec 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. prosinec 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. květen 2004
Latvija	„Sertifikāts“—kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	1. květen 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. květen 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. prosinec 1976
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. květen 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. květen 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. prosinec 1976
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1. leden 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. květen 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. leden 1986
▼M1			
România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	1. leden 2007
▼B			
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. květen 2004

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. květen 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. leden 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. leden 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. prosinec 1976

▼M1

5.1.3 *Názvy oborů odborné přípravy* ►C3 *specializovaných lékařů* ◄

Země	Anesteziologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	Chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	Cirugía general
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziolo ̧gija un reanimatolo ̧gija	Ķirur ̧gija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	Kirur ̧gija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija

▼M1

Země	Anesteziologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	Chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Země	Neurochirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Gynekologie a porodnictví Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

▼M1

Země	Neurochirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Gynekologie a porodnictví Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Země	Vnitřní lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Oftalmologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicine	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

▼M1

Země	Otorinolaryngologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	Dětské lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder — und Jugendheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	PediatrÍa y sus áreas especÍfIcas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten	Kinder — und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Země	Tuberkulóza a respirační nemoci Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Urologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie

▼M1

Země	Tuberkulóza a respirační nemoci Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Urologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Země	Ortopedie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Patologická anatomie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica

▼M1

Země	Ortopedie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Patologická anatomie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία — Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Země	Neurologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Psychiatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija

▼M1

Země	Neurologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Psychiatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Země	Radiologie a zobrazovací metody Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Radiační onkologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie — Radioonkologie

▼M1

Země	Radiologie a zobrazovací metody Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Radiační onkologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Země	Plastická chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Klinická biologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică — microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator

▼M1

Země	Plastická chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Klinická biologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Cirugía plástica	

Země	Lékařská mikrobiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Klinická biochemie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi

▼M1

Země	Lékařská mikrobiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Klinická biochemie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Země	Alergologie a klinická imunologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Kardiochirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Inmunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Datum zrušení ve smyslu čl. 27. odst. 3:
(*) 1. leden 1983

▼M1

Země	Dětská chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Cévní chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurġija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Datum zrušení ve smyslu čl. 27. odst. 3:
(*) 1. leden 1983

Země	Kardiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Gastroenterologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastroenterologie
България	Кардиология	Гастроентерология
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie

▼M1

Země	Kardiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Gastroenterologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenterologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia
România	Cardiologie	Gastroenterologie
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Země	Revmatologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Hematologie a transfúzní lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία

▼M1

Země	Revmatologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Hematologie a transfúzní lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Země	Endokrinologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	Rehabilitační a fyzikální medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione

▼M1

Země	Endokrinologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	Rehabilitační a fyzikální medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Země	Neuropsychiatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Dermatovenerologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut — und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie

▼M1

Země	Neuropsychiatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Dermatovenerologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw — en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Datum zrušení ve smyslu čl. 27. odst. 3:
(*) srpen 1987 s výjimkou osob, které začaly studovat před uvedeným datem
(**) 31. prosinec 1971
(***) 31. říjen 1999
(****) Osvědčení o vzdělání se již neuděluje u vzdělávacích programů zahájených po 5. březnu 1982
(*****) 9. červenec 1984

Země	Radiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Dětská a dorostová psychiatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugd-psychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia (**)	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria

▼M1

Země	Radiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Dětská a dorostová psychiatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Datum zrušení ve smyslu čl. 27. odst. 3:
(*) 1. leden 1983
(**) 31. říjen 1993
(***) Osvědčení o vzdělání se již neuděluje u vzdělávacích programů zahájených po 5. březnu 1982
(****) 8. červenec 1984

Země	Geriatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Nefrologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		

▼M1

Země	Geriatrie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Nefrologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie şi gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Země	Infekční lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Hygiena a epidemiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecţioase	Sănătate publică şi management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo

▼M1

Země	Infekční lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Hygiena a epidemiologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Země	Klinická farmakologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Pracovní lékařství Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

▼M1

Země	Alergologie a klinická imunologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	Nukleární medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/ Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Země	Maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů) Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název
Belgique/België/ Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	

▼M1

Země	Maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů) Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Země	Biologická hematologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název
Belgique/België/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	

▼M1

Země	Biologická hematologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Datum zrušení ve smyslu čl. 27. odst. 3:
(*) 1. leden 1983 s výjimkou osob, které začaly studovat před uvedeným datem a dokončily studia do konce roku 1988

Země	Stomatologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	Dermatologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	
Magyarország		

▼M1

Země	Stomatologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 3 roky	Dermatologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Datum zrušení ve smyslu čl. 27. odst. 3:
(*) 31. prosinec 1994

Země	Venerologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Tropická medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu

▼M1

Země	Venerologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Tropická medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Země	Gastroenterologická chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Traumatologie a urgentní medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/ Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		
România		Medicină de urgenţă
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína

▼M1

Země	Gastroenterologická chirurgie Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let	Traumatologie a urgentní medicína Minimální délka oboru odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

Datum zrušení ve smyslu čl. 27. odst. 3:
(*) 1. leden 1983

Země	Klinická nerurofyziologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Dentální, orální a maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů a zubních lékařů) ([1]) Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiologia clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

▼M1

Země	Klinická nerurofyziologie Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky	Dentální, orální a maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů a zubních lékařů) (1) Minimální délka oboru odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

(1) Vzdělávání završené získáním osvědčení o kvalifikaci specialisty v oblasti dentální, orální a maxilofaciální chirurgie (základní vzdělávání lékařů a zubních lékařů) předpokládá ukončení a potvrzení základního lékařského studijního programu (článek 24) a ukončení a potvrzení základního studijního programu zubních lékařů (článek 34).

▼B

5.1.4 *Doklady o dosažené kvalifikaci ve všeobecném lékařství*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. prosinec 1994
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	1. leden 2007
▼B			
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. květen 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin	31. prosinec 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. prosinec 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. květen 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. prosinec 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. prosinec 1994
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. prosinec 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. prosinec 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. prosinec 1994
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. květen 2004
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	1. květen 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. květen 2004
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	31. prosinec 1994
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	1. květen 2004
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	1. květen 2004

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	31. prosinec 1994
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. prosinec 1994
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. květen 2004
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. prosinec 1994
▼M1 România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	1. leden 2007
▼B Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. květen 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	1. květen 2004
Suomi/Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. prosinec 1994
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. prosinec 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. prosinec 1994

V.2 ZDRAVOTNÍ SESTRY A OŠETŘOVATELÉ ODPOVĚDNÍ ZA VŠEOBECNOU PÉČI

5.2.1 *Studijní program pro zdravotní sestry a ošetřovatelé odpovědné za všeobecnou péči*

Odborná příprava vedoucí k udělení dokladu o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči nebo ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči se skládá ze dvou částí.

A. Teoretická výuka

a) Péče o nemocné:
- — povaha a etika profese
- — obecné zásady zdraví a ošetřovatelství
- — zásady ošetřování ve vztahu k:
  - — všeobecnému a specializovanému lékařství
  - — všeobecné a specializované chirurgii
  - — péči o dítě a dětskému lékařství
  - — péči o matku a dítě
  - — duševnímu zdraví a psychiatrii
  - — péči o staré lidi a geriatrii

b) Základní vědy:
- — anatomie a fyziologie
- — patologie
- — bakteriologie, virologie a parazitologie
- — biofyzika, biochemie a radiologie
- — dietetika
- — hygiena:
  - — preventivní lékařství
  - — zdravotní výchova
- — farmakologie

c) Sociální vědy:
- — sociologie
- — psychologie
- — zásady administrativy
- — zásady výuky
- — sociální a zdravotnické předpisy
- — právní aspekty ošetřovatelství

▼B

B. Praktická klinická výuka

— Ošetřovatelství ve vztahu k:

— ►C3 všeobecnému a specializovanému lékařství ◄

— všeobecné a speciální chirurgii

— péči o dítě a dětskému lékařství

— péči o matku a dítě

— duševnímu zdraví a psychiatrii

— péči o staré lidi a geriatrii

— ošetřování v domácnosti

Výuka jednoho nebo několika těchto předmětů může být poskytnuta v rámci jiných oborů nebo v souvislosti s nimi.

Teoretická výuka musí být vyvážená a koordinovaná s praktickou klinickou výukou tak, aby znalosti a zkušenosti uvedené v této příloze mohly být získány odpovídajícím způsobem.

5.2.2 *Doklady o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči)*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/ verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/ Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29. červen 1979
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Медицинска сестра“	Университет	Медицинска сестра	1. leden 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), doplněný tímto osvědčením: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1. květen 2004

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
	2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), doplněný tímto osvědčením: Vysvědčení o absolutoriu	2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	2. Všeobecný ošetřovatel	
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. červen 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/ Gesundheits- und Krankenpfleger	29. červen 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. květen 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1. leden 1981
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. leden 1986
France	— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) — Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29. červen 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. červen 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. červen 1979

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. květen 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. květen 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. květen 2004
Luxembourg	— Diplôme d'Etat d'infirmier — Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. červen 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. květen 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. květen 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. červen 1979
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. leden 1994

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe (Vyšší vzdělávací instituce uznaná příslušnými orgány)	Pielegniarka	1. květen 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1. leden 1986
▼M1 România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	asistent medical generalist	1. leden 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. květen 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1. květen 2004
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjuksköterexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjuksköterska (YH)	1. Terveydenhuoltooppilaitokset/ Hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/Sjuksköterska	1. leden 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. leden 1994

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. červen 1979

V.3 ZUBNÍ LÉKAŘI

5.3.1 *Studijní program pro zubní lékaře*

Studijní program, který vede k získání dokladů o dosažené kvalifikaci v zubním lékařství, zahrnuje alespoň níže uvedené předměty. Výuka jednoho nebo několika těchto předmětů může být poskytnuta v rámci jiných oborů nebo v souvislosti s nimi.

A. Základní předměty

— chemie

— fyzika

— biologie

B. Lékařsko-biologické předměty a předměty z všeobecného lékařství

— anatomie

— embryologie

— histologie, včetně cytologie

— fyziologie

— biochemie (nebo fyziologická chemie)

— patologická anatomie

— všeobecná patologie

— farmakologie

— mikrobiologie

— hygiena

— preventivní lékařství a epidemiologie

— radiologie

— rehabilitační lékařství

— všeobecná chirurgie

— vnitřní lékařství, včetně dětského lékařství

— otorinolaryngologie

— dermatovenerologie

— obecná psychologie – psychopatologie – neuropatologie

— anesteziologie

C. Předměty z odontostomatologie

— zubní náhrady

— stomatologický materiál

— konzervační zubní lékařství

— preventivní zubní lékařství

— anesteziologie a sedativa v zubním lékařství

— speciální chirurgie

— speciální patologie

— klinická odontostomatologie

— dětská stomatologie

— ortodoncie

— parodontologie

— odontologická radiologie

— funkce čelistí

— profesní sdružení, profesní etika a právní úprava profese

— sociální aspekty odontologické praxe

5.3.2 *Doklady o dosažené kvalifikaci zubních lékařů*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Profesní označení	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten/Les universités — De bevoegde Examencommissie van		Licentiaat in de tandheelkunde/ Licencié en science dentaire	28. leden 1980

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Profesní označení	Referenční den
		de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française			
▼M1					
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Дентална медицина“ с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	1. leden 2007
▼B					
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství ►C3 (doktor zubního lékařství, MDDr.) ◄	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. květen 2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. leden 1980
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28. leden 1980
Eesti	Diplom hambaarsti-teaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. květen 2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1. leden 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. leden 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28. leden 1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. leden 1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. leden 1980

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Profesní označení	Referenční den
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. květen 2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts“ — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1. květen 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. květen 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. leden 1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. květen 2004
Malta	Lawrja fil- Kirurġija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. květen 2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. leden 1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. leden 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1. květen 2004

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Profesní označení	Referenční den
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. leden 1986
▼M1 România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	1 October 2003
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine“	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine	1. květen 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1. květen 2004
Suomi/Finland	Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/Tandläkare	1. leden 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. leden 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. leden 1980

5.3.3 *Doklady o dosažené kvalifikaci* ►C3 *specializovaných zubních lékařů* ◄

Ortodoncie			
Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. leden 2005

▼B

Ortodoncie			
Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1. leden 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. leden 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. leden 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1. květen 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. leden 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. leden 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. leden 1980
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	21. května 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. květen 2004
Latvija	„Sertifikāts“— kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. květen 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. květen 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. květen 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. květen 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. leden 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. květen 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. květen 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. leden 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. leden 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. leden 1980

▼B

Ústní chirurgie			
Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
▼M1			
България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	1. leden 2007
▼B			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. leden 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/ Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28. leden 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. leden 1981
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. leden 1980
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. květen 2005
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. květen 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. květen 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. květen 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. květen 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. leden 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. květen 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. květen 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. leden 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. leden 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. leden 1980

▼B

V.4 VETERINÁRNÍ LÉKAŘI

5.4.1 *Studijní program pro veterinární lékaře*

Studijní program, který vede k získání dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů, zahrnuje alespoň níže uvedené předměty.

Výuka jednoho nebo několika těchto předmětů může být poskytnuta v rámci jiných oborů nebo v souvislosti s nimi.

A. Základní předměty

— fyzika

— chemie

— biologie zvířat

— biologie rostlin

— matematika aplikovaná v biologii

B. Speciální předměty

a) Základní vědy:

— anatomie (včetně histologie a embryologie)
— fyziologie

— biochemie

— genetika

— farmakologie

— farmacie

— toxikologie

— mikrobiologie

— imunologie

— epizootologie

— profesní etika

b) Klinické vědy:

— porodnictví

— patologie (včetně patologické anatomie)

— parazitologie

— klinické lékařství a chirurgie (včetně anesteziologie)

— klinická výchova o domácích zvířatech, drůbeži a dalších živočišných druzích

— preventivní lékařství

— radiologie

— reprodukce a poruchy reprodukce

— hygienické předpisy

— veterinární předpisy a soudní lékařství

— terapeutika

— propedeutika

c) Živočišná výroba

— živočišná výroba

— výživa zvířat

— agronomie

— ekonomika zemědělství

— chov a zdraví zvířat

— veterinární hygiena

— etologie a ochrana zvířat

d) Hygiena potravin

— prohlídka a kontrola živočišných potravin nebo potravin živočišného původu

— hygiena a technologie potravin

— praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a zpracování živočišných potravin)

Praktická výuka může mít podobu školení, pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného orgánu nebo subjektu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než šest měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivé skupiny předmětů musí být vyrovnané a koordinované tak, aby znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich úkolů.

5.4.2 *Doklady o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de		21. prosinec 1980

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
		la Communauté française		
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	— Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина — Тракийски университет — Факултет по ветеринарна медицина		1. leden 2007
▼B				
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. květen 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. prosinec 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis ►C3 des Dritten Abschnitts ◄ der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. prosinec 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. květen 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. leden 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. leden 1986
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire			21. prosinec 1980

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. prosinec 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. leden 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. květen 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. květen 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija		1. květen 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		21. prosinec 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar		1. květen 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		1. květen 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/ veeartse-nijkundig examen			21. prosinec 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. leden 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1. květen 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. leden 1986

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
▼M1				
România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		1. leden 2007
▼B				
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. květen 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. květen 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1. leden 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. leden 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	1. University of Bristol		21. prosinec 1980
	2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)	2. University of Liverpool		
	3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)	3. University of Cambridge		
	4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	4. University of Edinburgh		
	5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)	5. University of Glasgow		
	6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	6. University of London		

V.5 PORODNÍ ASISTENTKY

5.5.1 *Studijní program pro porodní asistentky (odborná přípravy typu I a II)*

Studijní program k získání dokladů o dosažené kvalifikaci porodní asistentky zahrnuje dvě části:

▼B

A. Teoretická a technická výuka

a) Základní předměty

— základní znalosti anatomie a fyziologie

— základní znalosti patologie

— základní znalosti bakteriologie, virologie a parazitologie

— základní znalosti biofyziky, biochemie a radiologie

— dětské lékařství zaměřené na novorozence

— hygiena, zdravotní výuka, prevence nemocí, včasná diagnóza nemocí

— výživa a dietetika, s ohledem zejména na výživu žen, novorozenců a kojenců

— základní znalosti sociologie a sociálně-lékařské otázky

— základní znalosti farmakologie

— psychologie

— pedagogika

— právní úprava zdravotnictví a sociální oblasti a organizace zdravotnictví

— profesní etika a právní úprava oboru

— sexuální výchova a plánování rodičovství

— právní ochrana matky a dítěte

b) Zvláštní předměty vztahující se na činnost porodní asistentky

— anatomie a fyziologie

— embryologie a vývoj plodu

— těhotenství, porod a šestinedělí

— gynekologická a porodnická patologie

— příprava na porod a rodičovství, včetně psychologických hledisek

— příprava na porod (včetně znalosti a použití technického vybavení v porodnictví)

— analgezie, anestezie a resuscitace

— fyziologie a patologie novorozenců

— péče o novorozence a dohled nad nimi

— psychologické a sociální činitele

B. Praktický a klinický výcvik

Tento výcvik se provádí pod vhodným dohledem:

— Poradenství těhotným ženám zahrnující nejméně 100 předporodních vyšetření.

— Dohled a poskytnutí péče nejméně čtyřiceti rodičkám.

— Studentka provede nejméně 40 porodů; není-li možné dosáhnout tohoto počtu pro nedostatek rodiček, může být snížen nejméně na 30 za podmínky, že se studentka zúčastní dalších 20 porodů.

— Účast na jednom nebo dvou porodech v poloze koncem pánevním. Není-li možné dosáhnout tohoto počtu pro nedostatek porodů v poloze pánevní, lze použít simulace.

— Zkušenost s nastřižením hráze a seznámení se s jejím sešitím. Seznámení se sešitím zahrnuje teoretickou výuku a klinickou praxi. Praxe týkající se sešití zahrnuje sešití rány po nastřižení hráze a drobných poranění hráze. Je-li to nezbytně nutné, lze použít simulace.

— Dohled a péče o 40 žen s rizikovým těhotenstvím při porodu a po něm.

— Dohled a péče (včetně vyšetření) o nejméně 100 rodiček a zdravých novorozenců.

— Dohled a péče o novorozence vyžadující zvláštní péči, včetně nedošených a přenošených novorozenců, novorozenců s podvahou a nemocných novorozenců.

— Péče v patologických případech v oblasti gynekologie a porodnictví.

— Seznámení se s péči v oblasti lékařství a chirurgie. Seznámení zahrnuje teoretickou výuku a klinickou praxi.

Teoretická a technická výuka (část A studijního programu) musí být vyvážená a koordinovaná s praktickým klinickým výcvikem (část B studijního programu) tak, aby bylo možné získat znalosti a zkušenosti uvedené v této příloze odpovídajícím způsobem.

Klinický výcvik porodních asistentek musí mít formu praxe pod dohledem uskutečňované v nemocničních zařízeních nebo v jiných zdravotnických zařízeních schválených příslušnými orgány nebo subjekty. Během tohoto výcviku se uchazečky na porodní asistentky podílejí na činnosti dotyčných zařízení, pokud tato činnost přispívá k jejich vzdělávání. Seznamují se s odpovědností spojenou s činností porodních asistentek.

▼B

5.5.2 *Doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/Accoucheuse	23. leden 1983
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Акушерка“	Университет	Акушерка	1. leden 2007
▼B				
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/ porodní asistent	1. květen 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. leden 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. leden 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. květen 2004

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.)	— Μαία — Μαιευτής	23. leden 1983
	2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ)	2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων		
	3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
España	— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona) — Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1. leden 1986
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. leden 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. leden 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. leden 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. květen 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. květen 2004

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	1. Universitetas	Akušeris	1. květen 2004
	2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje	2. Kolegija		
	3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	3. Kolegija		
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. leden 1983
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	1. květen 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. květen 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23. leden 1983

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie — Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. leden 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Vyšší vzdělávací instituce uznaná příslušnými orgány)	Położna	1. květen 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. leden 1986
	2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica	2. Escolas Superiores de Enfermagem		
	3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde		

▼M1

România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	1. leden 2007

▼B

Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. květen 2004

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. květen 2004
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1. leden 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. leden 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. leden 1983

V.6 FARMACEUTI

5.6.1 *Studijní program pro farmaceuty*

— botanika a zoologie

— fyzika

— všeobecná a anorganická chemie

— organická chemie

— analytická chemie

— farmaceutická chemie, včetně analýzy léčiv

— všeobecná a aplikovaná (lékařská) biochemie

— anatomie a fyziologie; lékařská terminologie

— mikrobiologie

— farmakologie a farmakoterapie

— farmaceutická technologie

— toxikologie

— farmakognose

— právní úprava povolání a případně profesní etika.

Poměr mezi teoretickým a praktickým vzděláním musí k zachování univerzitní povahy studia u každého předmětu ponechávat dostatečně významné místo teorii.

▼B

5.6.2 *Doklady o dosažené kvalifikaci farmaceuta*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. říjen 1987
▼M1				
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Фармация“ с професионална квалификация „Магистър-фармацевт“	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		1. leden 2007
▼B				
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. květen 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. říjen 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. říjen 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool		1. květen 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. říjen 1987
España	Título de Licenciado en Farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una universidad		1. říjen 1987
France	— Diplôme d'Etat de pharmacien — Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1. říjen 1987
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. říjen 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1. listopad 1993

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. květen 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. květen 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. květen 2004
Luxembourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1. říjen 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	►C3 Egyetem ◄		1. květen 2004
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita' ta' Malta		1. květen 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. říjen 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. říjen 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. květen 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. říjen 1987
▼M1 România	Diplomă de licență de farmacist	Universități		1. leden 2007
▼B Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. květen 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		1. květen 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/ Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1. říjen 1994

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. říjen 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. říjen 1987

V. 7 ARCHITEKTI

5.7.1 *Doklady o dosažené kvalifikaci architekta uznávané podle článku 46*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons		1988/1989
	1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste		1988/1989
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (1) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen		

(1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989

▼C3

España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación:		1988/1989
		— Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès;		
		— Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;		
		— Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas;		
		— Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia;		
		— Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla;		
		— Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid;		
		— Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña;		
		— Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián;		
		— Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona;		
		— Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares;		1999/2000
		— Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada;		1999/2000
		— Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante;		1997/1998
		— Universidad Europea de Madrid;		1998/1999
		— Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona;		1999/2000
		— Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle;		1998/1999

▼C3

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
		— Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia.		1999/2000
		— Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada		1994/1995

▼B

France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.	1. Le ministre chargé de l'architecture		1988/1989
	2. Diplôme d'architecte ESA	2. Ecole spéciale d'architecture de Paris		
	3. Diplôme d'architecte ENSAIS	3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin		1988/1989
	2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)	2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin)		
	3. Certificate of associateship (ARIAI)	3. Royal Institute of Architects of Ireland		
	4. Certificate of membership (MRIAI)	4. Royal Institute of Architects of Ireland		
Italia	— Laurea in architettura	— Università di Camerino — Università di Catania — Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza“ — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989
	— Laurea in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia — Università di Roma„La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo	1998/1999

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
			l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
	— Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura	— Università dell'Aquilla — Università di Pavia	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
▼C3	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998/1999
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1999/2000
	— Laurea specialistica quinquennale in Architettura	— Università di Roma III	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003/2004
	— Laurea specialistica in Architettura	— Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2004/2005
▼B				
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	1988/1989

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
	2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht	2. Technische Universiteit te Eindhoven		
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999

▼C3

Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto		1988/1989

▼C3

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
	Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1991/1992

▼B

Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	— Teknillinen korkeakoulu / Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for validation.*	1988/1989
	2. Degrees in architecture	2. Universities		
	3. Final examination	3. Architectural Association		
	4. Examination in architecture	4. Royal College of Art		
	5. Examination Part II	5. Royal Institute of British Architects		

▼B

PŘÍLOHA VI

Nabytá práva pro povolání, která jsou uznávána na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu

►C3 ——————— ◄ *Doklady o dosažené kvalifikaci architekta, které mohou využít nabytá práva podle čl. 49 odst. 1*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
België/ Belgique/ Belgien	— diplomy vydávané vysokými státními školami architektury nebo vysokými státními instituty architektury (architecte — architect) — diplomy vydávané krajskou vysokou školou architektury v Hasseltu (architect) — diplomy vydávané královskými akademiemi výtvarného umění (architecte — architect) — diplomy vydávané „écoles Saint-Luc“ (architecte — architect) — vysokoškolské diplomy stavebního inženýrství doplněné osvědčením o stáži vydaným profesním sdružením architektů, které opravňuje držitele k používání profesního označení architekt (architecte — architect) — diplomy architektury vydávané ústřední nebo státní zkušební komisí architektury (architecte — architect) — diplomy stavebního inženýra-architekta a inženýra architekta vydávané fakultami užitých věd vysokých škol a polytechnickou fakultou města Monsu (ingénieur — architecte, ingénieur — architect)	1987/1988
▼M1		
България	Diplomy s profesním označením „архитект“ (architekt), „строителен инженер“ (stavební inženýr) nebo „архитект“ (inženýr) udělované těmito akreditovanými vysokými školami: — Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности „Урбанизъм“ и „Архитектура“ (Vysoká škola architektury, stavebnictví a geodézie – Sofie: obory „urbanismus“ a „architektura“) a všechny inženýrské obory ve studijních programech: „конструкции на сгради и съоръжения“ (pozemní stavby a konstrukce), „пътища“ (pozemní komunikace), „транспорт“ (doprava), „хидротехника и водно строителство“ (hydrotechnika a vodní stavby), „мелиорации и др.“ (meliorace atd.); — diplomy udělované pro stavebnictví technickými univerzitami a vysokými školami ve studijních oborech: „електро- и топлотехника“ (elektrotechnika a tepelná technika), „съобщителна и комуникационна техника“ (telekomunikační technika a technologie), „строителни технологии“ (stavební technologie), „приложна геодезия“ (aplikovaná geodézie) a „ландшафт и др.“ (terénní úpravy atd.) v oblasti stavebnictví). Za účelem výkonu projektové činnosti v architektuře a stavebnictví musí být diplomy doprovázeny „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност“ (Osvědčení o právní způsobilosti k projektové činnosti), vydané „Камарата на архитектите“ (Komorou architektů) a „Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране“ (Komorou inženýrů – projektantů v investiční výstavbě), které opravňuje k projektové činnosti v investiční výstavbě.	2009/2010
▼B		
Česká republika	— diplomy udělené fakultami Českého vysokého učení technického: Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství (do roku 1951) Fakulta architektury a pozemního stavitelství (od roku 1951 do roku 1960) Fakulta stavební (od roku 1960) ve studijních oborech: pozemní stavby a konstrukce, pozemní stavby, pozemní stavby a architektura, architektura (včetně urbanismu a územního plánování), občanské stavby a stavby pro průmyslovou a zemědělskou výrobu, nebo ve studijním programu stavebního inženýrství ve studijním oboru pozemní stavby a architektura Fakulta architektury (od roku 1976) ve studijních oborech: architektura, urbanismus a územní plánování nebo ve studijním programu: architektura a urbanismus ve studijních oborech: architektura, teorie architektonické tvorby, urbanismus a územní plánování, dějiny architektury a rekonstrukce památek nebo architektura a pozemní stavitelství — diplomy udělené Vysokou školou technickou Dr. Edvarda Beneše (do roku 1951) v oboru architektura a pozemní stavby — diplomy udělené Vysokou školou stavitelství v Brně (od roku 1951 do roku 1956) v oboru architektura a pozemní stavby — diplomy udělené Vysokým učením technickým v Brně, fakultou architektury (od	2006/2007

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
	roku 1956) ve studijním programu architektura a urbanismus nebo fakultou stavební (od roku 1956) ve studijním programu stavební inženýrství — diplomy udělené Vysokou školou báňskou — Technickou univerzitou Ostrava, fakultou stavební (od roku 1997) ve studijním programu pozemní stavby a architektura nebo ve studijním programu stavební inženýrství — diplomy udělené Technickou univerzitou v Liberci, fakultou architektury (od roku 1994) ve studijním programu architektura a urbanismus ve studijním oboru architektura — diplomy udělené Akademií výtvarných umění v Praze ve studijním programu výtvarné umění ve studijním oboru architektonická tvorba — diplomy udělené Vysokou školou umělecko-průmyslovou v Praze ve studijním programu výtvarné umění ve studijním oboru architektura — osvědčení o autorizaci udělené Českou komorou architektů bez uvedení oboru nebo pro obor pozemní stavby	
Danmark	— diplomy vydávané státními školami architektury v Kodani a v Århusu (architekt) — osvědčení o registraci vydané komisí architektů v souladu se zákonem č. 202 ze dne 28. května 1975 (registreret arkitekt) — diplomy vydávané vyššími školami stavebního inženýrství (bygningskonstruktør) doplněné potvrzením příslušných orgánů dokládajícím, že dotyčná osoba složila kvalifikační zkoušku, která zahrnuje vyhodnocení plánů, které dotyčná osoba navrhla a provedla během nejméně šestileté praxe týkající se činností uvedených v článku 48 této směrnice	1987/1988
Deutschland	— diplomy vydávané vysokými školami výtvarného umění (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK) — diplomy vydávané technickými vysokými školami „Technische Hochschulen“, v oboru architektura (Architektur/Hochbau), „Technische Universitäte“, (Architektur/Hochbau), „Universitäte“, (Architektur/Hochbau) a rovněž, pokud se tyto instituce spojily v „Gesamthochschulen“, i těmito „Gesamthochschulen“, v oboru architektura (Architektur/Hochbau) (Dipl. Ing. a jiná označení, která mohou být držitelům těchto diplomů udělena později) — diplomy vydávané „Fachhochschulen“, v oboru architektura (Architektur/Hochbau) a rovněž, pokud se tyto instituce spojily v „Gesamthochschulen“, i těmito „Gesamthochschulen“, v oboru architektura (Architektur/Hochbau) doplněné, jestliže je doba studia kratší než čtyři roky, ale na méně než tři roky, osvědčením dokládajícím čtyřletou odbornou praxi ve Spolkové republice Německo vydaným profesní organizací v souladu s čl. 47 odst. 1 (Ingenieur grad. a jiná označení, která mohou být držitelům těchto diplomů udělena později) — osvědčení (Prüfungszeugnisse) vydané před 1. lednem 1973„Ingenieurschulen“, v oboru architektura a „Werkkunstschulen“, v oboru architektura doplněné potvrzením příslušných orgánů dokládajícím, že dotyčná osoba složila zkoušku, která zahrnuje vyhodnocení plánů, které dotyčná osoba navrhla a provedla během nejméně šestileté praxe týkající se činností uvedených v článku 48 této směrnice	1987/1988
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diplom v architektonických studiích udělený fakultou architektury na Estonské akademii výtvarných umění od roku 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989 — 1995 (udělený Univerzitou výtvarných umění v Tallinnu v letech 1989 — 1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951 — 1988 (udělený Státním ústavem výtvarného umění Estonské SSR v letech 1951 — 1988)	2006/2007
Ελλάς	— diplomy inženýr-architekt vydávané „Metsovion Polytechnion“ v Aténách doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-architekt vydávané „Aristotelion Panepistimion“ v Soluni doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-stavební inženýr vydávané „Metsovion Polytechnion“ v Aténách doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-stavební inženýr vydávané „Aristotelion Panepistimion“ v Soluni doplněné potvrzením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-stavební inženýr vydávané „Panepistimion Thrakis“ doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-stavební inženýr vydávané Panepistimion Patron doplněné osvěd-	1987/1988

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
	čením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury	
España	úřední doklad o kvalifikaci architekta (título oficial de arquitecto) udělené ministerstvem školství a vědy nebo vysokými školami	1987/1988
France	— diplomy architekta diplomovaného vládou vydávané do roku 1959 ministerstvem školství a poté ministerstvem kultury (architecte DPLG) — diplomy vydávané „école spéciale d'architecture“ (architecte DESA) — diplomy vydávané od roku 1955 „école nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg“ (bývalá „école nationale d'ingénieurs de Strasbourg“), obor architektura (architecte ENSAIS)	1987/1988
Ireland	— titul „Bachelor of Architecture“ udělovaný „National University of Ireland“ (B. Arch.N.U.I.) absolventům architektury na „University College“ v Dublinu — diplom vysokoškolské úrovně v oboru architektury vydávaný „College of Technology“, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) — osvědčení mimořádného člena „Royal Institute od Architects of Ireland“ (ARIAI) — osvědčení člena „Royal Institute of Architects of Ireland“ (MRIAI)	1987/1988
Italia	— diplomy „laurea in architettura“ vydávané vysokými školami, polytechnickými instituty a vysokými instituty architektury v Benátkách a v Reggio-Calabria doplněné diplomem opravňujícím držitele k nezávislému výkonu povolání architekta vydaným ministrem pro vzdělání poté, co uchazeč složil před příslušnou zkušební komisí státní zkoušku opravňující ho k nezávislému výkonu povolání architekta (dott. architetto) — diplomy „laurea in ingegneria“ v oboru stavebnictví vydávané vysokými školami a polytechnickými instituty doplněné diplomem opravňujícím držitele k nezávislému výkonu povolání v oboru architektury vydaným ministrem pro vzdělání poté, co uchazeč složil před příslušnou zkušební komisí státní zkoušku opravňující ho k nezávislému výkonu povolání (dott. ing. architetto nebo dott. ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Osvědčení o registraci v registru architektů vydané Kyperskou vědeckotechnickou komorou (ETEK))	2006/2007
Latvija	— „Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diplom architekta“ udělený katedrou architektury stavební fakulty Lotyšské státní univerzity do roku 1958, katedrou architektury stavební fakulty Rižského polytechnického ústavu v letech 1958 — 1991, fakultou architektury Rižské technické univerzity od roku 1991 a 1992 a registrační osvědčení Sdružení architektů Lotyšska)	2006/2007
Lietuva	— diplomy stavitele/architekta udělené Kauno politechnikos institutas do roku 1969 (inžinierius architektas/architektas), — diplomy architekta/bakaláře architektury/magistra architektury udělené Vilnius inžinerinis statybos institutas do roku 1990, Vilniaus technikos universitetas do roku 1996, Vilnius Gedimino technikos universitetas od roku 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras) — diplomy pro specialistu s ukončeným kursem v architektuře/bakaláře architektury/magistra architektury udělené LTSR Valstybinis dailės institutas do roku 1990; Vilniaus dailės akademija od roku 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras) — diplomy bakaláře architektury/magistra architektury udělené Kauno technologijos universitetas od roku 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras) Všechny spolu s osvědčením vydaným atestační komisí udělující právo vykonávat činnosti v oblasti architektury (osvědčený architekt/atestuotas architektas)	2006/2007
Magyarország	— diplom „okleveles építészmérnök“ (diplom v architektuře, magistr architektury) udělovaný univerzitami — diplom „okleveles építész tervező művész“ (diplom magistra architektury a stavebního inženýrství) udělovaný univerzitami	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta’ Perit udělovaný Università ta’ Malta, který dává oprávnění k registraci jako Perit	2006/2007

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
Nederland	— osvědčení o úspěšném složení zkoušky vedoucí k titulu v oboru architektury vydávané obory architektury vysokých technických škol v Delftu nebo Eindhovenu (bouwkundig ingenieur) — diplomy vydávané státem uznanými akademiemi architektury (architect) — diplomy vydávané do roku 1971 bývalými vyššími vzdělávacími instituty v oboru architektury (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — diplomy vydávané do roku 1970 bývalými vyššími vzdělávacími instituty v oboru architektury (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — osvědčení o úspěšném složení zkoušky organizované radou architektů „Bond van Nederlandse Architecten“ (komora nizozemských architektů, BNA) (architect) — diplom Stichtung Instituut voor architectuur („Nadace institutu architektury“) (IVA) vydávaný po dokončení kursu pořádaného touto nadací trvajícího alespoň čtyři roky (architect), doplněný osvědčením příslušných orgánů, že dotyčná osoba složila kvalifikační zkoušku, která zahrnuje vyhodnocení plánů, které dotyčná osoba navrhla a provedla během nejméně šestileté praxe týkající se činností uvedených v článku 44 této směrnice — osvědčení vydané příslušnými orgány, že přede dnem 5. srpna 1985 dotyčná osoba složila zkoušku vedoucí k titulu „kandidaat in de bouwkunde“ organizovanou vysokou technickou školou v Delftu nebo v Eindhovenu a že vykonávala po dobu nejméně pěti let bezprostředně předcházejících tomuto dni činnosti architekta, jejichž povaha a význam zaručují, že je způsobilá vykonávat tyto činnosti v souladu s požadavky platnými v Nizozemsku (architect) — osvědčení vydané příslušnými orgány pouze osobám, které dosáhly věku 40 let před 5. srpnem 1985 a osvědčující, že dotyčná osoba vykonávala po dobu nejméně pěti let bezprostředně předcházejících tomuto dni činnosti architekta, jejichž povaha a význam zaručují, že je způsobilá vykonávat tyto činnosti v souladu s požadavky platnými v Nizozemsku (architect) — osvědčení uvedená v sedmé a osmé odrážce nemusí nadále být uznávána počínaje dnem nabytí účinnosti právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnostem architekta a jejich výkonu pod profesním označením architekt v Nizozemsku, pokud podle těchto předpisů tato osvědčení neumožňují přístup k těmto činnostem pod profesním označením architekt	1987/1988
Österreich	— diplomy vydávané technickými univerzitami ve Vídni a Štýrském Hradci a univerzitou v Innsbrucku, fakultou stavebního inženýrství („Bauingenieurwesen“) a architektury („Architektur“) v oboru architektury, stavebního inženýrství („Bauingenieurwesen“), pozemního stavitelství („Hochbau“) a „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“ — diplomy vydávané univerzitou pro „Bodenkultur“ v oboru „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ — diplomy vydávané Vysokou školou výtvarných umění ve Vídni v oboru architektury — diplomy vydávané Akademií výtvarných umění ve Vídni v oboru architektury — diplomy osvědčených inženýrů (Ing.) vydávané vysokými technickými školami či odbornými školami nebo odbornými stavebními školami společně s osvědčením „Baumeister“ potvrzujícím minimálně šestiletou odbornou praxi v Rakousku ukončenou zkouškou — diplomy vydávané Univerzitou uměleckého a průmyslového designu v Linci v oboru architektury — osvědčení způsobilosti pro výkon povolání inženýra v oborech „Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ podle zákona o civilních technicích (Ziviltechnikergesetz, BGBl. č. 156/1994)	1997/1998
Polska	diplomy udělované fakultami architektury: — Varšavská polytechnika, fakulta architektury ve Varšavě (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżynier magister architektury; magister inżyniera architektury; magister inżynier architekta; magister inżynier architekt (od roku 1945 do roku 1948 označení: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od roku 1951 do roku 1956 označení: inżynier architekt; od roku 1954 do roku 1957, druhý stupeň označení: inżynier magister architektury; od roku 1957 do roku 1959 označení: inżynier magister architektury; od roku 1959 do roku 1964 označení: magister inżynier architektury; od roku 1964 do roku 1982 označení: magister inżynier architekt; od roku 1983 do roku 1990 označení: magister inżynier architekt; od roku 1991 označení: magister inżynier architekt) — Krakovská polytechnika, fakulta architektury v Krakově (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: magister inżynier architekt (od roku 1945 do roku 1953 Hornicko-hutnická akademie, polytechnická fakulta	2006/2007

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
	architektury — Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury) — Vratislavská polytechnika, fakulta architektury ve Vratislavi (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (od roku 1949 do roku 1964 označení: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od roku 1956 do roku 1964 označení: magister inżynier architektury; od roku 1964 označení: magister inżynier architekt) — Slezská polytechnika, fakulta architektury v Hlivicích (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od roku 1945 do roku 1955 fakulta inženýrství a stavitelství — Wydział Inżynieryjno-Budowlany označení: inżynier architekt; od roku 1961 do roku 1969 fakulta průmyslových staveb a obecného inženýrství — Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego označení: magister inżynier architekt; od roku 1969 do roku 1976 fakulta stavitelství a architektury — Wydział Budownictwa i Architektury označení: magister inżynier architekt; od roku 1977 fakulta architektury — Wydział Architektury označení: magister inżynier architekt a od roku označení 1995 inżynier architekt) — Poznaňská polytechnika, fakulta architektury v Poznani (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od roku 1945 do roku 1955 Stavební škola, fakulta architektury — Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury označení: inżynier architektury; od roku 1978 označení: magister inżynier architekt a od roku 1999 označení inżynier architekt) — Gdaňská polytechnika, fakulta architektury v Gdaňsku (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: magister inżynier architekt (od roku 1945 do roku 1969 fakulta architektury — Wydział Architektury, od roku 1969 do roku 1971 fakulta stavitelství a architektury — Wydział Budownictwa i Architektury, od roku 1971 do roku 1981 Ústav architektury a urbanismu — Instytut Architektury i Urbanistyki, od roku 1981 fakulta architektury — Wydział Architektury) — Białystocká polytechnika, fakulta architektury v Białystoku (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesní označení architekt: magister inżynier architekt (od roku 1975 do roku 1989 Ústav architektury — Instytut Architektury) — Łódžská polytechnika, fakulta stavitelství, architektury a inženýrství životního prostředí v Łódži (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesní označení architekt: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od roku 1973 do roku 1993 fakulta stavitelství a architektury — Wydział Budownictwa i Architektury a od roku 1992 fakulta stavitelství, architektury a inženýrství životního prostředí — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; označení: od roku 1973 do roku 1978 označení inżynier architekt, od roku 1978 označení magister inżynier architekt) — Štětínská polytechnika, fakulta stavitelství a architektury ve Štětíně (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesní označení architekt: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od roku 1948 do roku 1954 Vysoká škola stavební, fakulta architektury — Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury označení: inżynier architekt, od roku 1970 označení magister inżynier architekt a od roku 1998 označení inżynier architekt), všechny spolu s osvědčením o členství vydaným příslušnou regionální komorou architektů v Polsku udělující právo vykonávat činnosti v oblasti architektury v Polsku	
Portugal	— diplom „diploma do curso especial de arquitectura“ vydaný školami výtvarných umění v Lisabonu a v Portu — diplom architekta „diploma de arquitecto“ vydaný školami výtvarných umění v Lisabonu a v Portu — diplom „diploma do curso de arquitectura“ vydaný vyššími školami výtvarných umění v Lisabonu a v Portu — diplom „diploma de licenciatura em arquitectura“ vydaný vyšší školou výtvarných umění v Lisabonu — diplom „carta de curso de licenciatura em arquitectura“ vydaný technickou univerzitou v Lisabonu a univerzitou v Portu — vysokoškolský diplom stavebního inženýrství (licenciatura em engenharia civil) vydaný vyšším technickým institutem technické univerzity v Lisabonu — vysokoškolský diplom stavebního inženýrství (licenciatura em engenharia civil) vydaný stavební fakultou (engenharia) univerzity v Portu — vysokoškolský diplom stavebního inženýrství (licenciatura em engenharia civil) vydaný fakultou vědy a techniky univerzity v Coimbře — vysokoškolský diplom stavebního inženýrství (výroba) (licenciatura em engenharia civil (produçào)) vydaný univerzitou v Minhu	1987/1988

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
▼M1		
România	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București (Univerzita architektury a urbanismu „Iona Mincu“ Bukurešť): — 1953-1966 Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București (Institut architektury „Iona Mincu“ Bukurešť) Arhitect (architekt), — 1967-1974 Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București (Institut architektury „Iona Mincu“ Bukurešť), Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură (diplom architekta, obor architektura), — 1975-1977 Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură (Institut architektury „Iona Mincu“ Bukurešť, fakulta architektury), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură (diplom architekta, obor architektura), — 1978-1991 Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București Facultatea de Arhitectură și Sistematizare (Institut architektury „Iona Mincu“ Bukurešť, fakulta architektury a systematizace), Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare (diplom architekta, obor architektura a systematizace), — 1992-1993 Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Institut architektury „Iona Mincu“ Bukurešť, fakulta architektury a urbanismu), Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism (diplom architekta, obor architektura a urbanismus), — 1994-1997 Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Institut architektury „Iona Mincu“ Bukurešť, fakulta architektury a urbanismu), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (Diplom Licență studijní program architektura, obor architektura), — 1998-1999 Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură (Institut architektury „Iona Mincu“ Bukurešť, fakulta architektury), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom Licență, studijní program architektura, obor architektura), — Od roku 2000 Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură (Univerzita architektury a urbanismu „Iona Mincu“ Bukurešť, fakulta architektury), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta studijní program architektura, obor architektura); Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (Technická univerzita) Cluj-Napoca): — 1990-1992 Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Polytechnický institut Cluj-Napoca, stavební fakulta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura), — 1993-1994 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Technická univerzita Cluj-Napoca, stavební fakulta), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura), — 1994-1997 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții (Technická univerzita Cluj-Napoca, stavební fakulta), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom Licență, studijní program architektura, obor architektura), — 1998-1999 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Technická univerzita Cluj-Napoca, fakulta architektury a urbanismu), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom Licență, studijní program architektura, obor architektura), — Od roku 2000 Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism (Technická univerzita Cluj-Napoca, fakulta architektury a urbanismu), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura); Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași (Technická univerzita „Gh. Asachi“ Iași): — 1993 Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Technická univerzita „Gh. Asachi“ Iași, fakulta stavebnictví a architektury), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura), — 1994-1999 Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Technická univerzita „Gh.Asachi“ Iași, fakulta stavebního inženýrství a architektury), Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom Licență, studijní program architektura, obor architektura), — 2000-2003 Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură (Technická univerzita „Gh.Asachi“ Iași, fakulta stavebního inženýrství a architektury), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura), — Od roku 2004 Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Arhitectură (Technická univerzita „Gh. Asachi“ Iași, fakulta architektury), Diplomă de Arhi-	2009/2010

▼M1

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
	tect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura); Universitatea Politehnica din Timişoara (Polytechnická univerzita Timişoara): — 1993-1995 Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Technická univerzita Timişoara, fakulta stavebního inženýrství), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală (diplom architekta, studijní program architektura a urbanismus, obor všeobecná architektura), — 1995-1998 Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii (Polytechnická univerzita Timişoara, fakulta stavebního inženýrství), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom Licenţă, studijní program architektura, obor architektura), — 1998-1999 Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polytechnická univerzita Timişoara, fakulta stavebního inženýrství a architektury), Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom Licenţă, studijní program architektura, obor architektura), — Od roku 2000 Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură (Polytechnická univerzita Timişoara, fakulta stavebního inženýrství a architektury), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura); Universitatea din Oradea (Univerzita Oradea): — 2002 Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului (Univerzita Oradea, fakulta ochrany životního prostředí), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura), — Od roku 2003 Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii (Fakulta architektury a stavebního inženýrství), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura); Universitatea Spiru Haret Bucureşti (Univerzita Spiru Haret Bukurešť): — Od roku 2002 Universitatea Spiru Haret Bucureşti, Facultatea de Arhitectură (Univerzita Spiru Haret Bukurešť, fakulta architektury), Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură (diplom architekta, studijní program architektura, obor architektura).	

▼B

Slovenija	— univerzitní diplom udělující označení „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“ udělený fakultou architektury spolu s osvědčením příslušného orgánu v oblasti architektury uznávaného zákonem, které uděluje právo vykonávat činnosti v oblasti architektury — univerzitní diplom udělený technickými fakultami udělující označení „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka“ spolu s osvědčením příslušného orgánu v oblasti architektury uznávaného zákonem, které uděluje právo vykonávat činnosti v oblasti architektury	2006/2007
Slovensko	— diplom ve studijním oboru „architektura a pozemní stavitelství“ („architektúra a pozemné staviteľstvo“) udělený Slovenskou vysokou školou technickou (Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1950 — 1952 (označení: Ing.) — diplom ve studijním oboru „architektura“ („architektúra“) udělený fakultou architektury a pozemního stavitelství Slovenské vysoké školy technické (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1952 — 1960 (označení: Ing. arch.) — diplom ve studijním oboru „pozemní stavitelství“ („pozemné staviteľstvo“) udělený fakultou architektury a pozemního stavitelství Slovenské vysoké školy technické (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1952 — 1960 (označení: Ing.) — diplom ve studijním oboru „architektura“ („architektúra“) udělený stavební fakultou Slovenské vysoké školy technické (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1961 — 1976, (označení: Ing. arch.) — diplom ve studijním oboru „pozemní stavby“ („pozemné stavby“) udělený stavební fakultou Slovenské vysoké školy technické (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1961 — 1976, (označení: Ing.) — diplom ve studijním oboru „architektura“ („architektúra“) udělený fakultou architektury Slovenské vysoké školy technické (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě od roku 1977 (označení: Ing. arch.) — diplom ve studijním oboru „urbanismus“ („urbanizmus“) udělený fakultou architektury Slovenské vysoké školy technické (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě od roku 1977 (označení: Ing. arch.) — diplom ve studijním oboru „pozemní stavby“ („pozemné stavby“) udělený	2006/2007

▼B

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
	stavební fakultou Slovenské technické univerzity (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavě v letech 1977 — 1997 (označení: Ing.) — diplom ve studijním oboru „architektura a pozemní stavby“ („architektúra a pozemné stavby“) udělený stavební fakultou Slovenské technické univerzity (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavě od roku 1998 (označení: Ing.) — diplom ve studijním oboru „pozemní stavby — specializace: architektura“ („pozemné stavby — špecializácia: architektúra“) udělený stavební fakultou Slovenské technické univerzity (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavě v letech 2000 — 2001 (označení: Ing.) — diplom ve studijním oboru „pozemní stavby a architektura“ („pozemné stavby a architektúra“) udělený stavební fakultou Slovenské technické univerzity (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavě od roku 2001 (označení: Ing.) — diplom ve studijním oboru „architektura“ („architektúra“) udělený Vysokou školou výtvarných umění (Vysoká škola výtvarných umení) v Bratislavě od roku 1969 (označení: Akad. arch. do roku 1990; Mgr. v letech 1990 — 1992; Mgr. arch. v letech 1992 — 1996; Mgr. art. od roku 1997) — diplom ve studijním oboru „pozemní stavitelství“ („pozemné staviteľstvo“) udělený stavební fakultou Technické univerzity (Stavebná fakulta, Technická univerzita) v Košicích v letech 1981 — 1991 (označení: Ing.) Všechny tyto diplomy doprovázené: — osvědčením o autorizaci vydaným Slovenskou komorou architektů (Slovenská komora architektov) v Bratislavě bez uvedení oboru nebo v oboru „pozemní stavby“ („pozemné stavby“) nebo „územní plánování“ („územné plánovanie“) — osvědčením o autorizaci vydaným Slovenskou komorou stavebních inženýrů (Slovenská komora stavebných inžinierov) v Bratislavě v oboru „pozemní stavby“ („pozemné stavby“)	
Suomi/ Finland	— diplomy vydávané technickými univerzitami a univerzitou v Oulu v oboru architektury (arkkitehti/arkitekt) — diplomy vydávané technickými instituty (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— diplomy vydávané Královským technickým institutem, školou pro architekturu, Chalmersovou technickou univerzitou a Technickým institutem univerzity v Lundu (arkitekt, univerzitní diplom v oboru architektury) — osvědčení o členství v „Svenska Arkitekters Riksförbund“ (SAR), pokud dotyčná osoba absolvovala odbornou přípravu v členském státě, na který se vztahuje tato směrnice	1997/1998
United Kingdom	— doklady o kvalifikaci vydané po složení zkoušky na: — Royal Institute of British Architects — školách architektury při univerzitách, polytechnikách, colleges, akademiích, technických a uměleckých školách, které byly ke dni 10. června 1985 uznány Architects Registration Council Spojeného království za účelem zápisu do registru (Architect) — osvědčení dokládající, že jeho držitel má nabyté právo používat profesní označení architekt na základě oddílu 6 (1) a, 6 (1) b nebo 6 (1) d Architects Registration Act z roku 1931 (Architect) — osvědčení dokládající, že jeho držitel má nabyté právo používat profesní označení architekt na základě oddílu 2 Architects Registration Act z roku 1938 (Architect)	1987/1988

▼B

PŘÍLOHA VII

Doklady a osvědčení požadované podle čl. 50 odst. 1

1. *Doklady*

a) Důkaz o státní příslušnosti dotyčné osoby.

b) Kopie osvědčení o odborné způsobilosti nebo dokladu o dosažené kvalifikaci opravňující k přístupu k dotyčnému povolání a případně osvědčení o odborné praxi dotyčné osoby.

Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou žadatele vyzvat, aby poskytl informace o své odborné přípravě v rozsahu nezbytném pro určení případných podstatných rozdílů oproti odborné přípravě požadované v tomto členském státě podle článku 14. Nemůže-li žadatel tyto informace poskytnout, obrátí se příslušné orgány hostitelského státu na kontaktní místo, příslušný orgán nebo jiný subjekt v domovském členském státě.

c) V případech uvedených v článku 16 osvědčení o povaze a době trvání činnosti vydané příslušným orgánem nebo subjektem domovského členského státu nebo členského státu, odkud cizí státní příslušník přichází.

d) Pokud příslušný orgán hostitelského členského státu podmiňuje přístup osob k regulovanému povolání důkazem o dobré pověsti nebo důkazem, že na jejich majetek nebyl prohlášen konkurz, nebo v případě závažného nesprávného počínání při výkonu povolání nebo trestného činu pozastavuje nebo zakazuje výkon tohoto povolání, uznává tento členský stát pro státní příslušníky členských států, kteří chtějí vykonávat toto povolání na jeho území, za dostatečný důkaz doklady, které byly vydány příslušnými orgány domovského členského státu nebo členského státu, odkud tento cizí státní příslušník přichází, a které prokazují, že tyto požadavky byly splněny. Tyto orgány musí poskytnout požadované doklady ve lhůtě dvou měsíců.

Pokud příslušné orgány domovského členského státu nebo členského státu, ze kterého cizí státní příslušník přichází, nevydávají doklady uvedené v prvním pododstavci, jsou tyto doklady nahrazeny místopřísežným prohlášením nebo ve státech, kde takové prohlášení není upraveno, čestným prohlášením, které dotyčná osoba učiní před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo případně před notářem či oprávněným profesním subjektem domovského členského státu nebo státu, ze kterého osoba přichází; tento orgán nebo notář vydá osvědčení potvrzující pravost místopřísežného nebo čestného prohlášení.

e) Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k regulovanému povolání doklad o fyzické nebo psychické způsobilosti žadatele, uznává tento členský stát za dostatečný důkaz předložení dokladu požadovaného v domovském členském státě. Pokud domovský členský stát takovýto doklad nevydává, uzná hostitelský členský stát osvědčení vydané příslušným orgánem domovského členského státu. V tomto případě musí příslušné orgány domovského členského státu poskytnout požadovaný doklad ve lhůtě dvou měsíců.

f) Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k regulovanému povolání, aby předložili:

— důkaz o finanční situaci žadatele,

— důkaz, že žadatel je pojištěn proti finančním rizikům vyplývajícím z jeho profesní odpovědnosti v souladu s platnými právními a správními předpisy hostitelského členského státu týkajícími se podmínek a rozsahu pojištění,

uznává tento členský stát za dostatečný důkaz osvědčení vydané za tímto účelem bankami a pojišťovnami jiného členského státu.

2. *Osvědčení*

Aby se usnadnilo uplatňování hlavy III kapitoly III této směrnice, mohou členské státy stanovit, že kromě dokladů o dosažené kvalifikaci musí osoba, která splňuje požadavky na odbornou přípravu, předložit osvědčení od příslušných orgánů svého domovského členského státu potvrzující, že na tento doklad o dosažené kvalifikaci se vztahuje tato směrnice.